

Giới thiệu Cõi Trọng Người Tình Tổng Giám Đốc

Truyện Cõi Trọng Người Tình Tổng Giám Đốc của tác giả Ngải Đông có nội dung như sau: Chẳng qua cha đã sớm đi lên Thiên đường, mẹ cũng vứt bỏ người siêu luyện mẫu (yêu mẹ) như cô đi tái giá, cô cần có một người tình gọi thì đến giúp cô đuổi cô đơn.

Nhưng tình huống lại rất quỷ dị, cô không tìm anh, ngược lại mỗi ngày người đàn ông này đều gọi điện thoại báo danh, chẳng lẽ là đời sống kinh tế đình trệ, những phu nhân tịch mịch khó nhin kia cũng bắt đầu hưởng ứng tác chiến tiết kiệm tiền, cho nên anh chuyển mũi nhọn sang cô, muốn từ trên người cô moi nhiều tiền một chút?

Bạn đang đọc truyện *Cõi Trọng Người Tình Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Nếu như không cân nhắc trước trọng lượng của mình, vẫn muốn để cho cô bé bình dân hóa thân thành thiên kim danh viện, lượn quanh ở bữa tiệc thời thượng của xã hội thượng lưu, kết quả sẽ như thế nào?

Nhìn xem đáng về vào giờ phút này của cô ——

Trốn ra vườn hoa hoàn toàn xa lạ bên ngoài, núp ở sau bụi cây giống như một kẻ lang thang, chỉ kém trên người không có che một tờ báo, cơ thể run rẩy giống như cành lá trong gió lạnh, hàm răng còn đánh vào nhau cách cách một tiếng rất vang dội —— chỉ dùng một chữ để hình dung “Thảm”!

Lúc này chỉ mới vừa vào thu mà thôi, làm sao lại lạnh như vậy?

Kéo chặt khăn choàng voan mỏng trên người, Âu Dương Hi Nhi thật sự hối hận muốn chết, nên không để ý sự phản đối của mẹ, kiên trì mặc áo khoác, mặc dù phối hợp với trang phục dạ hội màu hồng thất lung cao trên người không quá hài hòa, nhưng dù sao cũng tốt hơn lạnh chết.

Nếu loại thời tiết này có thể lạnh chết người, cô chắc chắn được vinh dự đăng trang đầu tin tức xã hội ngày mai.

“Cô là người phụ nữ không biết xấu hổ, không nên trêu chọc người đàn ông của tôi, bằng không tôi nhổ sạch tóc cô!”

“Đồ chết tiệt, con mắt nào của cô nhìn thấy tôi trêu chọc người đàn ông của cô? Cô mù sao? Không nhìn thấy bên cạnh tôi đã có một người đàn ông siêu cấp chính trực sao?”

Đang diễn ra kịch gì vậy? Âu Dương Hi Nhi vội vàng đẩy cây cối ra, lộ đầu nhìn lên, thiên kim tiểu thư biến thành người đàn bà chanh chua, loại tiết mục này tuyệt đối đặc sắc. Cô có ấn tượng với vị ở bên trái kia, bởi vì “Cô” vừa xuất hiện liền trở thành tiêu điểm vạn chúng chúc mục (muôn người chú ý), vì “Cô” đẹp như tiên nữ sao? Không, mỹ trang hoa phục vừa lên người, mỗi người phụ nữ đều là mỹ nữ, trọng điểm thực sự chính là bạn trai tham dự cùng “Cô”.

Người đàn ông kia thật sự siêu cấp chính trực, ngũ quan rất sâu, lại có hương vị dịu dàng êm dịu, hơn nữa đôi mắt kia, khóe mắt hơi nhếch lên, có điểm giống mắt phượng theo lời mọi người, bị liếc mắt một cái, bảo đảm cơ thể bạn sẽ tê tê dại dại, hồn phách bay theo anh ta, loại đàn ông này hoàn toàn là họa thủy!

“Cô cho rằng tôi không biết sao? Tên “tiểu bạch kiểm” kia là Ngu Lang cô mướn mà thôi.”

“Đúng thì sao? Đáng về cô đạo đức như thế có biện pháp mướn một người Ngu Lang chính trực giống như anh ấy sao?”

Ngu Lang? Cô hơi thất vọng một chút, bàn về khí chất, anh giống như Quý công tử từ từ nhỏ ngậm thìa vàng lớn lên, đúng là nói đi phải nói lại, anh quả thật rất thích hợp làm người đàn ông kiếm sống bằng cách dựa vào phụ nữ.

“Tôi. Tôi còn lâu mới cần mướn Ngu Lang!”

“Nếu như cô có bản lĩnh giống như tôi nuôi “tiểu bạch kiểm” chính trực như thế, cô còn có thể giống như bạch tuộc tám chân bám chặt vào người đàn ông không thương cô sao?”

“Cô là người phụ nữ không biết xấu hổ, tôi phải xé nát cái miệng thú vị này của cô!”

“Cô là bà tám đáng chết, cô dám chạm vào một cọng lông măng của tôi, cô nhất định phải chết!”

Giương cung bạt kiếm, mùi khói tràn đầy, hình ảnh kế tiếp có thể là nhào qua vật lộn đánh nhau thành một trận hỗn loạn hay không?

Mặc dù ôm tâm tình vui sướng khi người gặp họa rất thiếu đạo đức, nhưng mà cho đến nay vẫn chưa có cơ hội xem phụ nữ đánh nhau, hơn nữa còn là

hai người phụ nữ mặc trang phục lộng lẫy, chỉ cần nghĩ là biết sẽ có bao nhiêu đặc sắc, cô thật sự rất muốn xem!

“Sao hai người bọn họ còn chưa đánh nhau?” Có người cũng như cô mong đợi xem kịch vui.

“Dù gì cũng là thiên kim tiểu thư mặc hàng hiệu GUC-Cl, cuối cùng cũng phải thận trọng trước khi vung quả đấm.” Cả người Âu Dương Hi Nhi đột nhiên cứng đờ, người nào đang nói chuyện với cô?

Bây giờ bộ dạng cô nhất định rất giống người máy, một tắc, một tắc quay đầu. Hừ dọa! Âu Dương Hi Nhi kinh ngạc đặt móng ngồi dưới đất, người này không phải là vị “tiểu bạch kiểm” Ngu Lang sao?

“Hình tượng đã bị phá hủy, hung hăng đánh nhau một trận không phải thoải mái hơn sao?”

Âm thanh của cô mắc kẹt ở cổ họng, ngón tay run rẩy một lát chỉ anh, một lát chỉ vị được gọi là người phụ nữ không biết xấu hổ, tư tưởng của người đàn ông này thật đúng là xấu. Vào thời điểm này anh nên là anh hùng cứu mỹ nhân, tại sao có thể không có lương tâm như vậy trốn ở chỗ này xem náo nhiệt?

“Người đàn ông của ‘Bà tám đáng chết’ là người tình mới yêu nhau của ‘Không biết xấu hổ’, ban đầu người đàn ông này vì bà trù bắt động sản ‘Bà tám đáng chết’ từ bỏ ‘Không biết xấu hổ’, nhưng trước đây không lâu trong bữa tiệc thời thượng, người đàn ông này phát hiện thật ra thì lai lịch của ‘Không biết xấu hổ’ không nhỏ, anh ta nghĩ kỹ, nếu như bạn là đàn ông, ở dưới điều kiện thích hợp, chắc hẳn bạn cũng sẽ lựa chọn mỹ nữ như ‘Không biết xấu hổ’, mà không phải là loại xấu nữ như ‘Bà tám đáng chết’.”

Thì ra là có chuyện như vậy, trên thế giới này đối tượng mọi người khó có thể dễ dàng tha thứ nhất chính là tình địch. Đợi chút, người đàn ông này nên nhanh chóng chạy qua tách hai bom quả sắp nổ tung ra, mà không phải ở chỗ này kể chuyện xưa với cô.

“Trời ạ, đánh nhau!” Anh hưng phấn giống như đứa bé, đồng thời nắm tay của cô lên.

“Có thật không?” Lực chú ý lập tức dời đi, hình ảnh phụ nữ không để ý hình tượng quyền đầm cước đá quá kinh người rồi, vào lúc này cô dĩ nhiên không có ý định quan tâm tay nhỏ bé của mình bị một người xa lạ nắm thật chặt.

“Không ổn, xảy ra bạo động, chúng ta nhanh chuồn thôi.”

Tại sao phải chuồn?

Không có cơ hội bật thốt lên vấn đề này, Âu Dương Hi Nhi đã bị anh quen cửa quen nẻo kéo ra khỏi biệt thự, cách xa gió lốc.

“Phụ nữ đánh nhau còn đặc sắc hơn đàn ông, động thủ không đủ còn động chân, vừa cào mặt vừa kéo tóc, trời ạ! Khó trách nói không có thể đắc tội phụ nữ, bằng không sẽ chết rất khó coi.”

“Anh ném một mình cô ấy ở đó?” Tại sao người đàn ông này có thể có bộ dạng mọi việc không liên quan đến mình?

“Chẳng lẽ tôi phải nhảy vào tham gia náo nhiệt sao?” Anh cũng không muốn biến thành bao cát cho hai người phụ nữ rèn luyện quyền cước, loại chuyện xui xẻo này nên giao cho đầu sỏ gây nên cuộc tranh chấp này thôi.

“Cho dù như thế nào, anh cũng phải nghĩ biện pháp ngăn cản họ, bộ dạng này của anh thật không có đạo đức nghề nghiệp.”

“Đạo đức nghề nghiệp?” Anh quay đầu nhú mày với cô, bước chân lại tiếp tục đi tiếp.

“Làm việc một nửa rồi bỏ lại cố chủ mà chạy, chuyện này không phải là rất không có đạo đức nghề nghiệp sao?”

Đột nhiên ngừng lại, anh quay đầu trừng mắt, cô thỉnh linh nhào vào trong ngực anh, lúc này mới phát hiện tay của bọn họ vẫn đang nắm thật chặt, hốt ha hốt hoảng rút tay trở lại, cô cũng trừng lại anh, nhưng mà người đàn ông này thật sự quá chính trực rồi, nhịp tim không cẩn thận đập lờ một nhịp.

“Anh. anh đột nhiên dừng lại làm gì?”

“Tôi còn chưa tự giới thiệu —— Hoắc Duyên Lăng, năm nay 28, bạn bè gọi tôi là Do-minic, cô gọi tôi A Lăng là được.” Khi người phụ nữ có mùi thơm thoang thoang này xâm lấn chiếm lĩnh nơi ẩn thân của anh, anh không tự chủ chú ý từng cử động của cô, cô cũng không phải là người phụ nữ xinh đẹp nhất tối nay, nhưng mà cô không có làm bộ làm tịch như những người có thể thấy được ở khắp nơi tối nay, nhìn vẻ mặt phong phú sinh động của cô, đó là một loại hường thụ.

“.” Âu Dương Hi Nhi không biết trả lời như thế nào, chuyện này và tình tiết vở kịch cô dự đoán không giống nhau.

“Cô không cần lo lắng cho cố chủ của tôi, ở chỗ đó cô ấy có mấy người bạn, chính mình lại biết lái xe, cho dù mặt mũi bầm dập, cô ấy cũng có thể cực kỳ cao quý rời khỏi nơi đó.” Anh thấy rất may mắn vì mình đã có tính toán trước, đã sớm dự đoán tối nay sẽ xuất hiện trường hợp khẩn cấp, tự mình bỏ qua chuyện lái xe, bằng không bôi dầu vào bàn chân cũng không dễ dàng chạy được.

“Anh chính là không nên ném một mình cô ấy ở lại nơi đó.” Sao anh có thể làm Ngu Lang vậy? Không phải Ngu Lang nên cực kỳ tỉ mỉ, cực kỳ chăm sóc sao?

“Tên tuổi của cô.”

“Âu Dương Hi Nhi, năm nay 26.” Không đúng, cô trả lời anh làm gì?

“Cho tôi mượn điện thoại của cô một chút.”

“Anh mượn làm gì?” truyện chỉ được đăng tải duy nhất tại diễn đàn lê quý đôn

Anh nói cho mượn một chút thì sẽ biết, nhú mảy một cái, cô vẫn từ trong chiếc túi dạ tiệc lấp lánh hạt cườm lấy điện thoại di động ra đưa cho anh, nhìn anh dùng Nhất Chỉ Thần Công ấn không ngừng ở trên điện thoại di động, một lát sau, từ túi áo khoác của anh truyền đến tiếng điện thoại di động kêu, anh hài lòng trả điện thoại di động lại cho cô, còn làm một tư thế OK với cô.

“Anh lưu lại số điện thoại di động trong điện thoại di động của tôi làm gì?” Người đàn ông này thật sự cực kỳ không thích hợp làm Ngu Lang, có vẻ anh thích hợp làm lão đại, quá kiêu ngạo!

“Trông lại có cần tôi phục vụ, hoan nghênh cô gọi điện thoại liên lạc với tôi bất cứ lúc nào.” Anh trêu đùa nháy mắt một cái với cô, hại hô hấp cô cứng lại, nhịp tim lại có chút mất tốc độ.

Ổn định suy nghĩ, cô thật sự nên thưởng cho anh một quyền, cô cần Ngu Lang làm gì?

Lạnh lùng liếc nhìn anh một cái, cô không muốn để ý đến anh, kết cấu đầu óc của người đàn ông này chắc chắn không giống người thường, dù sao làm ăn cũng phải nhìn đối tượng một chút, cô giống loại phụ nhân có thể bao nuôi “tiểu bạch kiếm” sao?

Bước chân tiếp tục đi về phía nội thành náo nhiệt, dù sao cũng không có hứng thú trở lại cái thế giới cô vốn không thuộc về, cô vẫn nên nhanh chóng tìm được trạm xe bus đón xe về nhà.

“Hi nhi, cô khoan đi đã, chờ tôi một chút.” Hoắc Duyên Lăng nhảy đến phía trước cô, vỗ bả vai của cô một cái, ý bảo cô đợi một chút, trong nháy mắt anh lại chạy mất.

Khóe môi co rúm một chút, người đàn ông này đang giờ trò quỷ gì?

Nếu như cô xem lời anh nói là lời thật, chắc chắn đầu óc của cô và anh cùng thuộc về ngoại tộc!

Sau khi vất vả bước mấy bước, cô liền biến thành con Rùa nhỏ không có tiền đồ, giày cao gót được phát minh hoàn toàn là vì ngược đãi phụ nữ, đau chết cô, vào lúc này sợ rằng gót chân của cô đã bị cọ sát rách một lớp da rồi.

“Không phải tôi kêu cô chờ tôi sao?” Rất nhanh Hoắc Duyên Lăng đã đuổi kịp.

“Tôi đã bảo không cần. Anh phục vụ.” Suýt chút nữa đã bật thốt ra từ “Ngu Lang”, như vậy thì quá thất lễ, mặc dù cô không có hàm ý kỳ thị nghề nghiệp.

“Cô cũng không cần cậy mạnh.” Anh mạnh mẽ kéo cô đi tới thềm đá ven đường, cô ngồi xuống, anh ngồi xổm xuống phía trước cô, mở băng cá nhân OK cỡ lớn mới vừa đặc biệt mua từ cửa hàng tiện lợi ra, ưu nhã cời giày cao gót của cô xuống, dịu dàng cẩn thận tỉ mỉ dán băng cá nhân OK trên miệng vết thương dưới tất chân đã bị mài thủng của cô.

Trong lòng Âu Dương Hi Nhi vô cùng kích động, cô sai lầm rồi, người đàn ông này rất thích hợp làm Ngu Lang, anh tuyệt đối có bản lĩnh mê hoặc phụ nữ!

“Người phụ nữ kỳ quái này, tại sao lại cố ép bản thân mang giày cao gót?” Ngay từ lúc ở biệt thự, anh đã chú ý thấy giày cao gót của cô thỉnh thoảng bị tháo ra rồi mang vào, hiển nhiên giày cao gót đã khiến chân của cô cảm thấy không thoải mái.

“Cám ơn.” Âu Dương Hi Nhi vừa không được tự nhiên vừa xấu hổ rút chân về, không sai, cô cũng cảm thấy phụ nữ rất kỳ quái, không phải giày vải tương đối thoải mái hơn sao? Nhưng đừng nói là mẹ kiên quyết phản đối, cô cũng cảm thấy lễ phục phối với giày vải là trang phục rất khác thường, cô cũng chỉ có thể ỳ khuất chân của mình một chút.

Cô then thùng nhưng lại thuần khiết giống như Tinh Linh Nhỏ, khiến Hoắc Duyên Lăng không khỏi thất thần, đã gặp vô số người con gái đẹp, anh đối với đẹp xấu không có bao nhiêu cảm giác, nhưng đây là lần đầu tiên anh ý thức được thì ra “Xinh đẹp” có thể khiến tim người ta đập thình thịch. “Cô chờ một chút, tôi đi đón xe taxi.”

“Không cần, phía trước hẳn là có thể đón được xe bus.”

“Tôi muốn đón xe taxi về nhà, thuận đường tiễn cô một đoạn.”

Cô nên khéo léo từ chối ý tốt của anh, nhưng nhìn bộ dạng nhếch nhác vào giờ phút này của cô, rất khó kháng cự sự hấp dẫn của việc trực tiếp đưa đến trước cửa nhà. Thôi, khách khí với anh làm gì? Anh kéo cô ra từ trong bữa tiệc, nên thân sĩ thuận đường đưa cô về nhà!

Con người tuyệt không thể quá nghiêm túc, mọi chuyện trên thế giới này sẽ không bao giờ nghe theo sự chỉ thị của con người 100%.

Bạn đang đọc truyện *Coi Trọng Người Tình Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Chương 1 - Tiếp

Mấy ngày sau, Âu Dương Hi Nhi ngẩn người nhìn số điện thoại của Hoắc Duyên Lăng, cô có nên gọi điện thoại cho “tiểu bạch kiểm” Ngu Lang hay không, hung hăng tiêu hết tiền tích góp nhiều năm, bao anh một năm?

Cô thật sự chịu đủ rồi, tại sao mình lại có người mẹ không có tiền đồ như vậy? Một cuộc điện thoại của người tình, bà liền vô tình vô nghĩa vứt bỏ con gái, không kịp chờ đợi bay qua bồi người ta, rốt cuộc bà có đầu óc hay không? Không danh không phận thì thôi, có cần phải uất ức mình như vậy không?

Cực kỳ hối hận, cô nên đồng ý làm chung công việc hai người bạn tốt đề nghị, ba người phụ nữ cùng tìm thời gian đến Khẩn Đình hưởng thụ trời xanh mây trắng, sóng biển bờ cát. Đáng ghét! Cô hối hận mình lại ở chỗ này như một oán phụ làm gì?

Nếu như cô có một người tình gọi là đến, đuổi là đi, vào lúc này tốt xấu gì cũng có một đối tượng để cần nhen, tại sao những phu nhân kia phải tìm Ngu Lang làm bạn, cô hoặc nhiều hoặc ít có thể lĩnh hội được.

Ngón tay vô ý thức ở trên mặt điện thoại di động trượt lên trượt xuống, chuyển động tới lui quanh cái tên “Hoắc Duyên Lăng”, ai ngờ chợt thất thần, ngón tay thuận thế ở trên điện thoại thông qua.

Làm sao bây giờ? Cô ngẩn ngơ nhìn chằm chằm hình ảnh thông qua trên màn hình điện thoại di động, ngay sau đó, cô chỉ nghe thấy điện thoại di động của người nào đó ở đầu bên kia reo lên, hẳn không vừa vặn là Hoắc Duyên Lăng chứ?

Cười ha ha, mặc dù nghĩ thầm hẳn không, nhưng tầm mắt vẫn không tự giác nhìn qua, lướt đến bàn tròn nhỏ bên cạnh ghế nằm, bốn mắt đối mặt. Ôi trời ơi!!! Cô kinh ngạc lui về phía sau, trong nháy mắt điện thoại di động rơi xuống trên bắp đùi.

“He-!o! Cô đang tìm tôi sao?” Hoắc Duyên Lăng cười hi hi giờ tay lên, anh phát hiện là cô, cõi lòng đầy mong đợi cô cũng sẽ phát hiện là anh, nhưng hình như cô cảm thấy hứng thú với suy nghĩ bên trong đại não hơn, mắt nhìn thẳng không biết đang suy nghĩ gì, hại anh đợi đến sốt ruột.

“Tôi.. tôi chỉ không cẩn thận ấn xuống.” Không sai, mọi chuyện chính là như vậy, dĩ nhiên cô không thể thừa nhận mình chủ động có ý nghĩ bao nuôi anh.

Được rồi, anh rất có lòng phối hợp với từ ngữ của cô nói. “Làm sao cô lại không cẩn thận ấn vào số di động của tôi?”

“Tôi. Không cẩn thận chính là không cẩn thận, Làm sao tôi biết sẽ ấn vào số di động của anh?” Nói anh tí mỉa mai chăm sóc, làm sao lúc này anh lại là người đàn ông ngốc nghếch không có đại não?

“Thật ra là cô rất nhớ tôi.” Đôi mắt quyến rũ của anh lại đang phóng điện với cô, hại nai con của cô đập loạn, thiếu chút nữa từ trên ghế nằm trượt xuống.

“Anh có tật xấu, hai chúng ta không có giao tình cũng không có quan hệ, tại sao tôi phải nhớ anh?” Người đàn ông kiêu ngạo này rất đáng ăn đòn, nếu như không phải bị mẹ cho leo cây, một thân một mình tới đây nghỉ phép, làm sao cô có thể nhớ đến anh?

“Nhớ một người cũng không cần có lý do, mấy ngày nay tôi đều đang suy nghĩ về cô!” Đúng vậy, ngay cả anh cũng không rõ chuyện gì đang xảy ra với mình, cô luôn lơ đãng nhảy vào đầu óc của anh, lúc nghĩ đến cô, anh sẽ không tự chủ mỉm cười, cảm xúc cô không che dấu giống như một bài thơ động lòng người, khiến cho anh không nhận được hết lần này đến lần khác nhớ lại.

Tìm Âu Dương Hi Nhi thiếu chút nữa nhảy ra ngoài, anh dùng loại âm thanh nỉ non chỉ để nói chuyện với tình nhân làm gì?

“Anh nhớ tôi làm gì? Tôi không cần anh phục vụ.” Thật may cô không có kích động gọi điện thoại bày tỏ ý tứ bao nuôi anh, bằng không bây giờ có thể gặp phải trở ngại rồi, thật là xấu hổ chết được!

“Thật đáng tiếc, tôi rất vui khi được phục vụ cô, cô không suy tính một chút sao?”

“Tôi không cần, anh đi tìm những kim chủ khác đi.” Âu Dương Hi Nhi không thể nhịn được nữa cắn răng nghiền lợi, người đàn ông này vẫn quyến rũ cô làm loại giao dịch mất mặt đó làm gì?

“Tôi rất xoi mói, cũng không phải kim chủ nào đến cũng không cự tuyệt, cô thật sự không suy tính sao? Sự phục vụ của tôi bảo đảm làm cô hài lòng.”

Tuy nhiên trừ anh ra, cô không biết những Ngu Lang khác, nhưng mà cô rất chắc chắn, anh tuyệt đối là Ngu Lang kiêu ngạo nhất trên thế giới! “Có phải anh đi làm việc bồi khách hàng đến nơi này hay không?”

“Cô nói sao, chính là vậy.” diễn đàn {Lê} [Quý] (Đơn)

Âu Dương Hi Nhi nghe vậy tròn mắt một cái, hiện tại cô còn có thể chắc chắn anh là Ngu Lang khua môi múa mép giỏi nhất trên thế giới. “Chẳng lẽ có

chủ của anh không có cảnh cáo anh, nếu như lúc làm việc không chuyên tâm, vọng tưởng ăn vụng bắt cá hai tay, anh sẽ bị fire?”

“Tôi đây là chủng loại đẹp trai hiếm có, không có một người cổ chủ nào sẽ fire tôi đi.”

Kiều ngạo, thích múa mép khua môi, bây giờ còn cộng thêm tự luyện (tính tự yêu mình), dường như người đàn ông này thật sự thích hợp làm lão đại.

Lúc này, có một người phụ nữ cách hồ bơi hồ to “Do—minic”, Hoắc Duyên Lăng lập tức quay đầu vẫy vẫy tay tỏ ý đã nghe gọi, bất quá, anh vẫn không chút hoang mang tán gẫu với Âu Dương Hi Nhi. “Cô đi cùng bạn bè sao?”

“Tôi không thể là một người khách du lịch sao?” Thật đáng ghét, cô chính là người không biết nói dối, nhưng chẳng biết tại sao lại không cẩn thận để lộ sự ghen tuông trong đáy lòng. “Người nào giống như anh, làm ăn lớn như vậy!”

Bên môi thoáng lộ ra nụ cười mê người, âm thanh của anh chuyển thành trầm thấp trên đầu. “Buổi tối tôi gọi điện thoại cho cô, chúng ta cùng đi chơi đêm.”

“Choi đêm?”

“Ban đêm ở nơi này rất thích hợp để thám hiểm, cô đừng có chạy lung tung, chờ điện thoại của tôi.”

“Tôi. Tại sao tôi phải đi chơi đêm với anh?” Cô hận không thể cách xa anh một chút, trên người anh có ít nhất mười vạn Vôn điện trở lên, nếu như không cẩn thận bị điện của anh làm đầu óc choáng váng, anh mang cô đi bán, cô còn có thể cười tít mắt giúp anh đếm tiền.

“Do—minic” Tiếng kêu lại một lần nữa truyền tới, Hoắc Duyên Lăng không thể không kết thúc cuộc đối thoại của bọn họ. “Nhớ chờ điện thoại của tôi, buổi tối chúng ta gặp mặt”

“Tôi không muốn đi chơi đêm với anh.” Những lời này hoàn toàn bị ngâm trong miệng, bởi vì lực chú ý của cô đã bị dáng người giống hệt người mẫu của Hoắc Duyên Lăng hấp dẫn, nhìn diện mạo anh có mùi vị dịu dàng êm dịu, cảm giác đáng người của anh hẳn nghiêng về nữ tính, làm sao lại Man như vậy?

Không nhịn được nuốt một ngụm nước miếng, cô vội vàng chuyển tầm mắt khỏi bóng lưng kia, liếc mắt một cái, lặng lẽ lấy mu bàn tay lau miệng một cái, thật may không có chảy nước miếng.

Không được! Người đàn ông này tuyệt đối có bản lĩnh làm cho người ta phạm tội, dù sao cũng phải nhớ kỹ, cô phải cách xa anh, nếu không không dám đảm bảo sẽ không giống những người phụ nữ ngu ngốc đã bỏ tiền nuôi anh.

Người đàn ông này là nhân vật nguy hiểm, cô muốn cách anh càng xa càng tốt, nhưng khi nhìn ra ngoài cửa sổ sát đất, ánh sáng còn sót lại dần dần bị bao phủ bởi một tầng bụi đen vào hoàng hôn, những tế bào trong cơ thể lại không ngừng mong đợi kêu thành tiếng.

Anh thật sự sẽ gọi điện thoại hẹn cô đi chơi đêm sao? Chỉ tùy tiện nói vậy thôi, nếu bởi khách hàng đi du lịch, làm sao lại có thời gian rảnh rỗi để ý đến người không liên quan như cô, trừ khi kiếm tiền, chẳng lẽ anh muốn ngoài “Nghề nghiệp chính”, vụng trộm đào ngũ kiếm thêm một khoản sao?

Không sai, nghề nghiệp Nguru Lang này chính là vì tiền mà làm, không kiếm tiền, anh ở đây làm gì? Nhưng mà, làm sao anh lại cho rằng cô sẽ cho anh phí đồng hành? Cô thà rằng lấy tiền đi cứu trợ những người sống lang thang, cũng không muốn lãng phí ở trên người Nguru Lang, anh muốn mọi tiền từ trên người cô, từ bỏ đi! A, cô thật đúng là mau quên, trước đây không lâu, chính mình còn suy tính bao nuôi anh một năm.

Suy nghĩ mọi chuyện rõ ràng, đầu óc cũng tỉnh táo, nhưng khi nhìn thời gian đang một giây lại một giây đẩy mạnh về phía trước, hai chân không tự chủ bước đi vòng quanh trong phòng, nhịp tim càng ngày càng nhanh, chợt một tiếng “Leng keng” vang lên, cô hoảng sợ nhảy lên.

Trời ạ! Đến thật sao?

Ôm ngực, Âu Dương Hi Nhi khẩn trương từng bước từng bước đến gần cửa phòng.

“Leng keng ~”

“Đến đây!” Thả lỏng, lớn tiếng nói cho anh biết, cô không có tiền trả cho anh phí thời gian, muốn anh đi tìm người phụ nữ khác! Không sai, chính là như vậy, làm sao cô có thể cùng một Nguru Lang đi chơi đêm chứ? Hoàn toàn là dè vào miệng cọp. Thành ngữ này dường như thích hợp được nói ra từ trong miệng của anh. Chao ôi! Nói tóm lại, cô không muốn có bất kỳ quan hệ gì với anh nữa.

Âu Dương Hi Nhi hít sâu, vừa mở cửa ra —— truyện chỉ được đăng tải duy nhất tại d d LÊQUSYDDOON.com

“Sur—prise!” Lý Tịnh Á và Tần Tinh Tinh một trái một phải xông đến ôm lấy cô.

Ngớ ra một lúc lâu, khoe môi co rúm một chút cô cười gượng, suy nghĩ nhiều quá, thật may không có gây ra chuyện cười gì, bằng không về sau cô phải đeo khăn che mặt gặp người khác. “Làm sao hai người các cậu lại chạy tới nơi này?”

“Chúng ta là bạn bè, tại sao có thể để cậu lẻ loi ở chỗ này vượt qua những ngày nghỉ tốt đẹp?” Lý Tịnh Á nói chuyện rất tinh tế ôn nhu, thoát nhìn liền biết là bảo bảo ngoan.

“Không sai, dù sao cũng có laptop, ở chỗ nào chúng ta cũng có thể làm việc.” Tần Tinh Tinh là một người phụ nữ hiện đại cơ thể cao thấp tràn đầy tự tin,

thoạt nhìn bộ dạng có vẻ rất tài giỏi.

Nếu như dùng hoa để hình dung ba người phụ nữ các cô —— Âu Dương Hi Nhi là hoa Hồng trần trề nhiệt huyết, Lý Tịnh Á là hoa Ren Trắng (White Lace Flower) dịu dàng tí mỉ, Tần Tinh Tinh là Thiên Điều cao quý, tính cách bọn họ hoàn toàn khác nhau, lại tình đồng thù tặc (tình như chị em).

Ba năm quốc trung (trung học cơ sở), ba năm trung học (trung học phổ thông), hơn nữa còn có bốn năm đại học cùng trường nhưng khác khoa, tình cảm chị em của các cô vẫn nối tiếp năm này tháng nọ như vậy.

Sau hai năm rời khỏi đại học bước ra xã hội, ba người các cô dứt khoát hùn vốn mở phòng làm việc —— “Thích đẹp”, buôn bán quần áo đồ trang sức trên Internet, Âu Dương Hi Nhi phụ trách thiết kế, Lý Tịnh Á phụ trách tài vụ (thu chi, bảo quản, tính toán tiền bạc), Tần Tinh Tinh phụ trách nhà xưởng và nghiệp vụ, ba người ai có chức nấy ở sở trường của mình.

“Hai người các cậu dọa người làm gì?” Cô thật là ngu ngốc, cái tên kia chỉ nói sẽ gọi điện thoại, cũng không phải là đến tìm cô, vậy mà cô lại khiến cho thần kinh mình căng thẳng.

“Chúng tớ còn tưởng rằng cậu sẽ cảm động đến mức vừa khóc vừa cười.” Tần Tinh Tinh ảo não nhéo nhéo gương mặt của cô, xoay người xách theo hai túi hành lý nhỏ đi vào bên trong phòng.

“Dĩ nhiên cảm động, tớ sắp cảm động chết rồi, nhưng cũng sợ hết hồn.” Âu Dương Hi Nhi đẩy Lý Tịnh Á ra đi vào bên trong phòng, đồng thời dùng chân đá lên cửa phòng.

“Vậy có phải nên biểu đạt sự cảm động hay không?”

“Đến đây thôi, chúng ta đi quán bar thỏa sức cuồng hoan, tớ mời khách.” Cô tin tưởng không khí náo nhiệt của quán bar cực kỳ thích hợp để trực xuất hoàn toàn Hoắc Duyên Lăng ra khỏi đầu, cho dù anh gọi điện đến hẹn cô đi chơi đêm, cô cũng không nghe được chuông điện thoại di động.

Thật sao? Vậy tại sao khi cô đặt mình trong bầu không khí ấm ỹ của quán bar, vẫn thỉnh thoảng đoán rằng có thể tên gia hỏa kia sẽ gọi điện hay không?

“Cậu đang đợi điện thoại sao?” Mặt Tần Tinh Tinh có vẻ đắm chiêu tiến tới trước mặt Âu Dương Hi Nhi.

“Tớ. Không có.” Cô lặng lẽ rút tay đang dò xét trong túi ra, ánh mắt cô gái này không khỏi quá sắc bén rồi, cũng chỉ muốn nhìn một cái, liền bị cô bắt quả tang tại trận.

“Không đến ba phút liền kiểm tra điện thoại di động một lần, nếu không phải là đang đợi điện thoại của người nào đó, vậy là cái gì?”

“Có không?” Làm sao cô lại không có phát hiện?

Tần Tinh Tinh lắc đầu thở dài, càng ngày càng tin tưởng trực giác của mình, nhất định có chuyện! “Đến động tác kiểm tra điện thoại di động cũng không tự giác, bệnh tình của cậu sợ rằng không nhẹ.”

“Hi nhi ngã bệnh sao?” Tửu lượng của Lý Tịnh Á rất kém, một ly cocktail cũng có thể làm cho cả người cô nhẹ nhàng giống như muốn bay lên.

“Tớ không sao, ngược lại cậu, cậu có khỏe không.” Mặc dù bạn tốt đã sớm có thói quen uống rượu, cuối cùng hai má cũng đỏ rùng rục giống như phát sốt, nhưng mỗi lần thấy tình hình như thế, vẫn không nhịn được lo lắng cho cô.

“Tớ muốn ngủ.” Uống rượu liền muốn ngủ, phẩm rượu của Lý Tịnh Á rất tốt.

“Cậu ngủ đi, đợi lát nữa tớ sẽ chờ cậu đi bán, cậu hẳn rất đáng tiền.” Tần Tinh Tinh luôn không chịu nổi ý thức nguy cơ gần như yếu kém của cô.

“Tớ. Tớ không muốn!” Hốt hoảng vỗ vào hai má, Lý Tịnh Á cố gắng lôi kéo suy nghĩ đang bị Chu công bắt đi, nhưng thật sự rất khó khăn, đầu nóng hừng hực, rất muốn ngủ!

“Cậu không cần hù dọa cậu ấy.” Âu Dương Hi Nhi hao tổn tâm trí tròn mắt nhìn người phụ nữ có tư tưởng xấu một cái, vỗ nhẹ cô gái đáng thương, ý bảo cô muốn ngủ thì ngủ, cô sẽ phụ trách đưa cô về khách sạn an toàn.

“Nếu như không để cho cậu ấy biết lòng người hiểm ác, cậu ấy rất dễ dàng bị lừa.”

“Ngược lại con cừu nhỏ còn biết bảo vệ mình, loại nhân tài không biết trời cao đất rộng như tớ mới dễ dàng bị lừa.” Ngốc hết biết! Làm sao cô lại tin tưởng lời nói của “tiểu bạch kiêu” Ngưu Lang đó? Đi chơi đêm gì chứ, hoàn toàn là đang đùa giỡn cô, vào lúc này anh hẳn là đang bận bịu phục vụ kim chủ của anh? Nghĩ đến anh cùng một người phụ nữ nào đó lăn lộn ở trên giường, loại cảm giác đó rất ghê tởm.

Nhiều mây, Tần Tinh Tinh thông thả ung dung nhìn cô từ đầu đến chân một lần, cô đã nói rồi, người phụ nữ này nhất định là có quỷ! “Cậu bị lừa?”

“Tớ. Tớ đâu có bị lừa?”

“Ưu điểm lớn nhất của cậu chính là sẽ không che giấu mình, nhưng mà điều này đồng thời cũng là khuyết điểm của cậu.”

Cô biết, cá tính của cô đều thể hiện ra ngoài, hi nôi ái ố đều biểu hiện trên mặt, muốn khóc sẽ khóc, buồn cười liền cười, tâm tình rất dễ dàng bị người sự

vật quanh mình ảnh hưởng.

“Người đàn ông kia rốt cuộc là ai?”

Thật ra thì cô rất muốn phủ nhận người kia là “Đàn ông”, nhưng cô không có bản lĩnh trợn mắt nói dối, mặc dù anh xinh đẹp hơn phụ nữ, nhưng không phải đàn ông, chẳng lẽ là phụ nữ sao? “Người sẽ không bao giờ xuất hiện nữa, cần nói sao?”

Nghe vậy, Tần Tinh Tinh cũng sẽ không ôm lấy cái đề tài này mà dò hỏi, cô không hiếu kỳ, đơn giản quan tâm bạn tốt, nếu không gây phiền toái cho bạn tốt nữa, vậy cũng không cần truy cứu.

Nếu là người sẽ không bao giờ xuất hiện nữa, tại sao còn tư tư niệm niệm không bỏ được?

Cô ghét loại cảm giác này, nằm ở trên giường khách sạn, Âu Dương Hi Nhi vẫn không ngừng trách mắng mình, trên thế giới này có người đàn ông như cô sao? Làm sao sẽ coi trọng lời nói của một Ngu Lang?

Tức giận tắt máy điện thoại, cô mắng thầm, “Lần sau gặp được, nếu như mà tôi vẫn để ý anh, nói chuyện với anh, cả đời này tôi sẽ ở trong nhà làm bà cô già!”

“Gia hỏa nào không biết sống chết chọc tôi cậu vậy hả?” Tần Tinh Tinh giống như đang nói mớ nói.

Hù dọa! Âu Dương Hi Nhi kinh ngạc quay đầu nhìn chằm chằm bạn tốt. “Cậu dọa người làm gì?”

“Hôm nay thần kinh của cậu không khỏi quá yếu ớt đi.” Tần Tinh Tinh thương cho cô một ánh mắt xem thường.

“Thần kinh của tớ vốn không có rất mạnh mẽ, làm sao cậu vẫn còn chưa ngủ?”

“Ba người chen trên một giường đôi, cậu cho là tớ có thể ngủ được sao?” Thật ra thì Tần Tinh Tinh là một người tương đối quái gở, không thích người khác dính cô, cũng không ưa thích tiếp xúc với người khác, nếu như không phải là Âu Dương Hi Nhi hơi nóng tính không sợ bị khí lạnh giá rét tổn thương, Lý Tịnh Á như nhu thuận thuận (dịu hiền) hoàn toàn không để ý mặt mũi của người khác, cô cũng không có khả năng cùng hai người các cô biến thành khuê trung mật hữu (chỉ tình bạn thân thiết).

“Ai bảo cậu không nở tốn thêm tiền thuê phòng, lại không muốn ngủ trên sofa, không thể làm gì khác hơn là trợn tròn mắt đến khi trời sáng.” Cũng không phải là cô không đồng tình, đã sớm cảnh cáo rồi.

“Nếu như là cậu, chẳng lẽ cậu không tiếc sao? Cậu nguyện ý ngủ trên sofa sao?” Con Rùa cười con Ba Ba không có đuôi.

Âu Dương Hi Nhi không phản bác được, cô làm bộ đáng thương ăn mặc tiết kiệm, chính là hi vọng có một ngày có thể cho mẹ ở căn phòng lớn xinh đẹp, bởi vì cha mất sớm, một xu cũng không để lại cho mẹ con các cô, cũng may mẹ là nhà tạo mẫu, cuối cùng cũng thuận lợi nuôi cô lớn lên, nhưng từ đó mẹ thiếu hụt cảm giác an toàn nghiêm trọng, lượn quanh giữa một người lại một người danh nhân giàu có, khát vọng tìm được người mạnh mẽ mà có năng lực để dựa vào, rồi lại không yên lòng giao tương lai cho một người đàn ông.

Thấy mẹ bất lực, cô rất đau lòng, cô thật là một người vô dụng, mặc dù học thiết kế thời trang, lại không thành được bậc thầy dẫn dắt trào lưu, nhưng mà ít nhất cũng nên cho mẹ một gian gọi là khu nhà cấp cao trong mắt người đời, đây là lời cam kết cô tự hứa với mình.

“Hi nhi, đối với mình tốt một chút đi.” Xoay người quay lưng về phía bạn tốt, Tần Tinh Tinh nhắm mắt lại, cho dù như thế nào vẫn phải ngủ một giấc, bằng không ngày mai làm sao có tinh thần đi khắp nơi.

Cô đối với mình không tốt sao?

Không biết, cho tới nay, tâm tư của cô luôn quay tròn quanh mẹ, mẹ cảm thấy vui vẻ, cô sẽ rất vui vẻ, những chuyện khác đều không quan trọng.

Bạn đang đọc truyện *Coi Trọng Người Tình Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Chương 2:

Ở Khán Đình chơi đùa ba ngày rồi trở lại Đài Bắc nên rất vui vẻ, nhưng không ngờ chuyện tình càng bị thăm hơn còn đang chờ cô.

Thật ra thì ngay từ lúc mẹ bỏ lại cô cùng người đàn ông khác đi nghỉ phép, cô đã có linh cảm, sợ rằng mẹ lại lâm vào tình yêu cuồng nhiệt, nhưng tại sao mẹ có thể quá đáng như vậy, bọn họ nói hôm nay sẽ cùng nhau ăn mừng sinh nhật mẹ, tại sao có thể đuổi cô đi?

Âu Dương Hi Nhi thất hồn lạc phách đi ra khỏi khách sạn Tề Hoàng, nước mắt giống như một chuỗi ngọc trai bị kéo đứt, tí tách, nhanh chóng rơi xuống.

Cô không muốn khóc, nhưng càng khóc càng hung, như người phụ nữ bị đàn ông vút bỏ, ngay cả chính mình cũng cảm thấy cực kỳ khinh bỉ.

Rất buồn cười đúng hay không? Không sai, đây chính là nguyên nhân khi cô yêu đương luôn duy trì không đến ba tháng, vừa nhận được điện thoại của mẹ, cô liền bỏ bạn trai lại, đã từng có một người bạn trai cười cô có tình cảm luyến mầu (yêu mẹ), nói cô không giống con gái, thật giống con trai, cô tức giận đề nghị chia tay, thật ra thì anh nói một chút cũng không sai, đâm trúng chỗ yếu của cô, thật ra thì cô muốn làm một người con trai có thể cho mẹ dưỡng già, mà không phải con gái gả ra ngoài giống như bát nước hắt đi.

Mu bàn tay không ngừng lau đi nước mắt trên gương mặt, nhưng vô dụng, cô trẻ con ngồi chồm hổm xuống, vừa tức giận, vừa uất ức, người như cô thật rất ngu ngốc, chuyện như vậy cũng không phải là lần đầu tiên xảy ra, khóc đến đau lòng khô sò như vậy làm gì?

Lúc này, trước mặt cô đột nhiên xuất hiện thêm một chiếc khăn tay, Âu Dương Hi Nhi ngẩn ra, ngẩng đầu nhìn đối phương, tại sao lại là anh?

“Không ngờ cô là người mót ướm.” Hoắc Duyên Lăng hài hước cười không hề đồng cảm.

Cô nói rồi, nếu như lần sau gặp gỡ cô vẫn để ý anh, nói chuyện với anh, cả đời này cô sẽ ở trong nhà làm bà cô già! Cho nên Âu Dương Hi Nhi đứng lên đi, nhưng không tới hai bước, cô lại quay trở về, không khách khí cướp đi khăn tay trên tay anh.

Cô đã dùng hết khăn giấy, đành phải lấy khăn tay của anh, dù sao một cái khăn tay cũng không đáng bao nhiêu tiền. Chiếc khăn tay này hình như là BURBER-RY (một hãng thời trang sang trọng của Anh). Thôi, không quan trọng.

Làm sao người phụ nữ này lại đáng yêu như vậy? Hoắc Duyên Lăng bước nhanh qua.

“Cô không cần khóc, tôi mời cô ăn chocolate.” Anh nhất định là trúng tà, làm sao lại để ý nước mắt của cô như vậy? Bởi vì ở trong khách sạn nhìn thoáng qua, anh bỏ lại bạn tốt vội vã đuổi theo, chuyện gì làm cho cô khóc đến đau lòng như vậy? Đàn ông sao? Thật buồn cười, Hoắc Duyên Lăng anh mà lại để cho người phụ nữ chỉ có hai lần duyên phận quấy nhiễu anh như thế.

Âu Dương Hi Nhi trừng mắt liếc anh một cái, anh cho rằng cô là đứa bé sao?

“Chocolate không đủ sao? Ở đây còn có một miếng bánh Rừng Đen (*).”

(*) Hay còn gọi là bánh Schwarzwälder Kirsche là một chiếc bánh khá nổi tiếng và có xuất xứ từ những năm 1930 tại vùng Schwarzwald – Đức. Chiếc bánh được làm chủ yếu từ đế bánh Chocolate, kem tươi, rượu Sô Rê và trái Sô Rê đã lấy hạt, được nấu và ngâm trong nước đường.

Người đàn ông này nhất định là người yêu thích chocolate, tại sao hàm răng của anh vẫn có biện pháp trắng giống như người da đen vậy?

“Còn chưa đủ sao? Ở đây còn có bánh su kem nhân chocolate rất ngon.”

Cô có cần muốn vung tới một quyền hay không, khiến anh ngậm miệng lại?

“Tôi biết rồi, ngày đó tôi không có gọi điện thoại hẹn cô đi chơi đêm, cô còn đang tức giận có đúng hay không?”

“Cười chết người, sao tôi phải tức giận? Tôi không có chờ điện thoại của anh!” Nhưng mà, xem ra cô giống như giận đến đỉnh đầu bốc khói.

Anh dùng đúng biện pháp rồi, phép khích tướng quả nhiên có hiệu quả đối với cô! “Tôi không có cố ý nói dối, lúc đó phải trở về Đài Bắc, qua điện thoại khó mà nói rõ ràng, tôi vốn định tìm thời gian khác gặp mặt giải thích, còn đền bù thất ước ngày đó.”

“Tôi lại không muốn anh giải thích.” Nhưng mà, tại sao trong lòng vẫn xuất hiện cảm giác vui sướng?

“Hôm nào không bằng hôm nay, hôm nay tôi đền bù cho cô.”

“Tôi không cần.”

Nhưng tay của cô đã rơi vào bàn tay to của anh, anh lôi kéo cô một lần nữa trở lại khách sạn Tề Hoàng, anh đỗ xe ở đó.

Tại sao muốn ngồi xe của anh? Âu Dương Hi Nhi cũng không biết, có lẽ là tối hôm nay cô rất cần có một người bồi ở bên cạnh, mà anh vừa đúng lúc đang ở bên cạnh cô.

Dọc theo đường đi, cô lẳng lặng không nói gì, nước mắt đã sớm khô, dĩ nhiên, khăn tay BURBER-RY của anh cũng bị cô gầy vò giống như chiếc giẻ lau, cô sẽ không cảm thấy có lỗi với anh, là anh tự đi chịu tội.

Nơi đặt chân sau cùng của bọn họ là công viên bên cạnh sông nhỏ, nhìn ra xa là cầu Guandu, nhìn cảnh đêm ở sông Dạm Thủy, tâm tình thoải mái không ít, cô phải thừa nhận, cực kỳ may mắn mình đã chấp nhận đền bù của anh.

“Cho cô.” Hoắc Duyên Lăng từ phía sau lấy một hộp chocolate Ferrero Rocher (*) ra cho cô.

(*) Được mệnh danh là loại chocolate ngon nhất thế giới, viên Socola hình tròn, nhiều lớp: lớp ngoài cùng là socola nghiền với vụn hạt dẻ, tiếp theo là 1 lớp bánh mỏng giòn tan, 1 lớp socola nguyên chất và trong cùng là 1 hạt dẻ thơm ngon. Được bắt đầu sản xuất từ năm 1982.

“Tôi không thích chocolate.” Chẳng lẽ nửa đường anh dừng ở bên ngoài cửa hàng tiện lợi, chính là vì mua chocolate cho cô sao?

“Mỗi lần lúc tâm tình buồn bực, tôi luôn muốn ăn một viên chocolate ngọt ngào, tâm tình sẽ vì vậy mà tốt lên, không tin, chính cô có thể thử xem xem.”

Một dòng nước ẩm chảy vào nội tâm, người đàn ông này thật rất thích hợp làm Ngu Lang, chăm sóc tốt đến mức khiến người ta rất muốn khóc!

Anh mở hộp ra, lấy một viên chocolate ra, mở giấy bọc kim quang lấp lánh ra, sau đó đưa tới bên miệng cô, cô rất tự nhiên mở to miệng ăn, ngay sau đó, cô mới ý thức được hình như hành động này có chút thân mật, nhưng mà chưa kịp suy nghĩ về vấn đề này, suy nghĩ của cô đã bị hương vị kia kéo đi hết.

Trong nháy mắt vị ngọt của chocolate lan ra khắp khoang miệng, sao trước kia cô không phát hiện ra chocolate lại ăn ngon như vậy?

Không nhận được thật là muốn ăn một viên nữa, nhưng lại phát hiện Hoắc Duyên Lăng đang nhìn cô chăm chăm, cô không được tự nhiên dừng tay lại.

“Như thế nào? Cô có cảm giác cả người bị hương vị ngọt như mật vậy lấy hay không?”

“ Anh có thể đi làm người mẫu.” Âu Dương Hi Nhi không muốn trả lời vấn đề của anh, không thể làm gì khác hơn là nói sang chuyện khác, đây cũng là nghi vấn trong lòng cô, người mẫu tốt hơn Ngu Lang mấy trăm lần, hơn nữa lấy điều kiện của anh, nhất định sẽ nổi tiếng.

Anh nhìn ra được tâm tình của cô đã thay đổi tốt hơn, vậy thì tốt rồi, nói sang chuyện khác, anh vui lòng theo cùng, “Tôi biết rõ bản thân mình rất có khả năng, nhưng không thích bị người xa lạ sờ tới sờ lui.”

“Chẳng phải Ngu Lang cũng bị người xa lạ sờ tới sờ lui.”

“Ngu Lang có thể tự mình lựa chọn đối tượng.”

“Tôi không biết có phải Ngu Lang thật sự có quyền tự mình lựa chọn đối tượng hay không, trong mắt của tôi, người mẫu luôn so với Ngu Lang còn có. Tốt hơn.” Thật ra thì cô muốn nói là “Tôn nghiêm hơn”, dĩ nhiên, chuyện này có lẽ là thành kiến.

Dừng một chút, anh nhủ mảy với cô. “Có phải cô rất xem thường Ngu Lang hay không?”

“Không phải. Thật ra thì con người chỉ cần không ăn trộm không cướp bóc, không hết ăn lại nằm thì tốt rồi, nhưng có một đồng lõa phụ nữ nghĩ tất cả biện pháp để sở sảng trên người của anh, sẽ không cảm thấy rất không thoải mái sao?” Cô biết đàn ông thuộc về động vật suy nghĩ bằng nửa người dưới, thiếu ý thức nghiêm trọng, nhưng khi một người phụ nữ khắp người đều là mỡ thừa sờ tới sờ lui trên người anh, chẳng lẽ anh không cảm thấy buồn nôn sao?

Hoắc Duyên Lăng cười, nụ cười rất quý dị, làm cho lông mày người ta không khỏi dựng lên.

“Chẳng lẽ anh cảm thấy rất thoải mái sao?”

“Cô đang ghen sao?”

“Ghen?” Âm cuối hơi cao lên, Âu Dương Hi Nhi tức giận trợn trắng cả mắt. “Sao tôi phải ghen?”

“Không phải ghen, vậy cô quan tâm người phụ nữ khác sờ ngực tôi làm gì?” Nụ cười hả hê của anh làm cho người ta churóng mắt, hiển nhiên, anh đã nhận định rằng cô đang ghen, điều này khiến cho anh rất vui vẻ.

“Tôi. Tôi mới không thèm quan tâm, chỉ là nói cảm giác của tôi cho anh biết, người bình thường đều sẽ có suy nghĩ như vậy.” Ngụ ý, kết cấu đại não của anh vốn không thuộc loại bình thường.

“Nếu như cô phản đối tôi bị người phụ nữ khác sờ tới sờ lui, tôi sẽ không để cho người phụ nữ khác đụng đến một cọng lông măng của tôi.”

“Đó là chuyện của anh, không có một chút quan hệ với tôi.”

“Cô đã không thèm để ý, vậy tôi cũng không sao cả.”

Âu Dương Hi Nhi trợn to hai mắt, quả nhiên người đàn ông này rất không bình thường! “Cái người này thật sự rất buồn cười, là cơ thể của anh, cũng không phải là cơ thể của tôi.”

“Đừng nóng giận, ăn một viên chocolate nữa.” Anh lại lột một viên chocolate ra nhét vào miệng của cô.

Không xong, càng nhìn cô, ánh mắt càng không có biện pháp chuyển đi, trái tim của anh nhất định đã trúng tên, tại sao động tác không tự giác híp mắt của cô khi ăn chocolate cũng mê người như vậy?

Hương vị này thật là mê người. Không được, cô cũng không muốn nghiện loại đồ ăn này, vẫn nên tranh thủ thời gian trả chocolate lại cho anh. “Cám ơn chocolate của anh, tôi muốn đi về.”

“Chocolate này tôi đã tặng cho cô, khi cô ăn nó, sẽ nhớ tôi!”

“Tôi Sao tôi phải nhớ anh?” Nhìn chocolate bị nhét trở lại trên tay, cô cảm thấy giống như đang nhìn thấy quái vật.

Cười một tiếng, bộ dạng Hoắc Duyên Lăng nói lời thề son sắt làm người ta nổi dóa. “Cô sẽ nhớ tôi.”

Hiện tại, cô lại cảm thấy gia hòa này dường như rất thích hợp làm lão đại, tại sao anh lại tự tin như vậy?

Đừng nằm mơ, cô không như vậy, tuyệt đối sẽ không nhớ anh, chờ xem!

truyện chỉ được đăng tải duy nhất tại

“Thích đẹp” không tới 20 bình (phép đo của Nhật Bản cho 36 mét vuông là một bình), nhưng lại nằm ở quận Xinyi (*) cực kỳ đắt tiền, không có vốn hùng hậu, sao có thể đặt chân ở chỗ này?

(*) Quận Xinyi là quận mua sắm hàng đầu tại thành phố Đài Bắc.

Không sai, ba người các cô có thể thành lập phòng làm việc ở nơi này, công lao thuộc về người cha có tài lực hùng hậu của Tần Tinh Tinh, mặc dù Tần Tinh Tinh và cha Thủy Hỏa Bất Dung (như nước với lửa). Nhưng cha Tần chỉ có một “Hiếu nữ” duy nhất, chuyện này là dĩ nhiên, chỉ có một đứa con gái bảo bối, làm sao có thể không đau không cung chiêu?

Không gian 20 bình đối với phòng làm việc nhỏ này của các cô mà nói, coi như là khá lớn, có phòng bếp và phòng hóa trang rộng rãi thoải mái, còn có bồn hoa xuân ý đào dạt (xanh tươi tốt) được xếp ngay ngắn cách ra phòng hội nghị, nhưng bàn làm việc của ba người phụ nữ lại chen chúc cùng một bên, nói như vậy sẽ tương đối ấm áp, nhưng thật ra là thuận tiện cho các cô gái ồn ào ham nói chuyện gia đình tình yêu.

Ngồi xuống phía sau bàn làm việc, đáng về Âu Dương Hi Nhi hận không thể cự tuyệt, thỉnh thoảng còn khiếp sợ nhảy dựng lên, sau khi ngậy người ba mươi giây lại ngồi xuống, trong miệng không ngừng lầm bầm nói nhỏ, “Trời ạ, trời ạ, trời ạ! Làm sao mình lại làm ra loại chuyện chính mình cũng khinh bỉ như vậy?”

Cho dù đang ngồi hay đứng, ánh mắt của cô lại chưa từng di chuyển khỏi hộp chocolate ở chính giữa bàn làm việc, cô cảm thấy mình trúng độc, mà gia hỏa lây vi khuẩn (virus) cho cô gọi là Hoắc Duyên Lăng, thật là quá đáng sợ, vậy mà người đàn ông kia lại dễ dàng ảnh hưởng đến cô!

Không phải như vậy, cô kích động mua hộp chocolate này thuần túy là vì nó ăn quá ngon, làm sao cô có thể động lòng đối với một Ngưu Lang xem phụ nữ là đối tượng kiếm tiền. Động lòng? Diên rồi, diên rồi, diên rồi! Cô lại dùng hai chữ “Động lòng”?!

Đây là một con ác mộng, cô và Hoắc Duyên Lăng chỉ có ba lần duyên phận, hơn nữa ngay từ đầu, cô cũng biết anh là một người đàn ông không thể trêu chọc, cô cũng không có trêu chọc anh, cho nên chuyện này tuyệt đối không phải là thật, đừng có nói đùa, cô không thể nào động lòng với anh.

Hù dọa! Âu Dương Hi Nhi phát tóc đồng thời bất ngờ phát hiện hai người bạn tốt một trái một phải dựa vào hai bên bàn làm việc của cô, thiếu chút nữa trái tim đã nhảy ra khỏi ngực. “Hai người các cậu làm gì vậy?”

“Không phải cậu không ăn chocolate sao?”

“Cậu nói chocolate quá ngọt, sẽ bị sâu răng.”

Ánh mắt của Tần Tinh Tinh và Lý Tịnh Á đồng thời chuyển đến hộp chocolate Ferrero Rocher, từ khi Âu Dương Hi Nhi cầm hộp chocolate này đi vào phòng làm việc, các cô đã khiếp sợ ghen hòng nhìn trần trối, càng không thể tưởng tượng nổi vẫn còn chuyện khác ở phía sau, vị tiểu thư này lại giống như gặp quỷ không ngừng nói với chocolate, không phải chuyện này cực kỳ kỳ lạ sao?

Có vấn đề —— trong đầu cùng hiện lên ý nghĩ này, các cô liền tự động tự phát đi qua.

“Tớ. Lúc tớ vừa đến cửa hàng tiện lợi mua báo, thấy vẻ ngoài chúng nó rất ngon, liền mua một hộp ăn thử.” Thật là muốn khóc, lý do của cô thật là tệ!

Thật sao? Hai người rất ăn ý nhủ mày, trong mắt tràn ngập nghi ngờ.

“Tớ là con gái, thỉnh thoảng cũng sẽ muốn ăn chocolate.” Cô bắt đầu cự tuyệt ăn chocolate từ lúc nào. Cô cũng không nhớ rõ, bởi vì mỗi lần mẹ thấy chocolate đều sẽ rơi lệ, có lẽ nguyên nhân là nhớ đến cha, lâu dần, cô nhìn thấy món chocolate ngọt ngào đó chỉ biết sẽ làm hại răng, cô không thích.

Thật sao? Hai người lại nhủ mày, đồng thời lộ ra vẻ mặt có vẻ dăm chiêu.

“Không được sao? Hai người các cậu vẫn nhìn chăm chăm vào tớ làm gì?” Hoắc Duyên Lăng đáng chết, anh mua chocolate cho cô làm gì? Hai cô bắt tri bắt giác ăn hết, sau đó lại bắt tri bắt giác mua một hộp, anh nhất định là khắc tinh ông trời phái đến chinh cô. Bằng không, tại sao luôn đụng phải anh vậy?

“Cậu có vấn đề.” Hai người trầm miệng một lời nói.

“Tớ. Tớ có vấn đề gì?” Quá chột dạ, cô thật sự không có biện pháp hùng hồn.

“Toàn bộ tâm tư của cậu viết ở trên mặt, cậu cho rằng làm bộ làm tịch sẽ hữu dụng sao?” Tần Tinh Tinh cũng không dễ bị lừa như Lý Tịnh Á.

“Tớ thật sự đột nhiên muốn ăn chocolate.” Mặc dù nghe qua không hề có sức thuyết phục, nhưng ở một phương diện khác mà nói, điều này hoàn toàn là sự thật.

“Làm sao lại đột nhiên như vậy?”

“Tâm tình không tốt.” Mấy ngày nay mẹ cũng không có trở về nhà, cô cảm thấy rất lo lắng, bất tri bất giác nhét vào miệng chocolate Hoắc Duyên Lăng đưa cho cô, cho nên mới xảy ra tình huống như ngày hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Coi Trọng Người Tình Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Chương 2: tiếp

Tần Tinh Tinh còn chưa kịp hỏi kỹ, điện thoại của Âu Dương Hi Nhi đã vang lên, cô thở phào nhẹ nhõm, đã có thể thoát khỏi gong kim của hai người bạn tốt, nhưng khi cô nghe thấy đầu kia điện thoại di động truyền đến âm thanh của mẹ, cô liền hối hận, có lẽ không nhận cuộc điện thoại này mới tốt hơn.

“Mẹ nói cái gì?!” Cô chỉ mong mình nghe lầm.

“Hi nhi, mẹ muốn kết hôn.” Mẹ của Âu Dương Hi Nhi rất có tính nhẫn nại thuật lại một lần.

“Hôm nay là ngày Cá tháng Tư sao?” Cô rất khó tin tưởng đây là sự thật, bởi vì mẹ không thể nào gặp được người đàn ông yêu bà giống như cha.

“Mẹ cũng không dám tin mình muốn kết hôn, nhưng mà là sự thật, ông ấy rất thích mẹ, ông ấy khiến mẹ hiểu rõ quý trọng quan trọng hơn bỏ qua. Hai chúng ta đều đã mất đi một nửa kia, hi vọng những năm tháng sau này có thể thay thế một nửa kia của đối phương yêu thương đối phương, bảo vệ đối phương.”

Chưa từng nghe thấy mẹ nói ra những lời nói cảm tính như vậy, Âu Dương Hi Nhi tin tưởng không phải mẹ nói giỡn, nhưng cô hy vọng biết bao nhiêu đây là một trò đùa. “Là chú Kha ngày đó dẫn chúng ta đi dự tiệc sao?”

“Đúng, con cũng có thể nhìn ra ông ấy là một người đàn ông rất tuyệt.”

“Con biết rồi.” Cô không có cách nào lại nói không đi, kết thúc cuộc gọi, cả người cô mềm nhũn giống như búp bê bằng vải đã bị hỏng, không ngờ, sự lo lắng của cô thật sự ứng nghiệm, hơn nữa còn đến nhanh như vậy.

“Hi nhi, mẹ cậu sao?” Tần Tinh Tinh giật mình đến phát sinh đại sự.

Gật đầu một cái, Âu Dương Hi Nhi cảm thấy nước mắt của mình chảy rất nhanh, nhưng cô không muốn khóc. “Bà nói bà muốn kết hôn, các cậu tin tưởng sao?”

Quả thật chuyện này rất khó làm người khác tin tưởng, Tần Tinh Tinh và Lý Tịnh Á kinh ngạc đến mức nói không ra lời, mẹ Hi nhi đối với tình cảm thiếu hụt cảm giác an toàn nghiêm trọng, bà chỉ sẽ gọi điện thoại nói bà thất tình, hoặc là lại yêu đương, chuyện như kết hôn nên cách bà rất xa.

“Các cậu cũng cảm thấy rất buồn cười đúng hay không?” Buồn cười đến mức nước mắt của cô cũng rơi xuống, mẹ vẫn quyết định vứt bỏ cô cùng người đàn ông khác ở chung một chỗ. Cô cảm thấy mình bị vứt bỏ, giống như cha vứt bỏ cô mà lên thiên đường. Mẹ cũng muốn vứt bỏ cô đầu nhập vào lòng ngực người đàn ông khác.

“Hi nhi, chuyện này đối với cậu mà nói không phải chuyện xấu.” Đầu óc Tần Tinh Tinh vẫn tương đối minh mẫn, cô biết hiện tại bạn tốt rất mất mát, nhưng mà từ nay cô ấy sẽ được tự do.

“Tớ không còn mẹ rồi.”

“Mẹ vẫn là mẹ như cũ, cô vẫn là người mẹ hoài thai mười tháng sinh cậu ra.”

“Đúng vậy, máu chảy trong cơ thể cậu là của bà, bà vĩnh viễn vẫn là mẹ của cậu.” Cuối cùng Lý Tịnh Á cũng kịp phản ứng, cô đi tới ôm bạn tốt vào trong lòng, xem ra bây giờ Hi nhi còn yếu đuối hơn cô.

“Không giống nhau, bà là vợ của người khác rồi.” Sau này người mẹ cùng vui vẻ cười to, khóc lớn tiếng không bao giờ là của cô nữa.

“Một ngày nào đó, cậu cũng sẽ trở thành vợ của người nào đó.” Tần Tinh Tinh cũng đi tới ôm lấy cô, quả nhiên quá quan tâm người nào đó không phải là chuyện tốt.

“Tớ mới không cần lập gia đình.”

Hai mắt trừng lớn, Lý Tịnh Á khăn trương kêu oa oa. “Hi nhi, làm sao cậu lại có loại suy nghĩ này?”

“Rất tốt, tớ theo cậu.” Tần Tinh Tinh giống như thật cao hứng khi có thể có người làm bạn cùng cô.

“Hai người các cậu đừng náo loạn!” Cô biết không thể dùng Logic bình thường để hình dung hai người phụ nữ này, nhưng cũng không phải là không gả được, tuổi còn trẻ đã hô to chủ nghĩa độc thân vạn vạn tuế làm gì?

“Kết hôn có gì tốt, có một người đàn ông cả ngày ở bên tai lảng nhảng, sẽ phiền chết được!” Tần Tinh Tinh là người chuẩn mực của chủ nghĩa độc thân tối thượng, cô không thích cả đời bị người khác trói chặt, chẳng những phải chia một nửa giường cho người ta, ngộ nhờ đối phương có thói xấu ngày to, chẳng phải là mỗi ngày cô đều phải mang theo đôi mắt gấu mèo 0.0 sao?

“Tinh Tinh, đừng nói nữa, Hi nhi thật sự đã bị cậu làm hư.” Lý Tịnh Á chịu không nổi muốn tròn trĩnh mắt.

“Tớ vốn cảm thấy kết hôn không có gì hay, chuyện này không có quan hệ gì với Tinh Tinh.”

Tần Tinh Tinh nghe nói vậy đắc ý, đầu năm nay những người phụ nữ đã lập gia đình chỉ có bị chồng và con quay đến mức thành Hoàng Kiếm Bà (thiếu phụ luống tuổi có chồng) và Lão Mụ Từ (bà già) mất hết ý vị. Không hề nhìn thấy thiếu phu nhân ưu nhã kiểng chân lên ở nhà uống cà phê, xem tạp chí, trừ khi tự làm khổ, nếu không làm sao phụ nữ sống chết muốn kết hôn?

Lý Tịnh Á tự biết mình ăn nói vụng về, nói không lại cô, vẫn là ngoan ngoãn trở về chỗ ngồi của mình.

“Lên tinh thần, cho dù như thế nào, chúng tớ cũng sẽ ở bên cạnh cậu.” Tần Tinh Tinh vỗ nhẹ bạn tốt đang hoảng thần.

Ngó ra một lúc lâu, Âu Dương Hi Nhi gạt đầu một cái, cô là “Con gái”, không phải “Mẹ”, cô không thể ngăn cản mẹ bước vào lễ đường kết hôn, nhưng cô cảm thấy ngay cả hô hấp cũng trở nên khó khăn, về sau làm sao bây giờ?

Quán bar ở lầu hai của khách sạn Tề Hoàng, dùng kiểu thiết kế mở, ở cửa vào quán bar có một chiếc Piano ba góc màu trắng, ban đêm từ cuối tuần cho đến ngày nghỉ đều sẽ có biểu diễn trực tiếp, bình thường nếu như khách có mong muốn lên sân khấu biểu diễn, cũng luôn luôn hoan nghênh.

Ngồi ở phía trước quầy bar, thỉnh thoảng Hoắc Duyên Lăng lại nhìn ra ngoài cửa, từ lần trước ở chỗ này thoáng thấy bóng dáng Âu Dương Hi Nhi, anh gần như mỗi ngày đều chạy đến nơi này, dù sao vẫn hi vọng lại một lần nữa vô tình gặp gỡ.

Về phần tại sao không trực tiếp gọi điện thoại cho cô. Có lẽ là anh không muốn thừa nhận lòng mình bị cô trói buộc thật chặt, có lẽ là hi vọng cô có thể cảm nhận rõ ràng mùi vị của việc nhớ nhung anh, anh không muốn giống những chàng trai trẻ 17,18 tuổi không kịp chờ đợi gọi điện thoại cho cô, sẽ tổn hại tôn nghiêm đàn ông của anh.

“Tôi biết rõ lúc tâm trạng cậu buồn bực phiền não thường thích ăn chocolate, nhưng cũng không cần phải mang theo bên người.” Tề Tân Hạo CEO Tập đoàn Tề Hoàng buồn cười nhìn hộp chocolate bất ngờ xuất hiện trên bàn, mặc dù lớn hơn Hoắc Duyên Lăng bốn tuổi, nhưng tình cảm của anh và Hoắc Duyên Lăng không hề thua kém anh em ruột.

Hoắc Duyên Lăng là thiên tài, hai mươi hai tuổi đã lấy được bằng tốt nghiệp đại học, anh còn có bằng Thạc sĩ sinh vật, hóa học và kinh tế, tất cả mọi người đều hi vọng anh tiếp tục ra sức học lên tiến sĩ, thế nhưng anh lại lựa chọn sáng lập Hoắc công nghệ sinh học.

Nhà họ Hoắc là thầy thuốc thế gia (hết đời này đến đời khác), không có ai tán thành anh làm thương nhân, hơn nữa thứ bậc của anh là con út, dù sao vẫn giống như đứa trẻ chưa trưởng thành, hiếu động ham chơi, làm sao có thể an phận ngồi ở trong phòng họp tổ chức hội nghị?

Nhưng người con út được nuông chiều của nhà họ Hoắc lại rất kiên trì, con cả Hoắc Tinh Hương người duy nhất học kinh tế của nhà họ Hoắc không thể làm gì khác hơn là bị kéo xuống nước, bị đẩy lên ghế tổng giám đốc, nhưng trên thực tế người chân chính nắm Hoắc công nghệ sinh học trong tay là Hoắc Duyên Lăng, người biết chuyện này lên lút đùa giỡn gọi anh là tổng giám đốc trong bóng tối.

Anh và Hoắc Duyên Lăng quen biết ở nước Mỹ, hai người đều bị đưa ra nước ngoài lúc mười hai tuổi, sau làm quen với người Hoa ở Newyork, thiên tài luôn luôn không thể hoà hợp với tầng lớp bạn bè cùng tuổi, cũng quên mất đã xảy ra chuyện gì, hai người liền cùng ở chung một chỗ, từ đó lại thành bạn đồng cam cộng khổ.

“Trước khi đến nơi này đã đi một chuyến đến cửa hàng tiện lợi, nhìn thấy chocolate vị mới, không nhịn được liền mua về, tôi muốn thử xem hương vị như thế nào.”

“Vậy tại sao chỉ mở ra để trang trí?” truyện chỉ được đăng tại diễn đàn Lê Quỳ Đôn

“Hiện tại tôi không có tâm tình ăn.” Vừa nghĩ đến cô, lúc đi ngang qua cửa hàng tiện lợi, anh đều không nhịn được chạy vào mua chocolate, mặc dù không rõ cô đã xảy ra chuyện gì, nhưng luôn muốn làm chút gì đó vì cô.

Vuốt cằm, Tề Tân Hạo có vẻ đắm chiều nhìn anh, không sai, thằng nhóc này đối với chocolate chưa ăn qua tràn đầy lòng hiếu kỳ, nhưng anh cảm thấy có chỗ nào đó không đúng lắm.

“Anh muốn một viên sao?” Cho dù đối mặt với tình huống gì, Hoắc Duyên Lăng luôn luôn có vẻ mặt cợt nhả giống như một đứa bé, nhìn qua giống như

một chút để tâm cũng không có, ngược lại khiến người ta đoán không ra anh đang nghĩ cái gì.

“Vẫn là chính cậu giữ lại đi.” Tề Tân Hạo sợ nhất là đồ ngọt.

Lúc này, có một đám người tính tiền rồi khỏi quán bar, bốn phía nhất thời yên tĩnh không ít, vì vậy bọn họ nghe được tiếng khóc bị đè nén.

Hai người rất ấn ý nhũ này, đồng thời quay đầu tìm kiếm chỗ phát ra âm thanh.

Hoắc Duyên Lăng dùng sức tròn to hai mắt, cẩn thận nhìn lại một chút, sẽ không sai, người mà anh tâm tâm niệm niệm lại đang ru rú trong góc.

“Cậu biết người đó?” Tề Tân Hạo đã chú ý đến phản ứng của anh.

“Có gặp vài lần.” Hai chân anh cực kỳ tự động nhảy xuống ghế dựa chân cao, cùng lúc đó một tay cầm lấy chocolate trên quầy bar, anh bỏ lại bạn tốt mà rời đi.

“Có phải tuyên lệ của cô quá phát triển hay không?” Anh đưa chocolate qua, Âu Dương Hi Nhi vốn cúi trán xuống hơi hơi ngẩng ra, tiếp theo. Cô từ từ ngẩng đầu lên, có chút ảo não tại sao lại để cho anh nhìn thấy bộ dạng chật vật nhất của mình?

“Anh quản tôi.” Dùng giấy vệ sinh lau nước mũi. Cô ép buộc mình không được rơi một giọt nước mắt nào nữa.

“Nhìn thấy cô rơi lệ, tôi sẽ đau lòng.”

Mặc dù anh nói rất tùy ý, lại khiến trái tim cô đập lỡ một nhịp, khuôn mặt không được tự nhiên ửng hồng. “Anh. Không phải anh nên quay đầu không nhìn sao?”

“Nếu như có thể quay đầu không nhìn, tôi đã không cần phiền não.” Những lời này giống như một hòn đá nhỏ bị ném xuống hồ nước trong lòng cô, làm hồ Xuân Thủy rối loạn, nhưng anh giống như không hề hay biết, lột một viên chocolate đưa vào giữa đôi môi son khê mở của cô. “Cô thật là một người phụ nữ làm cho người ta lo lắng.”

Không được tự nhiên quay đầu, hương vị ngọt ngào tan ra ở trong miệng, nhưng mà, miệng của cô tuyệt không lưu tình. “Anh là người rất thích xen vào việc của người khác.”

“Tôi cũng không rảnh rỗi đi quản từng người một!”

“Tôi thấy bộ dạng của anh rất rảnh rỗi, anh sẽ không dùng phương pháp này chiêu dụ mối làm ăn chứ?” Liếc hộp chocolate một cái, cô chưa từng thấy có người đàn ông nào lại mang theo đồ ăn vặt này bên người. Đúng rồi, cô nhớ đến chiếc khăn tay mang theo bên người, vội vàng từ trong ví da lấy ra vật quy nguyên chủ.

Nhìn khăn tay, Hoắc Duyên Lăng có vẻ đắm chiêu nở nụ cười, cô chợt cảm thấy lông mống dừng đứng. “Anh cười cái gì?”

“Cô cực kỳ chờ mong được gặp tôi có đúng hay không?”

“Người như anh thật buồn cười!” Nhịp tim thật là nhanh thật là loạn, cô cũng không rõ lắm tại sao mình lại mang theo khăn tay của anh, cô biết mình nên gọi điện thoại cho anh, nhanh chóng hẹn thời gian, địa điểm để trả lại khăn tay, nhưng mỗi ngày cô lại mang khăn tay theo bên người giống như bảo vật, chậm chạp không gọi điện thoại đi, giống như, như vậy là có thể chứng minh mình tuyệt không muốn gặp anh.

“Cô nên thẳng thắn thừa nhận cô rất nhớ tôi.” Giọng điệu này giống như đang làm nũng.

“Tôi. Về phương diện nào đó mà nói, anh nói như vậy cũng không sai, đó là bởi vì tôi muốn bàn một vụ giao dịch với anh.” Thôi, nói cô hành động theo cảm tính cũng không sao cả, cô không quan tâm đến bất cứ chuyện gì! “Tôi bao nuôi anh một năm, một trăm vạn, tôi chỉ có một trăm vạn, không có nhiều hơn nữa, dĩ nhiên, vì dễ công bằng, anh không cần phải mỗi ngày đều phải để trống thời gian tiếp tôi, khi tôi cần, gọi điện thoại Call anh... anh xuất hiện là được.”

“Được.”

“Tôi cho anh 3 ngày. Một tuần cũng được, anh về nhà suy nghĩ rồi cho tôi đáp án.” Kỳ quái, tại sao tim cô lại đập nhanh như vậy? Cũng không phải là thổ lộ với anh.

“Tôi đồng ý.”

“Dĩ nhiên, nếu như anh cảm thấy một tuần còn chưa đủ, tôi có thể. Đợi một chút, anh mới vừa nói gì?” Hai mắt Âu Dương Hi Nhi đột nhiên trừng lớn, lời đồng ý của anh cuối cùng cũng chuyển vào đại não của cô.

“Tôi nói OK, hai chúng ta thành giao.”

OK? Không sai, xem ra người đàn ông này có vẻ rất dễ thương lượng, nhưng ngay cả một chút cò kè mặc cả cũng không có, có phải anh quá tùy tiện hay không? “Có phải anh nên về nhà cẩn thận suy nghĩ hay không?”

“Tôi cực kỳ minh mẫn, không cần phải lãng phí thời gian nữa.”

“Không được, anh nhất định phải về nhà suy nghĩ, trước tiên tôi sẽ soạn hợp đồng thật tốt, ba ngày sau lúc ký hợp đồng sẽ giao trước cho anh tiền ký hợp đồng một tháng, khoản còn lại sẽ chia thành ba lần giao cho anh.” Mặc dù là Ngu Lang, nhưng cũng có thể ra oai, không cần tùy tiện như vậy! Thật là, cô tức giận như vậy làm gì?

“Không cần phải phiền toái như vậy, tôi không cần ký hợp đồng, cũng không cần tiền ký hợp đồng.”

Vào lúc này Âu Dương Hi Nhi không tức giận, mà là không biết làm sao, mặc dù cô đối với nghề Ngu Lang này không rõ lắm, nhưng mà Ngu Lang hẳn là hám lợi, không thấy tiền, làm sao có thể bảo đảm? “Anh không sợ tôi chạy mất sao?”

“Không sợ, tôi còn lợi hại hơn Spiderman, một khi bị tôi quán lấy, cô cũng đừng nghĩ có thể bỏ rơi.” Phần sau câu nói giống như là tuyên thệ, thấp thấp trầm trầm, khiến cho cô không tự giác run lấy lấy.

Cô nghĩ, nhất định là ảo giác, tại sao cô có cảm giác bị anh quán lấy?

“Không ký hợp đồng đối với anh một chút bảo đảm cũng không có, anh sẽ hối hận.” Không có hợp đồng giấy trắng mực đen, cô có thể gọi bất cứ lúc nào, anh muốn rung chuông tố cáo cũng không có bằng chứng, trừ phương diện lương tâm, người chịu thiệt cũng không phải cô.

“Tôi sẽ không hối hận, về phần cô, tôi cũng không biết.” Ánh mắt của anh bỗng nhiên lóe sáng làm người ta cảm thấy bất an, giống như đang tính toán cái gì đó.

Thình lình rung mình một cái, đột nhiên cô có một suy nghĩ rất mãnh liệt —— tốt nhất cô nên hủy bỏ cuộc giao dịch này, nhưng việc đã đến nước này, cô lại nói không chơi, chẳng phải là quá không có tiền đồ sao?

Thật buồn cười, cô đang sợ cái gì? Chẳng qua nhưng mà một cuộc giao dịch, cô trả tiền, anh phục vụ, một khi giao dịch chấm dứt, hai người cũng không còn quan hệ, cô vốn không cần nghĩ quá nhiều. Không sai, không cần nghĩ quá nhiều, tất cả đều do cô nắm giữ!

Bạn đang đọc truyện *Coi Trọng Người Tình Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Chương 3:

Có phải tình huống như thế này thật là quỷ dị hay không?

Cô không có gọi điện thoại quấy rầy anh, ngược lại mỗi ngày anh đều gọi điện thoại trình diện, sao nhân vật của bọn họ lại đổi chỗ cho nhau rồi?

Chẳng lẽ là gần đây đời sống kinh tế đình trệ, những phu nhân tịch mịch khó nhịn kia cũng bắt đầu hưởng ứng mãnh liệt tác chiến tiết kiệm tiền, chuyện làm ăn của quán Ngu Lang xuống dốc không phanh, anh chỉ tiện nhắm mũi dùi ngay cô, xem thử có thể từ trên người cô moi ít tiền hay không?

Làm Ngu Lang, tại sao mắt có thể không sáng một chút? Nhìn xem cô có giống loại phụ nữ có thể tiêu tiền như nước không? Một trăm vạn là ranh giới cuối cùng của cô, rốt cuộc anh có nghe thấy lời cô nói hay không?

“Cô có đang nghe tôi nói chuyện hay không? Bây giờ thời tiết rất tốt, tôi cùng cô đi ra ngoài ăn cơm dã ngoại.”

Đây là giọng điệu một Ngu Lang nên có sao? Cô thật sự cảm thấy anh thích hợp làm lão đại hơn.

Trợn mắt một cái, Âu Dương Hi Nhi đầy hoài niệm nhìn ra ngoài cửa sổ, gần đây mỗi ngày đều có Dương Quang Phổ Chiếu (ánh nắng mặt trời), cô cũng rất muốn nằm phơi nắng ở trên bãi cỏ, nhưng mà cô là chuyên gia thiết kế thời trang hạng ba phải kiếm tiền để lấp đầy bụng.

“Anh không cần làm việc kiếm tiền. Không phải, tôi muốn nói, anh không phải giống như tộc đi làm sáng chín chiều năm muện sáu muện bảy, thậm chí muện mười, nhưng tôi lại không thể, từ thứ hai đến thứ sáu, từ sáng đến tối, tôi đều phải làm việc.” Không phải cô cố ý đã kích anh, nhưng dù sao anh cũng phải có những kiến thức cơ bản!

“Cô không có nghĩ đồng sao?”

Thiếu chút nữa Âu Dương Hi Nhi đã từ trên ghế ngã xuống, rất dễ nhận thấy, đến người như cô cũng bị đã kích. “Phòng làm việc nhỏ này của chúng tôi không có chế độ nghỉ đông.” Thật ra thì nơi này rất tùy ý, thật sự không muốn làm việc dĩ nhiên có thể nghỉ, nhưng công việc vẫn phải tự mình hoàn thành. Lãng phí hết thời gian còn phải ngoan ngoãn trình diện.

“Vậy thì chủ nhật đi.” Anh cũng không phải là người không phân rõ phải trái, nhân tư phể công, quả thật không tốt.

“Chủ nhật muốn ngủ bù.” Bình thường bán mạng làm việc, khi nghỉ là người lười biếng, đây là thói quen của cô.

“Chủ nhật chúng ta sẽ đi ra ngoài vùng ngoại ô ăn cơm dã ngoại.” Sau vài ngày liên tục làm tổ ở văn phòng, làn da trắng quá mức, anh rất cần phơi nắng.

“Tôi muốn ngủ bù.” Âu Dương Hi Nhi thật sự cực kỳ hoài nghi, người đàn ông này có biện pháp gì để tiếp tục hành nghề? Anh thật sự kiêu ngạo đến mức làm cho người ta muốn hung hăng đá anh một cước. Nhưng nói không chừng chính điểm này làm anh không giống người thường, Nguru Lang giống như anh tuyệt đối độc nhất vô nhị.

“Tốt, vậy thì tôi cùng ngủ bù với cô, tôi có thể cùng cô ngủ từ buổi sáng đến buổi tối, lại từ buổi tối ngủ thẳng đến buổi sáng, cho dù muốn ngủ ba ngày ba đêm, tôi cũng tiếp đến cùng.”

Nếu như không phải giọng điệu của anh quá mức tùy tiện. Cô chắc chắn biến thành Quan Công (ý nói đỏ mặt), chẳng lẽ người đàn ông này nói chuyện đều không dùng đến não sao? Anh không biết những lời nói như vậy rất dễ dàng khiến cho người ta có ý nghĩ kỳ quái sao?

“Tôi biết rồi, ra vùng ngoại ô ăn cơm dã ngoại, nhưng mà dù sao vẫn phải để cho tôi dưỡng tinh thần. Một giờ chiều khá tốt.” Người trả tiền bị người nhận tiền nắm mũi dẫn đi, cô không khỏi quá bị thâm rồi!

“Mười giờ sáng, đúng giờ tôi sẽ đến ấn chuông cửa nhà cô, vậy chủ nhật chúng ta gặp lại” Hoắc Duyên Lăng không dài dòng nữa kết thúc cuộc gọi, nhưng người ở đầu bên kia lại cười không nổi.

XXOOX. Người đàn ông này thật sự cực kỳ đáng đánh đòn.

Hù dọa! Trước mặt cô đột nhiên xuất hiện hai khuôn mặt tươi cười rất quý dị, hai tim cô thiếu chút nữa ngừng đập. “Hai người các cậu làm gì vậy?”

“Tên gia hỏa kia là ai?” Tần Tinh Tinh hást cảm về phía điện thoại di động trên tay cô.

“Tớ cũng không biết nói như thế nào cho thích hợp.” Cô ha ha cười gượng, chỉ mong mình có thể đánh trận chiến khó khăn này, chuyện này thật sự khiến người ta khó có thể mở miệng.

“Cứ nói thật là được rồi.”

“Anh ta và cậu có quan hệ gì?” Lý Tịnh Á đã tự động liệt đối phương vào nhóm “Anh ta”, từ đoạn đối thoại cô có thể phỏng đoán, đây chắc chắn là đáp án.

Nhìn qua, nhìn lại, dường như cô không nói rõ ràng là không được, thôi, vốn cũng không có ý giấu giếm, nhưng mà rất thẹn thùng, hành động của cô giống như nhất thời kích động.

“Hai người các cậu có muốn ngồi xuống trước hay không? Không cần từ chối. . . không phải tớ có ý kéo dài thời gian, chỉ là lo lắng các cậu quá kích động. Được rồi được rồi, đừng trợn mắt nhìn nữa, tớ nói là được, trên cơ bản, hai chúng tớ chính là quan hệ mua bán, tớ trả tiền, anh ấy phục vụ.” Cô có thể dự đoán hai người bạn tốt chắc chắn sẽ cực kỳ hoảng hốt, nhưng tại sao lại có dáng vẻ giống như nhìn thấy quỷ, sốc nặng như vậy sao?

Sau một lúc lâu, Tần Tinh Tinh miễn cưỡng phát ra âm thanh, “Ý của cậu là, anh ta là người tình cậu bao nuôi?”

“Tinh Tinh, cậu thật sự rất thông minh, một chút đã thông suốt! Mất hai người các cậu không cần từ chối lớn như vậy, con người cũng muốn roi xuống rồi.” Nghiêm khắc mà nói, hành động của cô cũng không phải rất kinh tế hải tặc, có cần khoa trương như vậy không?

Mặc dù người phụ nữ này thỉnh thoảng sẽ ồn ào, cô ấy chỉ muốn một người tình có thể gọi thì đến, đuổi thì đi, nhưng mà chi khuê môi múa mép là cùng, làm sao có thể biến thành hành động thật?

“Các cậu không cần ngạc nhiên như vậy. Nhưng mà thuê một người đàn ông để cho tớ sai bảo, cuộc sống của tớ sẽ không vì vậy mà long trời lở đất.” Lời nói như thế vốn là để an ủi chính mình, người đàn ông kia không thể vì vậy mà quấy nhiễu cuộc sống của cô, anh chỉ là một đoạn nhạc đệm trong cuộc sống của cô, vào ngày hợp đồng kết thúc, anh cũng sẽ trôi đi như mây khói.

“Cậu tìm được người đàn ông đó ở đâu vậy?” Đầu óc Tần Tinh Tinh tương đối minh mẫn, Hi nhi làm việc rất kích động, có thói quen đơn giản hóa mọi chuyện, ngộ nhớ trên chộc đến nhân vật phiền phức nào đó, cực kỳ có khả năng cả người cả của đều mất.

“. Anh ấy là Nguru Lang.” Đầu của cô càng ngày càng cúi thấp xuống, không có dũng khí nhìn thẳng vào bạn tốt.

“Cái gì?”

“Cậu ấy nói Nguru Lang.” Lý Tịnh Á rất tốt bụng trả lời thay người phụ nữ có mặt sắp dính vào trên bàn.

“Cậu đi mua một Nguru Lang làm người tình?” Tần Tinh Tinh gần như không khống chế được thét chói tai.

Rút cổ lại, Âu Dương Hi Nhi vô tội ngẩng đầu lên, nháy nháy mắt. “Nếu như không phải là Nguru Lang, người đàn ông nào nguyện ý làm chuyện mua bán này với tớ?”

“Có phải cậu điên rồi hay không? Cậu biết Nguru Lang giống như Vampire vậy, anh ta sẽ ép khô cậu!”

“Tớ lại không có bao nhiêu tiền.” truyện chỉ được đăng tải duy nhất tại Diễn Đàn Lê-Quý-Đôn

Trên trán xuất hiện ba vạch đen, Tần Tinh Tinh cố nén kích động vịn gáy cổ của cô, cô biết đầu óc người phụ nữ này không dùng được, nhưng cũng không đến mức làm người ta cần răng nghiến lợi. “Âu Dương Hi Nhi, cậu có thể nghiêm túc một chút hay không? Cậu cũng không phải là cô nữ sinh nhỏ mới bước ra ngoài xã hội, chẳng lẽ một chút ý thức nguy cơ cũng không có sao?”

Khỏe môi miễn cưỡng cười, cô khó nén cảm giác mất mát. “Tớ thừa nhận là mình đã hành động theo cảm tính, nhưng cảm giác cô đơn thật sự vô cùng khó chịu, giống như khi tâm trạng tớ không tốt, không có ai nghe tớ cần nhân, nửa đêm đột nhiên muốn ăn bún Hàu, không có ai cùng tớ đi đến chợ đêm, hiện tại tớ thật sự vô cùng cần một đối tượng để cho tớ sai khiến.”

“Tớ có thể tiếp cậu, đối với tớ lên núi xuống biển đều không thành vấn đề.”

“Còn có tớ, mặc dù không thể cùng cậu lên núi xuống biển, nhưng 24h đều có thể ngồi nghe cậu cần nhân.”

Âu Dương Hi Nhi nghe vậy rất cảm động, thiếu chút nữa nước mắt đã chảy ra, hai người bọn họ quả nhiên là bạn tốt của cô! “Các cậu có cuộc sống của mình, tớ không muốn biến thành phiền phức của các cậu. Yên tâm, khi tình hình không ổn, tớ sẽ lập tức rút lui, cũng không phải ngu ngốc, tớ còn chưa đến nỗi không bảo vệ được mình.”

Phải không? Tần Tinh Tinh và Lý Tinh Á rất hoài nghi, nhưng mà hai người bọn họ vẫn ngậm miệng lại, không nói gì, vào giờ phút này cảm giác mất mát của cô cũng không phải là chuyện họ có khả năng hiểu được, tùy cô đi!

Người đàn ông này có giống đứa trẻ ba tuổi hay không?

Một lát lại chạy đến cửa kính trong suốt ở trước mặt. Phóng mắt nhìn ánh mặt trời mùa thu mê người, một lát lại chạy đến cạnh cửa, cúi đầu nhìn ra bên ngoài, giống như bộ chó vậy, một khắc cũng không yên tĩnh được.

Anh có cần hưng phấn như vậy không? Cũng không phải là chưa từng cùng phụ nữ đi ra ngoài vùng ngoại ô ăn cơm dã ngoại, khiến cho mình giống như một chàng trai lần đầu tiên cùng phụ nữ đi ra ngoài hẹn hò làm gì?

“Do-minic nơi này là phòng làm việc của tôi, cậu có thể giữ lễ nghi cơ bản mà một vị khách cần có hay không?” Tề Tấn Hạo thật sự rất muốn làm như không thấy anh, thế nhưng con bộ chó này cứ nhảy tới nhảy lui thật sự rất chướng mắt.

“Làm sao món ăn còn chưa đến?” Hoắc Duyên Lăng hoàn toàn không để lời nói của bạn tốt vào đầu, anh tiếp tục chạy tới chạy lui trong phòng làm việc, thỉnh thoảng lại còn đặt móng lên trên bàn làm việc, không kiên nhẫn lắng nghe, bất kì ai nhìn thấy đáng về đức hạnh này của anh cũng sẽ lắc đầu. Thật là một người đàn ông chưa trưởng thành!

“Cậu sẽ không gọi đầu bếp ở nhà cậu đến đây nấu ăn chứ?” Đầu bếp nhà họ Hoắc cũng không thua khách sạn đẳng cấp của anh.

“Tôi không muốn kinh động đến cha mẹ tôi.” Mặc dù ba chị gái đứng hàng trên anh đều chưa kết hôn, cha mẹ lại chỉ quan tâm chuyện lớn cả đời của anh, bọn họ cho là chuyện kết hôn sống chết có thể khiến cho anh ổn định lại, nếu như biết được trong lòng anh đã có một người phụ nữ, nhất định sẽ khua chiêng gõ trống ngay lập tức đưa hai người bọn họ vào lễ đường kết hôn.

Tất nhiên Tề Tấn Hạo biết tình hình ở nhà họ Hoắc, nhưng khi nhìn thấy bộ dạng này của bạn tốt, anh không nhịn được muốn châm chọc. “Tôi thấy nói không chừng cậu còn nóng lòng muốn trói người ta về nhà hơn bác trai bác gái.”

Phải không? Được rồi, anh thừa nhận mình chưa từng say đắm một người phụ nữ như vậy, hơn nữa còn có “Hợp đồng” trói chặt hai người bọn họ, càng thêm không kiềm chế được ham muốn muốn được gặp cô, nếu như không phải mấy ngày nay bị chị cả nhà họ Hoắc mạnh mẽ giữ ở văn phòng xử lý công việc, anh đã sớm dính bên cạnh cô, nhưng mà, cả đời quá xa vời, đầu óc của anh vẫn chưa nghĩ đến đó.

“Người phụ nữ kia rốt cuộc có điểm nào hấp dẫn cậu?” Ngày đó anh đã quan sát rất tỉ mỉ, người phụ nữ kia dĩ nhiên có thể liệt vào hàng phụ nữ đẹp (mỹ nữ), đặc biệt là cặp mắt to kia, mặc dù lúc ấy sưng lên giống như hai quả Hạch Đào (quả Óc Chó), nhưng không khó nhìn ra chúng lấp lánh rực rỡ rất động lòng người, nhưng mà, nếu như đặt cô bên cạnh Do-minic, cô thật sự thua kém rất nhiều. Thật ra cho tới bây giờ, anh vẫn chưa từng gặp qua người phụ nữ nào xinh đẹp hơn Do-minic.

“Cả người từ trên xuống dưới đều rất hấp dẫn tôi.”

Lắc đầu, Tề Tấn Hạo chỉ có thể tặng anh bốn chữ “Vô được khả cứu (không có thuốc nào cứu được)”, nhưng mà, thằng nhóc này chính là như vậy, tính tình rất lạnh lùng, có thói quen thờ ơ lạnh nhạt đối với tất cả mọi thứ quanh mình, nhưng một khi khơi lên hứng thú của anh, sức nóng của anh có thể thiếu hụt cả trái đất.

Lúc này, thư ký của Tề Tấn Hạo mang món ăn Hoắc Duyên Lăng gọi đi vào, Hoắc Duyên Lăng xác nhận không sai, liền giống như một trận gió lớn quét ra khỏi phòng làm việc, đến Say một tiếng Good-bye cũng không có.

Bạn đang đọc truyện *Coi Trọng Người Tình Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Chương 3 (Tiếp)

Một đường điện cuồng đi tới chỗ ở của Âu Dương Hi Nhi, sau ba tiếng chuông điện ngân ngui, cô liền nhẹ nhàng mở cửa sắt ra, rất dễ nhận thấy, mặc dù cô đã trang điểm xong nhưng vẫn còn ở trong trạng thái nửa mê nửa tỉnh.

“Buổi sáng tốt lành!” Nụ cười của Hoắc Duyên Lăng thật sự rực rỡ đến mức chói mắt, mắt Âu Dương Hi Nhi không khỏi liếc nhìn một chút.

Mặt của cô rất thối, chỉ mong có thể khiến cho anh cảm thấy bị từ chối mất mặt mà phát tay rời đi, nhưng mà một chiều này hoàn toàn không có tác dụng với anh, anh hết sức phấn khởi kéo cô xuống lầu, ngồi lên chiếc xe thể thao anh phải tích góp lâu ngày, dọc theo đường đi rủ rừ rì chạy như bay lên núi Dương Minh, làm cô muốn lên ngủ gật cũng không biện pháp.

Từ đầu đến cuối Âu Dương Hi Nhi không hề mong đợi lần dạo chơi ngoại ô ăn cơm dã ngoại này, trời vừa sáng mới ôm một đồng bàn thiết kế ngày o o, thức ăn để ăn cơm dã ngoại cũng không có chuẩn bị, làm sao có thể ôm bất kỳ mong đợi gì đối với chuyến đi chơi hôm nay?

Không ngờ, vậy mà người đàn ông này có thể bày ra bữa tiệc cơm dã ngoại khiến cho lòng cô chấn động không thôi.

Trái thâm long xa xỉ thoải mái lên trên bãi cỏ, mở giỏ trúc đựng cơm dã ngoại và hộp giữ nhiệt, lại đặt thêm hai đệm lót mềm mại. Cảnh tượng tốt đẹp này quá không chân thật.

“Tôi chuẩn bị sushi kết hợp với canh rong biển, sandwich kết hợp với cà phê hoặc trà sữa, mặt khác còn có trà gừng quế.” Anh ân cần lấy đủ loại sushi vào đĩa giúp cô, lại đưa một chén canh rong biển lên.

Cô chưa từng có cảm giác này, cảm giác mình hết sức được cưng chiều, Âu Dương Hi Nhi kích động đến mức một câu cũng nói không nên lời.

“Làm sao cô không ăn? Không thích sao?”

Lấy một miếng sushi nhét vào trong miệng, nước mắt của cô không khỏi đảo quanh trong hốc mắt.

Tại sao trước kia không thích ăn sushi? Mẹ rất thích mang cô đi ăn đồ ăn Nhật, bởi vì người đàn ông mẹ coi trọng đều tự cho mình là chuyên gia thức ăn ngon, mỗi người đều sùng bái xem trọng sự tinh xảo của đồ ăn Nhật, vì muốn lấy lòng bạn trai, mẹ luôn thích mang cô đi thử ăn viên (thức ăn + nhân viên) trước, tìm kiếm nhà hàng kiểu Nhật tốt, từ lâu, cô vừa nhìn thấy đồ ăn Nhật liền buồn nôn, làm sao bây giờ. Mặc dù cô vẫn không rõ trong miệng đang nhai thức ăn gì, nhưng đây thật sự là mỹ vị nhân gian!

“Ăn không ngon sao?”

Uống một hớp canh rong biển, cô lên nén nước mắt xuống, lắc đầu một cái. “Ăn rất ngon.”

“Vậy cô nhú mày làm gì?”

“Tôi có sao?” truyện chỉ được đăng tải duy nhất tại d d =LÊ.QUÝ.ĐƠN=

“Cô mới vừa nhú mày, giống như vậy!” Hoắc Duyên Lăng nhú mày như ông cụ non, cô thấy thế không khỏi buột miệng cười, anh lập tức hài lòng gật đầu một cái. “Vậy mới đúng, cô nên cười nhiều, cô cười lên rất đẹp.”

Trong nháy mắt hai gò má vì thẹn thùng mà ửng hồng, cô vừa cúi đầu vừa nhét một miếng sushi vào trong miệng, làm sao người đàn ông này lại tốt với cô như vậy? Đợi chút, tại sao cô lại quên mất? Anh là Ngu Lang, nhận tiền, cung cấp phục vụ, thật ra anh tốt với phụ nữ cũng là chức trách! Tại sao trong lòng lại ngọt ngào không thoải mái?

“Tại sao cô lại nhú mày?”

“Tôi chính là thích nhú mày, không được sao?” Cô ảo não trừng mắt liếc anh một cái.

“Không được, tôi không thích cô nhú mày, nào, cười một cái.” Anh cực kỳ đúng lý hợp tình.

Há hốc miệng một hồi lâu, Âu Dương Hi Nhi không nhận được sáng giọng: “Người như anh thật sự rất đáng ghét, làm sao lại bá đạo như vậy?!”

Dừng một chút, Hoắc Duyên Lăng cười ha ha.

Cô không thể tưởng tượng nổi nhìn anh chăm chăm, anh có bệnh sao? Bị mắng còn cười đến vui vẻ như vậy?

Mặt anh cứng chui nhéo gương mặt của cô. “Làm sao đáng vẻ mắng người của cô cũng mê người như vậy?”

Cô có thể trực tiếp té xỉu không? Người đàn ông này thật không phải là người bình thường!

“Cô phải ăn nhiều một chút, tôi không thích đáng vẻ cô gầy ốm tong teo dinh dưỡng không đầy đủ.”

“Chuyện anh thích hay không thích đâu có liên quan gì đến tôi?” Chưa từng gặp qua người khó hiểu như anh, rõ ràng là người được bao nuôi, thái độ còn kiêu ngạo hơn kim chủ.

“Bởi vì tôi quan tâm cô.”

“ Đầu óc của anh có vấn đề sao?” Cô thật sự muốn hung hăng đánh anh một quyền, người đàn ông này hoàn toàn tự luyện đến mức không có thuốc nào cứu được, nhưng thật đáng chết, tại sao bộ dạng đáng ghét như vậy của anh cũng làm tim người ta đập thình thịch?

Bên môi thoáng hiện lên nụ cười có vẻ đăm chiêu, anh đưa tay lấy một miếng sushi nhét vào trong miệng, vui vẻ huyêt gió. Thời tiết thật tốt, tâm tình thật tốt, cuộc sống có thêm người phụ nữ thích khóc, thích tức giận này thật tốt!

Bỗng nhiên, cảm giác rung mình tràn vào trong lòng, tại sao cô lại có cảm giác bị người đàn ông này ăn đến gât gao? Lựa chọn tên Ngưu Lang “tiểu bạch kiếm” này làm tình nhân của cô, có phải là sai lầm hay không?

Cho dù lựa chọn anh có phải là sai lầm hay không, cô hối hận!

Hu. Cô muốn khóc, cô không nên đi dạo chơi ngoại ô ăn cơm dã ngoại cùng Hoắc Duyên Lăng, từ đó gia hỏa này biến thành kẻ mè xúng không bỏ rơi được, động một chút là tìm tới cửa, lấy rất nhiều cổ, ăn bữa tối, ăn khuya, nhìn cảnh đêm, hóng gió biển. Anh thật sự là tình nhân tốt, nhưng mà, cô tuyệt không thích cảm giác này!

Trong lúc vô hình, anh đã trở thành một phần không thể thiếu trong cuộc sống của cô, ngày nào đó khi hợp đồng kết thúc, cô còn có thể trở lại thế giới không có anh sao?

Không được, không thể tiếp tục để mặc cho anh tùy ý xâm nhập vào cuộc sống của cô, giữa bọn họ quyền chỉ huy ở trên tay của cô, không có đạo lý kim chủ như cô phải xoay vòng quanh một tình nhân được bao nuôi như anh, quyết định, hôm nay, cô tuyệt sẽ không đi ra ngoài với anh, cô sẽ không ngồi lên xe của anh.

Trời ạ! Tại sao cuối cùng cô vẫn bị anh nhét vào trong xe chứ?

“Anh lại muốn mang tôi đi đâu?” Âu Dương Hi Nhi oán hận trừng mắt nhìn Hoắc Duyên Lăng thần thái sáng láng, mỗi ngày đi sớm về muộn, cô không giống anh có thể trù tính lực đến tối, sau đó đi nằm sấp khắp nơi, nhìn xem, cô không nhìn được nữa đánh ngáp một cái.

“Tôi dẫn cô đi đến một nơi rất tuyệt.”

Cô chăm chọc trợn trắng cả mắt. “Không phải lần nào anh cũng nói sẽ đi đến nơi rất tuyệt sao?”

“Chỗ này thật sự rất tuyệt, bảo đảm cô liếc mắt một cái liền thích.”

Ngầm bi thương cười một tiếng, cô không có ý tốt nói: “Nếu như mà tôi không có liếc mắt một cái liền thích, làm sao anh có thể bồi thường thời gian cho tôi?”

“Tôi tặng cô một năm miễn phí.”

Nhịp tim Âu Dương Hi Nhi đột nhiên tăng nhanh, người đàn ông này nói ra những lời nói khiến người ta bối rối làm gì? “Anh. Có phải anh quá rảnh rỗi hay không? Anh không biết một năm có thể kiếm bao nhiêu tiền sao?”

Quay đầu giống như trâu chọc nháy mắt một cái với cô, cái nháy mắt kia có lực điện siêu lớn, hại cô cơ thể tê tê dại dại, thiếu chút nữa tê liệt, tiếp theo, âm thanh của anh dịu dàng giống như có thể bám ra nước.”Đối tượng là cô, tôi có rất nhiều thời gian.”

Nếu như người lái xe là cô. Vào lúc này cô đã đụng vào dải phân cách, ai nói phụ nữ là họa thủy, theo ý cô, người đàn ông này mới thật sự là họa thủy!

Không tự chủ dựa vào cửa xe, cô rất lo lắng còn chưa đến đích đã bị điện của anh giật chết.

Thấy thế, Hoắc Duyên Lăng nhếch môi cười, kể tiếp chuyện tâm lái xe, tránh dọa hòng vật nhỏ mê người của anh, còn chưa kịp ăn cô, đã làm cho cô chạy trốn.

Rất nhanh đã đến đích, khi cô đi xuống chiếc tích góp lâu ngày của Hoắc Duyên Lăng, cô cũng cảm thấy tình hình không ổn, nhưng lại không muốn biểu hiện quá ngạc nhiên, giống như cô là cô gái nhỏ chưa từng va chạm xã hội, cô không nói một câu đi theo anh vào thang máy lên lầu, dù sao cũng không thể dẫn cô đi bán, anh còn đáng tiền hơn cô.

Đây rốt cuộc là nơi nào?

Nuốt ngụm nước miếng, Âu Dương Hi Nhi không tự chủ mở mắt lớn nhất có thể, mặc dù từ trong tin tức đã nghe nói qua nơi gọi là khu nhà cấp cao. Nhưng cô vẫn cảm thấy ánh nắng từ mọi thứ có thể đạt đến cảnh giới trong mơ, tại sao trên cõi đời này có thể có một nơi như vậy?

Nơi này quả thực là thế giới màu trắng —— ghế sa lon màu trắng, tủ TV màu trắng, rèm che màu trắng, thảm lông dày màu trắng. Màu trắng tinh khiết xem ra cực kỳ mộc mạc, nhưng lại rất cao quý, bởi vì gần như mỗi một món đồ đều được khảm thủy tinh lấp lánh động lòng người.

Ngẩng đầu nhìn lên trên, là đèn treo thủy tinh làm người ta hoa mắt, đèn treo thủy tinh trong phòng khách hết sức xa hoa, đèn treo thủy tinh trong phòng ăn đơn giản thanh lịch.

Nhìn cách bày trí trong nhà, dễ nhận thấy chủ nhân của nơi này thích phong cách đơn giản, đồ trang trí duy nhất tương xứng chính là một bức tranh sơn thủy bát mệc trong phòng khách.

Nếu như nói nơi này có khuyết điểm gì, đó chính là quá mức rộng rãi, điều này làm cho cô cảm thấy rất vắng vẻ.

Len lén liếc nhìn người đàn ông bên cạnh một cái, anh đưa cô đến nơi này, là thể hiện điều gì? Chẳng lẽ nơi này. Không thể nào?

“Hoan nghênh đến hàn xá (Khiêm từ dùng để chỉ chỗ ở của mình).” Hoắc Duyên Lăng nhìn thấu tâm tư của cô.

“Nơi này thật sự là nhà anh?” Cô cảm thấy mình muốn bất tỉnh.

“Ba mẹ tôi ở núi Dương Minh, đây là ổ nhỏ của riêng tôi.” Giống như không có ý thức được mình làm người khác khiếp sợ, anh đi đến một góc phòng khách, đưa tay kéo, rèm che màu trắng chậm rãi chuyển động về hai phía, nhìn thấy cảnh đêm Đài Bắc đứng sừng sững trước mắt sau tấm kính thủy tinh.

Hiện tại không rảnh để bất tỉnh, lúc này đây cô hoàn toàn bị cảnh đẹp trước mắt khiến cho hoảng sợ, Âu Dương Hi Nhi vô cùng sợ hãi than, từng bước từng bước đi về phía tấm kính thủy tinh, sau đó dán cả người đi lên, quá đẹp, nơi này còn có thể nhìn thấy 101!

“Không phải anh đã nói, em nhìn một cái sẽ thích nơi này.”

Đúng vậy, cô cũng không phải là đầu óc không bình thường, làm sao có thể không thích chỗ này? Nếu như nơi này là nhà của cô, cô bảo đảm mỗi ngày đều cười đến trời sáng, quá hạnh phúc!

“Chúng ta đến cạn một ly nhé.” Khi cô chết mê chết mệt đắm chìm trong cảnh đẹp, anh đã rót hai ly rượu vang.

Rượu vang hợp với cảnh đêm xinh đẹp, không khí bất tri bất giác thay đổi, rốt cuộc Âu Dương Hi Nhi cũng phát hiện ra ngọn lửa trong mắt Hoắc Duyên Lăng, nhịp tim thỉnh thoảng rối loạn. Hăng giọng một cái, cô ra vẻ vui đùa nói: “Thu nhập của Ngưu Lang nhiều như vậy sao?”

“Đây là căn nhà do anh đầu tư lấy sau khi đầu tư vào bất động sản.”

Vốn muốn dùng thân phận đề hạ thấp tính công kích của anh. Không ngờ anh lại thoải mái đánh ngược lại cô.

“Anh còn đầu tư bất động sản?” Khó trách anh lại bị nhiễm tính lão đại, Ngưu Lang vốn không phải là công việc chính của anh!

“Giống như chơi đùa, lúc tâm huyết dâng trào liền đến nơi này xem thử có đáng giá đầu tư bất động sản hay không, sau đó sẽ tìm cơ hội bán tháo, có phải em rất hồi hộp hay không?” Chẳng biết từ lúc nào anh đã lấy khăn tay ra, dịu dàng lau hai gò má của cô. “Em đang chảy mồ hôi.”

“Chảy mồ hôi. Nơi này có hơi nóng, anh không cảm thấy sao?” Thiếu chút nữa đầu óc đã xoay chuyển không kịp, người đàn ông này đến gần cô làm gì? Không biết nhiệt độ của người anh rất cao sao?

“Anh có mồ hôi hòa.” Mặt của Hoắc Duyên Lăng tiếp tục áp sát cô, cho đến khi hai người cách xa nhau không đến ba cm, khoe môi nhếch lên, nụ cười khêu gợi của anh khiến cho xương người cũng mềm. “Em đừng khăn trương, anh sẽ không ăn em.”

“Khăn trương? Tôi đâu có khăn trương?”

“Em thật sự không cần khăn trương, người nên khăn trương là anh... anh vừa đúng là món điểm tâm ngon miệng nhất, phụ nữ rất khó kháng cự được dục vọng đựng ngả anh.”

Lần này cô quả thật không khăn trương, bởi vì cô đang trợn trắng mắt, gia hỏa này thật sự thối đến mức khiến người khác không chịu nổi!

“Em không có cảm thấy sao? Lúc em nhìn anh, chẳng lẽ không có dục vọng muốn đựng ngả anh sao?”

“Hiện tại tôi có vẻ nghĩ muốn đập anh mấy cái.” Mặc dù đáng vẻ tự đại của anh cũng đẹp trai đến mức không có lương tâm, nhưng bản lĩnh làm người khác tức giận của anh càng cao hơn, khó trách Hoắc Duyên Lăng muốn đầu tư bất động sản, với bộ dạng kiêu ngạo đức hạnh này của anh, sớm hay muộn cũng sẽ bị đồn đại trong Giới Ngưu Lang!

Một nụ cười quỷ dị thoáng hiện bên môi, anh khiến người khác không tìm được đầu mối nói: “Chúng ta tới thực nghiệm.”

“Hả?”

“Nếu như em có thể nhìn anh chăm chăm ba phút mà không có đẩy anh ngã trên đất, anh sẽ chỉ lấy của em một nửa chi phí.”

Âu Dương Hi Nhi lại muốn mắng chửi người, anh thật sự tự đại đến mức khiến người khác cắn răng nghiền lợi! “Tốt, anh không cần hối hận.”

“Anh chưa bao giờ làm chuyện hối hận.”

Thị khả nhẫn, thực bất khả nhẫn (nếu chuyện như vậy còn có thể chịu được vậy thì còn chuyện gì mà không thể chịu được), cô liền cùng anh đánh cuộc trận này, cũng nhưng mà ba phút, cũng không phải là 30 phút, làm sao cô có thể không chống lại được sắc đẹp của anh? Mặc dù cô không thích chiếm tiện nghi của anh, nhưng mà ai bảo anh tự cho là đúng để xuất cuộc giao dịch này, thua, vậy anh cũng đành phải nhận.

Nhưng mà, tại sao thời gian trôi qua chậm như vậy? Còn nữa, làm sao làn da của người đàn ông này còn thủy nộn hơn phụ nữ, thật là càng nhìn càng ngon miệng, thật muốn nhào qua cắn một cái.

Ôi trời ơi!!! Tại sao cô có thể có suy nghĩ đáng sợ như vậy?

Âu Dương Hi Nhi đột nhiên nuốt một ngụm nước bọt, muốn mình tỉnh táo lại một chút, cô hẳn không thật sự muốn đẩy Hoắc Duyên Lăng ngã trên đất, lột sạch quần áo của anh chứ? Trước mắt đột nhiên hiện lên đường cong và cơ bắp cô nhìn thấy ở Khán Đình, thật sự khiến người ta rất muốn chạm vào.

“Hết ba phút, em thắng.” Giọng điệu của anh hoàn toàn không giống như người thua.

Giật mình phục hồi tinh thần lại, Âu Dương Hi Nhi len lén lau mồ hôi lạnh, chậm một giây đồng hồ nữa thôi, cô thật sự sẽ nhào qua.

“Về sau lúc muốn nhìn cảnh đêm, chỗ này của anh bất cứ lúc nào cũng hoan nghênh em.”

Không cần, cô cũng không muốn bước vào nơi này một bước, nơi này sẽ hại cô mất đi lý tính mà biến thành nữ sắc ma! Không đúng, cô thật sự nên giữ khoảng cách với người đàn ông này, anh là nhân vật nguy hiểm cấp bom nguyên tử, tuyệt đối có thể khơi ra bản năng phạm tội của cô, vì giữ gìn danh tiếng của mình, bắt đầu từ bây giờ. Sửa chữa, là qua tối hôm nay, cấm người đàn ông này đến gần cô một bước!

Bạn đang đọc truyện *Coi Trọng Người Tình Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Chương 4

Anh chắc chắn người phụ nữ này đang trốn anh, gọi điện thoại cho cô, cô không nhận, nhắn tin cho cô, cô cũng không trả lời.

Rất tốt, dám can đảm khiêu chiến sự chịu đựng của anh, cô chết chắc rồi!

Vốn là, anh còn muốn chậm rãi tiếp cận cô, nhưng lại động đến tôn nghiêm đàn ông của anh, cuối cùng cũng phải ra oai một lần, thật không nghĩ đến cô còn khó trị hơn anh. Hừ! Tốt nhất đừng để cho anh bắt được, đối với cô, anh sẽ không bao giờ khách sáo nữa, trực tiếp ăn cô sạch sành sanh, đến xương cũng không còn!

Tương tượng bộ dạng cô khi ở phía dưới thân anh cầu xin tha thứ, cả người anh liền nhiệt huyết sôi trào, trước tiên phải xuống tay từ đâu đây? Gương mặt đẹp biến hóa khôn lường, bầu ngực no đủ căng cứng, đùi đẹp thon thả hấp dẫn giống như rắn, thon dài mê người, cho dù là cửa vào kia, chắc chắn cũng rất mỹ vị ngon miệng.

Bóp một tiếng, có một người phụ nữ hai mắt bốc hỏa ném một xấp tài liệu trước mặt anh.

“Hoắc Duyên Lăng, em là chàng trai trẻ 17,18 tuổi sao? Không chăm chú họp, lại ngồi mộng xuân, em muốn chết!” Chỉ có lúc Hoắc Tình Hương tức giận đến mức muốn mắng lời thô tục mới có thể gọi thẳng tên của anh.

Lười biếng dừng dòng suy nghĩ lại, anh không chút hoang mang nâng mắt nhìn chị cả nhà họ Hoắc, hai chân kiêu ngạo gác lên bàn trà đá cẩm thạch trước mặt. “Em ngồi ở đây mộng xuân sao?”

“Chị còn không hiểu em sao? Lòng say mê mới vừa rồi của em xuất hiện lần đầu tiên vào năm mười sáu tuổi, trong bữa tiệc mừng năm mới, đối tượng là một cô gái hai mươi lăm tuổi tóc vàng ngực lớn.”

“Tại sao em lại không nhớ rõ?” Kí ức trống rỗng, Hoắc Duyên Lăng thiên chân vô tà (ngây thơ) nháy mắt.

“Làm sao em nhớ được? Buổi tối hôm đó trốn người nhà, em liền từ Newyork chạy trốn đến San Francisco.”

“Cô gái tóc vàng ngực lớn đó nhất định không quá ngon miệng.”

Hoắc Tình Hương thật muốn bảo anh đi gặp lại, thằng nhóc này thật sự rất biết cách bức người khác phát điên.

“Hoắc Duyên Lăng, đây không phải là trọng điểm, làm ơn, xin em nghiêm túc đi họp, hôm nay cần phải xác định hướng phát triển và người phát ngôn của

Man's Dig.” Cô cố gắng không chế âm lượng gần như muốn nổ tung của mình, bất kể như thế nào, cô cũng là tổng giám đốc của Hoắc công nghệ sinh học nên không thể giống như người đàn bà chanh chua.

“Chị biết rồi, chị đã sớm quyết định, kênh TV mua sắm, Vir-gil.”

“Cái gì?”

“Mặc dù hiện nay quan niệm bảo dưỡng của phái nam càng lúc càng phổ biến, nhưng người mua vẫn tập trung ở trên người phái nữ, em có thể lấy lý do là vì đàn ông bận... Sự nghiệp, hoặc là bởi vì đàn ông sợ mất thể diện, không sao cả, đối tượng tiêu thụ chính của chúng ta vẫn là phụ nữ, dĩ nhiên, đồng thời có thể mở rộng đối với khách hàng nam có chứng ngại về việc mua mỹ phẩm, chị cho rằng kênh mua sắm là con đường tiêu thụ thích hợp nhất.”

“Về phần kênh TV mua sắm em giờ hai tay tán thành, nhưng Vir-gil”

“Vir-gil —— Tề Diệu, lính mới nổi tiếng gần đây trong giới người mẫu.”

“Em biết rõ Vir-gil là thần thánh phương nào, mặc dù gần đây thường lên trang bìa Fashion Magazine, nhưng anh ta tiến vào giới người mẫu chưa tới ba tháng, nói ra, vẫn còn là một nhân vật nhỏ không có tiếng tăm gì, chị không thể bởi vì anh ta là em trai của Tề Tấn Hạo, nên dùng anh ta làm người phát ngôn.” Cô biết thẳng nhóc này rất tùy hứng, nhưng không đến mức công tư bất phân.

Nhiu mày, Hoắc Duyên Lăng cười sáng khoải thật sự rất quý dị. “Chị nói với em khi nào, Tề Diệu là em trai Tề Tấn Hạo?”

“Hai người bọn họ đều mang họ Tề.”

“Bởi vì mang họ Tề, cậu ta nhất định có quan hệ với Tập đoàn Tề Hoàng sao?”

“Còn nữa, anh ta và Tề Tấn Hạo đeo dây chuyền giống nhau như đúc, em đoán đó là bảo vật gia truyền gì đó.”

“Không sai, nhưng mà, làm sao em biết Tề Tấn Hạo. Chị đang nói là Tề Diệu?” Mặc dù anh và Tề Tấn Hạo là bạn tri kỉ, nhưng người hai nhà cũng không có qua lại, thật ra thì người của nhà họ Hoắc không lưu hành văn hóa bảo bát, bệnh viện của nhà họ Hoắc quá bận rộn, chữa khỏi bệnh tật có ý nghĩa hơn tranh kỳ đấu diêm, mà người nhà họ Hoắc quen biết Tề Tấn Hạo, đó là bởi vì bình thường cả nhà ăn chung đều đặt ở khách sạn Tề Hoàng, mà CEO Tề Tấn Hạo thỉnh thoảng sẽ tự mình đến chào hỏi.

“Em từng nhìn thấy mặt anh ta trên tạp chí thẩm mỹ, tên gia hỏa kia xem ra chính là một thẳng nhóc phản nghịch.”

“Chuyện này cứ quyết định như vậy.” diễn đàn LÊ\Quý\ĐÓN

Hả? Hoắc Tình Hương có chút không phản ứng kịp. “Cái gì cứ quyết định như vậy?”

“Em nhìn thấy mặt cậu ta ở trên tạp chí, liền nhớ cậu ta, chuyện này cũng có nghĩa là cậu ta vô cùng có tiềm lực sao?”

Hả hốc miệng, cô muốn phản bác, mà lại không tìm được lời phản bác.

“Em tin tưởng ánh mắt của mình, anh ta là lựa chọn tốt nhất.”

“Thật ra thì chị cảm thấy được em còn thích hợp làm người phát ngôn sản phẩm hơn cậu ta.” Hoắc Tình Hương vốn chuyển suy nghĩ đến trên người em trai nhà mình, thứ nhất tiết kiệm chi phí; thứ hai mong muốn mượn cơ hội này khiến cho anh chính thức công khai ra mặt, cô cũng không cần mỗi ngày một mối giống như con chó.

“Lúc em đổi nghề người mẫu, chị đến mời em, em sẽ suy nghĩ cẩn thận, nhưng mà, giá thị trường của em quá cao, chị sợ chị muốn mời cũng không nổi.”

Thẳng nhóc này thật sự là. Thôi, không phải cô đã sớm quen với sự tự đại của anh sao?

“Được rồi, em tự quyết định, bây giờ chúng ta bàn về một chuyện khác.”

“Em đã đói bụng, có chuyện gì ngày mai lại bàn bạc.” Hoắc Duyên Lăng lập tức giống như quả cầu da bị xì hơi nhũn như con chi chi.

“Hoắc Duyên Lăng, bây giờ còn chưa đến năm giờ.” Một ngày nào đó cô sẽ bị thẳng nhóc này chọc tức đến mức chảy máu não.

“Vậy thì một phần trà chiều trước.”

Hoắc Tình Hương phát điên nói ra một chuỗi lời thô tục, nhưng sau khi mắng xong, cô vẫn ngoan ngoãn đứng dậy đi ra ngoài giúp vị tổng giám đốc này chuẩn bị bánh ngọt cà phê, khi thẳng nhóc này đói bụng, vậy thì thể hiện sức chịu đựng của anh đã hết, nếu như muốn tiếp tục đề tài kế tiếp, vậy cũng chỉ có thể thỏa hiệp với anh.

“Ăn ngon không?” Hoắc Tình Hương gần như nịnh hót nhìn Lão Yêu của nhà họ Hoắc, kẻ thức thối là trang tuần kiệt, bằng không, nhiệm vụ kế tiếp của cô rất khó đạt được.

“Cũng không tệ lắm, bánh ngọt đủ ngọt.”

“ Dĩ nhiên. Đây là bánh ngọt đặc biệt chuẩn bị cho em.”

“ Không có ý tốt.” Anh đùa cợt nhếch môi cười.

Cái gì không có ý tốt, chẳng lẽ mẹ già của cô không phải là mẹ già của anh sao? Thôi, cô đại nhân đại lượng, ai bảo thằng nhóc này là bảo bối của nhà họ Hoắc bọn họ. “ Mẹ nói em đã lâu không có về nhà ăn cơm, hỏi em gần đây đang diễn trò gì. Không phải, đang bận gì?”

“ Em đang bận theo đuổi phụ nữ.”

Thiếu chút nữa cảm rơi xuống đất, nhưng mà rất nhanh cô đã bình tĩnh lại, người này tám phần là đang nói đùa.

“ Thằng nhóc bị làm hư như em làm sao biết theo đuổi phụ nữ, phụ nữ theo đuổi em thì không sai biệt lắm.”

Hoắc Đình Lăng không tiếng động thờ dài, anh không trách chị cả nhà họ Hoắc nghi ngờ lời nói của anh, ngay cả anh cũng cảm thấy rất khó tin, bình thường mà nói, phụ nữ sẽ luôn cúi người trước anh, cố gắng cột “ Người tình” như anh vào bên người, kết quả? Anh liên tục cúi người trước cô, mà thái độ của cô đối với anh lại không có gì khác “ Tiểu Cường”! Anh sẽ không nhin nữa, tối nay bất luận như thế nào cũng phải bắt được cô!

“ Chị mặc kệ em đang bận gì, ít nhất cũng phải dành ra chút thời gian gọi điện thoại cho mẹ, OK?”

“ Em có gọi điện thoại, mẹ lại bận mở hội nghị nghiên cứu và thảo luận y học.”

“ Đó là chuyện cách đây bao lâu? Một tháng sao? Chị cầu xin em, chị van cầu em, không có việc gì cũng gọi điện thoại cho mẹ, âm thanh của em đối với mẹ mà nói còn có tác dụng hơn vi-ta-min B.”

“ Em sẽ gọi ngay bây giờ.” Ngay sau đó Hoắc Duyên Lăng từ trong túi áo khoác lấy điện thoại di động ra gọi cho mẹ, lần này cô mở cờ trong bụng, không quản anh có về nhà ăn cơm hay không, âm thanh của con trai quả thật có thể khiến cho bà có sức sống hơn vi-ta-min B.

Anh là người thuộc phái hành động, muốn làm chuyện gì sẽ làm liền chuyện đó, hơn nữa hành động muốn làm trong ngày nhất định phải đạt được, anh muốn có Âu Dương Hi Nhi, cô cũng đừng mong có thể chạy khỏi lòng bàn tay của anh.

Cô cực kỳ không tiền đồ, cô biết, cũng không sao cả. Nhưng mà, tại sao không có ai nói cho cô biết, không có tiền đồ là một chuyện rất mệt mỏi?

Nặng nề bước ra khỏi trạm xe điện ngầm, Âu Dương Hi Nhi kéo chặt áo khoác da bỏ trên người, vì trốn tránh Hoắc Đình Lăng, mỗi ngày cô đều làm việc đến mười giờ. Căn cứ vào kinh nghiệm trong quá khứ, mỗi lần anh ấn chuông điện trước nhà cô, cũng sẽ gọi điện thoại trước cho cô, hơn nữa anh cũng chưa từng ấn chuông điện nhà cô trễ như vậy, bởi vì biết cô và mẹ ở cùng một chỗ.

Hoàn hảo anh không biết gần đây mẹ cô bận việc chuẩn bị hôn lễ, ít về nhà qua đêm, nếu không, cô hoàn toàn không có biện pháp khống chế việc anh khi nào sẽ đến ấn chuông điện nhà cô.

Có phải cô quá tự cho là đúng hay không? Có lẽ, anh đã bỏ đi rồi, ít nhất hôm nay một cuộc điện thoại của anh cũng không có.

Thật buồn cười, anh điện thoại tới, cô bồn chồn không yên, anh không điện thoại đến, cô cũng bồn chồn không yên. Cô quả nhiên là đồ dở hơi, tại sao luôn bị người đàn ông kia làm cho tinh thần không yên?

Cao ốc nhà trọ cô ở cách trạm xe điện ngầm không đến mười phút đồng hồ, bất quá, nơi này và trạm xe điện ngầm náo nhiệt quanh mình tạo thành sự đối lập rõ ràng, yên tĩnh giống như ngõ hẻm vắng vẻ.

Đi vào cao ốc, chào hỏi bảo vệ một tiếng, điện thoại di động của cô liền vang lên.

Nhịp tim đột nhiên tăng tốc, cô run rẩy lấy điện thoại di động ra vừa nhìn thấy, người gọi đến thật sự là Hoắc Duyên Lăng.

Nhận? Không nhận? Nhận? Không nhận?

Bấm nút thang máy lên lầu, nhận? Hay là không nhận? Đây là một vấn đề khiến người ta không quyết định chắc chắn được. Nhưng tại sao cô phải sợ nghe điện thoại của anh? Cô là kim chủ, anh là người bị bao nuôi, cô muốn để ý đến anh thì để ý đến anh, không muốn để ý đến anh sẽ không để ý đến anh, nghĩ nhiều như vậy làm gì?

Thang máy lên lầu, cuối cùng cô cũng không nhận cuộc gọi đầu tiên, nhưng ngay sau đó cuộc gọi thứ hai lại đến, cửa thang máy tỉnh một tiếng mở ra, cô không tự chủ ấn xuống phím call trên di động, “ Ừm” một tiếng, cô đồng thời bước ra khỏi thang máy, sau đó âm thanh của Hoắc Duyên Lăng lập tức trả lời cô ——

“ Em đang ở đâu?” Giọng điệu này rất giống một ông chồng đang hưng sư vấn tội.

Chắc. Từng chút từng chút một, cả người Âu Dương Hi Nhi cứng ngắt chậm rãi xoay người, mà lúc này Hoắc Duyên Lăng cũng đồng thời ngẩng đầu lên, ánh mắt của hai người không hẹn mà cùng giao nhau trong không trung.

“ Cuối cùng cũng bắt được em!”

Chạy —— chữ này mới vừa lóe lên trong đầu, hai chân đã rất phối hợp lập tức hành động, đáng tiếc động tác của anh nhanh hơn tốc độ của cô, vượt lên trước tóm cô trở lại.

“Còn chưa có mời anh uống cà phê đã muốn bỏ chạy, người chủ như em quá mức vô trách nhiệm.”

“Mẹ tôi có thể trở lại bất cứ lúc nào, chiều đãi khách trong nhà rất bất tiện.”

“Không sao, anh biết địa điểm thích hợp uống cà phê.”

Anh mạnh mẽ kéo tay cô đi vào thang máy, cô chỉ có thể oa oa kêu to kêu cô không muốn uống cà phê, dĩ nhiên người đàn ông không coi ai ra gì này sẽ không để ý tới sự kháng nghị của cô, cứ như vậy, bọn họ lồi lồi kéo kéo ngay trước gương mặt kính ngạo của bảo vệ rồi khỏi cao ốc, theo lý, nếu như cô lên tiếng cầu cứu, bảo vệ sẽ chia tay giúp đỡ, nhưng cô lại cười rất thẹn thùng với bảo vệ, chứng minh một chuyện, cô không chỉ không có tiền đồ, vốn là thứ hèn nhất.

Hu. Đây rốt cuộc là tình huống gì? Tại sao nhìn cô giống như là người tình được anh bao nuôi?

Khi cô ngồi ở trong khu nhà cao cấp của anh thì cô vẫn còn hăm sâu trong bi thương.

“Cà phê của em” Động tác của anh rất nhanh. Thoáng một cái đã pha xong cà phê.

“Không phải tôi đã nói tôi không muốn uống cà phê sao? Bây giờ uống cà phê, buổi tối còn ngủ được sao?”

“Không uống, tốt, chúng ta trực tiếp đi vào vấn đề chính. Tại sao trốn tránh anh?”

Hù dọa! Người này trực tiếp như vậy làm gì? Chẳng lẽ cho nhiều thời gian một chút sẽ chết người sao?

“Tôi. Tôi đâu có tránh anh? Tôi chỉ là cho bạn bè mượn điện thoại di động, hôm nay mới lấy về.” Cô thật sự là một người nói dối cũng không xong.

“Anh có nói anh gọi điện thoại di động cho em sao?”

Khóe môi co rúm một chút, cô có thể giả ngu không? Thật là ngốc chết đi được, chuyển động của miệng vĩnh viễn nhanh hơn đầu óc, khó trách luôn gây họa.

“Em nên thành thật thừa nhận thật tốt, càng ngày càng không chống lại được sức quyến rũ của anh, dứt khoát bỏ trốn mất dạng, phải không?”

“Anh ở đây nói hươu nói vượn gì vậy?” Gương mặt xinh đẹp của cô vì chột dạ mà đỏ bừng.

“Không sao, cho dù em nghĩ muốn xô ngã anh xuống đất, hay là ngã vào trên giường, anh đều vui lòng theo cùng.”

“Người như anh thật buồn cười, không khỏi hơi quá tự luyến đi!” Âu Dương Hi Nhi ảo não trừng mắt. “Thật xin lỗi, nhưng tôi không có ham mê bất lương đó!”

“Vậy phải giải thích như thế nào, tại sao em không nhận điện thoại của anh?”

Hả hốc miệng, nhưng đầu óc không tìm được bất kỳ lý do gì. Người đàn ông này luôn có tình gây sự làm gì, giống như cô là của anh. Đợi chút, không đúng, tại sao cô phải ngượng ngùng ngồi ở chỗ này chấp nhận bị anh chất vấn?

Hai tay chống nạnh, cô cao ngạo hất cằm lên nhìn Hoắc Duyên Lăng. “Anh nên nắm rõ tình hình, tôi là kim chủ, anh là người bị bao nuôi, khi tôi cần anh. Anh liền xuất hiện, khi tôi không cần anh, anh liền tự động tránh xa một chút đừng khuấy rầy tôi, quy tắc trò chơi này ngay từ khi bắt đầu tôi đã nói rất rõ rồi, không phải sao?”

“Anh không nhận của em nửa xu, vậy được rồi chứ.”

“Tôi không thích chiếm tiện nghi của người ta, cũng không thích tùy tiện sửa đổi quy tắc trò chơi, tôi là kim chủ, anh là người bị bao nuôi, xin nhớ quan hệ giữa chúng ta.”

“Đây mới thật sự là suy nghĩ của em sao?” truyện chỉ được đăng tải duy nhất tại d d LÊQUSYDDOON

“Bằng không tôi sẽ có suy nghĩ gì? Tôi chưa bao giờ quên, hai chúng ta là quan hệ ‘trên phương diện làm ăn’, anh yên tâm, cho dù cả năm tôi không có gọi điện thoại tìm anh, tôi vẫn sẽ trả tiền cho anh, tôi không phải loại người sẽ quyệt nợ.” Cô biết lời nói của mình thật sự quá đáng, nhưng mà, đây là cùng phương pháp tốt nhất để vạch rõ giới tuyến với anh.

Đây là lần đầu tiên anh muốn vặn gãy cổ một người phụ nữ, chưa từng có một người phụ nữ nào có thể lớn lối ở trước mặt anh như vậy! “Anh biết rồi, nếu như mà anh chủ động gọi điện thoại cho em, anh chính là con rùa!”

Ngẩn ra, cô khoa trương thờ ra một hơi. “Vậy thì thật quá tốt, tôi tin tưởng không có một người đàn ông nào thích làm con rùa, vậy thì mời anh chậm rãi

chờ điện thoại của tôi, bye bye!”

“Không tiễn!” Nói anh tính trẻ con cũng không sao cả, người phụ nữ này thật sự đã chọc giận anh, nếu như anh lại thần hồn điên đảo vì cô, cả đời này anh sẽ làm con rùa!

Bạn đang đọc truyện *Coi Trọng Người Tình Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Chương 4 (tiếp)

Đáng ghét! Đáng ghét! Đáng ghét!

Đầu Hoắc Duyên Lăng không ngừng đập vào quầy bar, làm sao anh lại nói ra những lời nói trí churóng (không bình thường) như vậy? Con rùa? Anh là người thông minh như vậy tại sao lại phá hỏng đường lui của mình?

Thật ra thì khi còn bé, anh là thân sĩ nhỏ trong miệng người lớn người gặp người thích, nụ cười âm áp đáng yêu, khiêm tốn lễ độ, có lẽ công lao chuyện này nên thuộc về huyết thống của nhà họ Hoắc, cho dù là ông nội bà nội, hay là cha mẹ, bọn họ đều là người ôn hòa lễ độ, các bệnh nhân cùng đồng thanh tán dương là bác sĩ tốt, nhưng năm mười hai tuổi, vì vấn đề giáo dục anh, cha mẹ kiên quyết đưa anh đến nước Mỹ, từ đó phá vỡ tính cách của anh, khiến cho anh hoàn toàn biến thành một người khác.

Anh cảm thấy mình bị vứt bỏ, trở nên tùy hứng phản nghịch, mắt thấy anh càng ngày càng kiêu ngạo phách lối, ông nội bà nội không thể làm gì khác hơn là đi theo đến nước Mỹ chữa bệnh, dùng kiên nhẫn hướng dẫn anh, dạy anh, mặc dù cuối cùng rất may mắn là anh không có biến thành lão đại hắc bang, nhưng mà ngạo khí tận trong xương tủy đã bị khơi dậy, cũng không gò bó được nữa. Cũng khó trách, anh thân là đứa con trai duy nhất vừa là Lão Yêu của nhà họ Hoắc. Hưởng hết cung chiều, làm sao có thể không tùy hứng làm bậy?

Không biết ai đã nói, một ngày nào đó anh sẽ vì sự tùy hứng của mình mà ném mùi đầu khổ, anh còn xì mũi coi thường, không ngờ thật sự ứng nghiệm!

“Nếu cô ấy quả thật nghĩ như vậy, cậu liền chấp nhận làm con Rùa đi!” Tề Tân Hạo không kiềm chế được ôm bụng cười ha ha, cuối cùng thẳng nhóc này cũng gặp phải đối thủ. Người phụ nữ kia lắm khá, anh tán thưởng!

Hoắc Duyên Lăng hung hăng trừng mắt, đây là chủ ý cùi bắp gì. “Không được, tôi tuyệt đối không thể đầu hàng trước được. Bằng không, cả đời này tôi sẽ bị người phụ nữ kia giam ở dưới lòng bàn chân.”

Cả đời? Tề Tân Hạo có vẻ đắm chiều nhú mày, chuyện càng ngày càng thú vị, thẳng nhóc này chẳng những bị bắt giữ, hơn nữa còn bị người ta bắn trúng hồng tâm. “Ai bảo cậu điên cuồng say mê cô ấy, cậu xứng đáng làm Con Rùa.”

“Tôi. Thật sự cô ấy rất hấp dẫn tôi, nhưng mà, tôi cũng không có điên cuồng say mê cô ấy.”

“Cả đời cũng đã nói ra khỏi miệng rồi, vẫn không chịu thừa nhận sao?”

“. Đây chẳng qua là một cách nói, không có bất kỳ ý nghĩa gì.” Sao anh nói xong lại khó chịu như vậy? Vốn chính là như vậy, anh là người sống cho hiện tại, cả đời quá xa vời, cần gì khiến cho cuộc sống phức tạp như thế?

Được rồi, anh cứ tiếp tục mạnh miệng, Tề Tân Hạo rất vui lòng dẫn ra chứng cứ. “Vì đến gần cô ấy, tổng giám đốc cam tâm trở thành Ngu Lang, chuyện này còn chưa đủ điên cuồng, không đủ say mê sao?”

Hoắc Duyên Lăng dùng một chút, gương mặt buồn bực nói: “Cậu cứ thích chê cười tôi như vậy sao?”

“Từ trong thâm tâm tôi thật sự bội phục cậu, nhưng mà nếu đã hy sinh thì phải cố gắng đến cùng, tiếp tục kiên trì, cho dù là con rùa, cậu cũng là con rùa đẹp trai nhất trên thế giới, cũng đừng lấy những người làm việc kiếm tiền kia ra trút giận, việc đó chẳng có ích gì.” Nếu như không nhân cơ hội giễu cợt thẳng nhóc kiêu ngạo này, cảm giác có lỗi với chính mình.

“Cậu không cần há hê, cậu không thấy tôi đã phiền chết rồi sao?”

Lắc đầu một cái, cõi lòng Tề Tân Hạo vô cùng thương tiếc cho anh. “Người thông minh như vậy, đi học nhảy lớp, sự nghiệp thành công, vì một chuyện nhỏ này gặp đến độ giới chân, vốn là trúng độc hoa tình —— không có thuốc nào cứu nổi!”

Lần này Hoắc Duyên Lăng không phản bác nữa, đúng vậy, anh là người thông minh như vậy, làm sao chỉ chút chuyện nhỏ này cũng không biết làm như thế nào cho phải?

Tỉnh táo lại, anh không gọi điện thoại cho cô, không chủ động tìm cô, nhưng cũng không bao gồm tình trạng không hẹn mà gặp!

Không sai, mỗi ngày cô đều phải về nhà, anh liền mỗi ngày mai phục ở cửa hàng tiện lợi gần nhà cô, sau đó dưới tình huống nào đấy, bọn họ gặp nhau.

Chính là như vậy!

Chính là như vậy —— nói ra đơn giản, áp dụng lại khó khăn chồng chất, mai phục một tuần lễ, anh rốt cuộc lợi dụng chuyện tranh giành một hộp chocolate Ferrero Rocher, cuối cùng cũng gặp được cô.

Liếc anh một cái, Âu Dương Hi Nhi thu tay lại, không nói một câu xoay người đi ra khỏi cửa hàng tiện lợi.

Hoắc Duyên Lăng vội vàng cầm lấy hộp chocolate, nhanh chóng tính tiền đuổi theo.

Ba bước thành hai bước, anh rất nhanh đã đuổi theo cô tinh thần không tốt, nhét hộp chocolate vào trong tay cô, anh cũng học cô không nói một câu xoay người rồi đi.

“Chờ một chút!”

Trái tim thiếu chút nữa nhảy ra khỏi ngực, nếu như không phải là mạnh mẽ đè nén xuống. Anh sẽ không nhận được hưng phấn nhảy điệu Tăng-gô. Hít thở sâu một hơi, anh ưu nhã bình tĩnh xoay người đối mặt với cô. “Chuyện gì?”

“Tôi mời anh uống cà phê, cà phê cửa hàng tiện lợi, anh ở nơi này chờ tôi một chút.” Cô nhét hộp chocolate Ferrero Rocher về trên tay anh. Lại một lần nữa bước vào cửa hàng tiện lợi.

Chim Hí Thước (chim Thước báo tin) không ngừng kêu xung quanh anh, anh nhớ đến một điệu Waltz hạnh phúc, nhưng mà anh muốn nhịn xuống, trăm ngàn lần không thể để cho cô phát hiện anh đã vui vẻ đến mức sắp bay lên trời. Bạn tốt nói rất đúng, anh trúng độc hoa tình, không có thuốc nào cứu nổi!

Một lát sau, Âu Dương Hi Nhi mang hai ly cà phê về, sau đó dẫn Hoắc Duyên Lăng đi tới công viên.

“Ta thích khẩu vị cà phê trần qua.” Cô ngẩng đầu lên nhìn ánh trăng trong bầu trời đêm, cổ nén mất nước trong hốc mắt bởi vì ngực trướng u sầu mà trào ra, cô không hỏi anh vì sao xuất hiện ở nơi này, bởi vì tối nay cô rất cần có một người cùng ở bên cạnh trò chuyện, ngày mai mẹ sẽ phủ lụa trắng gả đi, từ nay về sau cô sẽ cô đơn, đêm nay, đặc biệt khó khăn.

“Nếu như muốn khóc, có thể cho em mượn lòng ngực của anh, bảo đảm sẽ không có người nhìn thấy.” Người phụ nữ này thật rất không biết cách che giấu hi vọng ái ố của mình, khó trách anh luôn lo lắng cho cô.

“Tôi Tôi đâu có muốn khóc?” Quay đầu, cô nhanh chóng dùng ngón tay lau đi khóe mắt ẩm ướt.

“Muốn khóc thì khóc, cần gì phải gây khó dễ cho chính bản thân mình? Cũng không phải là anh chưa từng nhìn thấy nước mắt nước mũi, đáng vẻ khóc lóc xấu xí của em, em không cần phải để ý hình tượng.”

Cẩn rắng một cái, cô oán hận quay đầu trừng mắt. “Người nào khi chảy nước mắt, nước mũi mà xinh đẹp?”

“Cũng đúng, cho nên cho dù đau lòng bao nhiêu, khó khăn thế nào cũng không được roi nước mắt, cười nghênh đón tia nắng ban mai và mặt trời lặn, em cười lên sẽ làm tim anh đập thình thịch. Thật sự mê chết người!” Thấy cô lại có hơi sức mắng chửi người, anh cũng an tâm.

Thẹn thùng đỏ mặt, Âu Dương Hi Nhi cố ý ác thanh ác khí (hung dữ) nói: “Một chút lại bảo người ta khóc, một chút lại bảo người đừng khóc, tại sao người đàn ông như anh lại phản phản phục phục (chỉ sự thay đổi nhanh chóng)?”

“Chuyện này có quan hệ gì, vui vẻ là tốt rồi.”

Qua một lúc lâu, cô co chân lên trên ghế, ôm hai chân, cầm đặt ở giữa hai đầu gối, trong mắt lộ ra sự cô đơn khó có thể kiềm chế được, cho dù có lạnh lùng hờ hững, nhưng vẫn rất cô đơn khiến người khác đau lòng.

“Ngày mai mẹ tôi sẽ kết hôn.” Tại sao muốn nói hết bi thương bị che giấu cho anh biết? Cô không biết, lời nói, bất tri bất giác liền buột miệng nói ra.

“Về sau không còn có người cảm rằm ở bên tai em, không phải rất tốt sao?”

“Nếu như thế giới của anh yên tĩnh đến mức một chút âm thanh cũng không có, anh sẽ cảm thấy rất tốt sao?”

“Kể từ sau khi loài người phát minh ra TV, thế giới này không có một ngày không ồn ào, quyết liệt. Em đã cẩn thận tính toán qua chưa, một ngày 24h, em có mấy giờ có thể không bị âm thanh quấy nhiễu?”

Ngồi thẳng người, ngược lại cô ngồi xếp bằng. “Tôi không có tính toán qua, anh đã tính toán qua sao?”

“Từ lúc ngủ như chết, không có biện pháp tính toán, một phút đồng hồ cũng không có.”

“Nói hươu nói vượn!”

“Thật, âm thanh giống như vi khuẩn chỗ nào cũng xâm nhập vào, chúng tồn tại ở bốn phía, tồn tại trong lòng của chúng ta, nếu như có một ngày có thể hoàn toàn không bị âm thanh quấy nhiễu, đó là một loại hạnh phúc.”

Thường cho anh một cái liếc mắt, cô nhin cười không được. “Người như anh thật biết khua môi múa mép.”

“Thật sao? Vậy em cũng không cần lo lắng mỗi ngày sẽ quá yên tĩnh rồi, anh bảo đảm mỗi ngày đều khua môi múa mép để cho em vui vẻ, em yên tâm, anh hẳn không yêu cầu tăng giá.”

“Nếu như mỗi ngày tôi đều nghe anh khua môi múa mép, buổi tối tôi có thể sẽ gặp ác mộng.” Nhưng giờ phút này, cô cảm thấy giống như cả người đang ngâm ở bên trong đường, ngọt như mật, hạnh phúc nói không nên lời, cho dù anh nói những lời chửi trách có cho phép hay không, anh khiến cho cô cảm giác mình được thương yêu, người đàn ông này thật sự rất không giống người thường, rõ ràng kiêu căng ngạo mạn giống như chim công, nhưng lại tỉ mỉ chăm sóc khiến cô quyền luyến không thôi.

“Chúng ta thử làm thí nghiệm đi.”

“Đừng!” Kết quả thí nghiệm lần trước, thiếu chút nữa danh tiếng bị hủy ở trên tay anh, cô cũng không muốn tự tìm phiền toái nữa.

“Nếu như mà anh có biện pháp trong vòng một tháng mỗi ngày đều làm cho em vui vẻ cười to, em cho anh một nguyện vọng, ngược lại, anh cho em một nguyện vọng, như thế nào? Em muốn khiêu chiến không?”

“Tôi nói không cần. Không —— muốn.”

“Âu Dương Hi Nhi. Em thật là một người nhát gan, thiếu hụt tinh thần mạo hiểm khó khăn nghiêm trọng.”

Gia hỏa này! Không được, phải nhin, đây là phép khích tướng, cô không thể hành động theo cảm tính, nhưng. “Tôi sẽ suy nghĩ thử xem.”

“Không thành vấn đề, em từ từ suy nghĩ, anh sẽ chờ đợi em dừng cảm tiếp nhận khiêu chiến của ta.”

Dừng cảm? Người đàn ông này thật rất đáng đánh đòn, nhưng có biện pháp gì, cô lại ăn một đòn này, cũng không thể xem thường anh.

Bạn đang đọc truyện *Coi Trọng Người Tình Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Chương 5:

Đây là một ngày tràn đầy hạnh phúc, đây là một ngày đáng để vui vẻ, mẹ cuối cùng cũng có kết quả tốt đẹp, về sau không cần mờ mịt bồi hồi trong thế giới tình cảm nữa, cô nên dùng nụ cười vui vẻ xinh đẹp nhất tiễn chân.

Cô đã làm được, từ đầu tới cuối mang theo nụ cười rực rỡ nhất, nhưng vào khoảnh khắc đi ra khỏi tiệm cơm kia, gương mặt vui vẻ cuối cùng cũng chống đỡ không nổi, nước mắt không nghe lời như vỡ đê, mãnh liệt mất mát, cảm giác cô đơn đó hoàn toàn chiếm lấy cô, cô cũng không có biện pháp tiếp tục cười nữa.

Cơ thể Âu Dương Hi Nhi hư nhược yếu ớt ngồi xổm người xuống, từ nhỏ đến lớn, cô sợ nhất chính là cô đơn, mặc dù có căn nhà của chính mình, lại yêu thích cùng mẹ chen lẫn trên chiếc giường lớn, mẹ luôn cười cô như đứa bé chưa trưởng thành, không biết cô sợ cảm giác trống rỗng bao nhiêu.

Rõ ràng sợ hãi, lại cố giả bộ dũng cảm, cô muốn trở thành đứa con gái có thể để cho mẹ dựa vào, nhưng dù sao con gái cũng không phải là người bầu bạn cả đời, điểm này cô chưa từng nhìn thấu, luôn cho rằng ở trong lòng mẹ địa vị của cô vĩnh viễn xếp hạng nhất, cho dù mẹ tuyên bố muốn kết hôn, cô vẫn ôm suy nghĩ có thể trong hôn lễ sẽ đột nhiên kêu ngừng lại, mẹ không thể nào bỏ cô một mình. Cô đã rất tin như thế.

Sai lầm rồi, cô sớm nên nhận thức rõ ràng, cô là một người. Không bình thường, gương mặt Hoắc Duyên Lăng đột nhiên hiện lên trong đầu, sau đó cô làm một chuyện đến mình cũng không có ý thức được —— lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại cho anh.

“Cuối cùng em cũng cần anh à!” Hoắc Duyên Lăng hưng phấn như đứa bé, thấy điện thoại di động hiển thị cuộc gọi đến là tên của cô, anh vui mừng giống như những người trúng giải nhất nhưng vừa vui vẻ vừa không dám tin tưởng.

Âu Dương Hi Nhi há miệng ra, nhưng mà lời gì cũng nói không nên lời, nhưng nước mắt càng rơi càng nhiều, càng lâu.

“Em đang khóc sao? Em đang ở đâu?” Trong lòng anh nóng nảy.

Nhin bốn phía một chút, nói ra địa điểm, nghe anh nói “Ngoan ngoãn ở chỗ đó chờ anh”, cô thật sự giống như đứa bé không nhúc nhích ở chỗ đó chờ anh, cô không biết đã đợi bao lâu, nhưng mà vào khoảnh khắc khi cô nhìn thấy anh, cô cười, như đứa bé bị lạc đường rốt cuộc cũng tìm được người nhà, đó là một nụ cười an tâm.

“Chân thật đưa, cũng nên tìm một chỗ tránh mưa.” Anh nhanh chóng cởi áo khoác xuống giúp cô che mưa.

Cô kinh ngạc ngẩng đầu nhìn bầu trời, tại sao trời lại mưa?

Trực tiếp ôm ngang cô lên, Hoắc Duyên Lăng đi nhanh đến chỗ đỗ xe. “Em không biết rằng gặp mưa không hề lãng mạn, chỉ hại tóc ướt hết sao?”

Lặng lặng dựa vào trước ngực của anh, cô dường như rất mệt mỏi nhắm mắt lại, cảm giác này thật là ấm áp.

“Em không thể ngủ, như vậy rất dễ bị cảm.”

Nhưng mà, cái gì cô cũng không nghe thấy, cũng không biết lúc nào bị nhét vào xe. Bị đưa đến chỗ ở của anh, khi cô chân chính ý thức được mình đang ở hiện thực, đã bị đẩy mạnh vào phòng tắm ấm áp.

“Cái gì cũng đừng nghĩ, thả lỏng tâm trạng tắm nước nóng, quần áo ướt sũng bỏ vào giỏ trúc, bên trong tủ có khăn lông sạch sẽ, khăn tắm và áo choàng tắm, áo choàng tắm là size của anh, đối với em mà nói có hơi lớn, nhưng trước khi quần áo của em được giặt sạch hong khô, em chịu khó chấp nhận, anh đi nấu trà gừng giúp em.” Ngay sau đó anh đẩy cửa phòng tắm ra.

Nhìn bồn tắm lớn đầy hai phần ba, khí nóng bốc hơi, Âu Dương Hi Nhi cảm thấy một dòng nước ấm chảy vào nội tâm, trong nháy mắt khí lạnh bị đẩy ra khỏi cơ thể lạnh lẽo.

Cởi bỏ quần áo ẩm ướt, gói đầu ở gian tắm vòi sen, cô ngồi vào bồn tắm, vừa mới bắt đầu cảm thấy nước ấm có hơi nóng, nhưng dần dần cơ thể thích ứng với nhiệt độ của nước, cô ngửi thấy được mùi thơm hoa hồng, thì ra, anh bỏ thêm tinh dầu hoa hồng trong nước nóng để cho cô tắm rửa.

Hoắc Duyên Lăng luôn không ngừng làm những điều ngoài ý muốn cho cô, chăm sóc cho đến nỗi rồi lại tự đại ngông cuồng, người đàn ông mâu thuẫn, làm người ta tức giận, rồi lại khiến cho người say mê thật sâu.

Cơ thể trắng nõn mềm mại vốn cứng ngắc từ từ buông lỏng trong làn nước ấm, cô mới phát hiện trên tường trước mặt có một chiếc TV 42 inch, hiển nhiên người đàn ông này biến tắm trở thành một loại hưởng thụ, khó trách phòng tắm còn rộng rãi hơn phòng khách nhà cô.

Cô không thích cảm giác quá mức rộng lớn, thế nhưng vào giờ phút này, nơi này lại cho cô cảm thấy rất ấm áp, nếu như không phải nước dần dần lạnh, cô hoàn toàn không muốn rời đi.

Áo choàng tắm của Hoắc Duyên Lăng mặc trên người cô rộng lưng thùng, rốt cuộc cô cảm thấy sự chênh lệch giữa bọn họ không nhưng mà chiều cao, còn có thể trạng, anh quả nhiên là đàn ông!

Khi Âu Dương Hi Nhi trở lại phòng khách, trà gừng nóng hổi đã đợi cô ở trong bình giữ nhiệt, nhỏ giọng nói cảm ơn, cô yên lặng uống trà gừng.

“Chưa từng thấy qua người thích khóc hơn em, cho dù nước mắt không dùng tiền mua, cũng không thể lãng phí như vậy.” Thật ra thì bây giờ việc anh muốn làm nhất là ôm cô thật chặt vào trong lòng, nói cho cô biết, cô không cô đơn, cô còn có anh. Nhưng cho dù nhìn thấy cô yếu ớt như vậy, lại vẫn có một sự kiêu ngạo không chịu thừa nhận mình yếu đuối.

“Anh không hiểu.”

“Làm sao em biết anh không hiểu?”

“Anh đã từng bị vứt bỏ sao?”

“Anh có, khi đó anh mười hai tuổi.”

Dừng một chút, chậm rãi quay đầu nhìn Hoắc Duyên Lăng, cô không biết mình đang mong đợi điều gì, nhưng vào giờ phút này anh không có không chút để tâm mà hi hi ha ha, cũng không có chuyện tự đại ngông cuồng, vẻ mặt anh rất nghiêm túc, nhưng cũng thật ấm áp.

“Năm mười hai tuổi, anh bị đưa đến nước Mỹ, một người ở nơi xa lạ, lúc ấy, anh cảm thấy mình là một cô nhi, anh bị người nhà vứt bỏ.”

“Tại sao bọn họ có thể đưa đứa bé nhỏ như vậy đến một nơi xa như vậy?”

“Vì vậy, lúc ấy anh rất tức giận, nếu bọn họ không cần anh nữa, anh cần gì phải làm một đứa bé ngoan? Cho nên hút thuốc lá, uống rượu, trốn học, đánh nhau. Anh biến hết những chuyện xấu anh biết thành hành động, đây là sự kháng nghị của anh đối với bọn họ, nhưng thật kỳ quái, làm chuyện xấu càng nhiều, anh càng không vui.” Đó là một đoạn thời gian bi thảm, không biết tự yêu bản thân mình, cho dù có tràn đầy dự vọng, cũng sẽ không vui vẻ.

Đây là một Hoắc Duyên Lăng cô chưa từng thấy qua, mới nhìn giống như bé trai bơ vơ không nơi nương tựa, làm cho người ta rất đau lòng! Nghiêng người qua, cô dịu dàng hôn môi anh, cô muốn ấm áp an ủi, lại ngoài ý muốn nhìn thấy ánh mắt thâm thúy nóng bỏng của anh, trong nháy mắt tinh linh nổ mạnh, cô quá xúc động, nhưng không còn kịp rồi, ngay sau đó, anh thuận thế nắm quyền chủ đạo, lưỡi linh hoạt thăm dò vào trong miệng của cô, thân mật chơi đùa cùng với lưỡi của cô.

Cô phải ngăn cản tình hình tiếp tục phát triển thêm nữa, nhưng cơ thể mềm nhũn giống như muốn hòa tan, chẳng những cô vô lực kháng cự, ngược lại rất chủ động ôm cổ của anh, say sưa đáp lại.

Giờ phút này, anh đã nghĩ tới ngàn vạn lần, không thể nghĩ ngờ sự chủ động của cô là đổ dầu vào lửa, cho dù giờ phút này có bị nghĩ ngờ là lợi dụng lúc người khác gặp khó khăn, anh cũng không muốn phanh xe.

Anh giống như ngọn lửa bùng cháy muốn cắn nuốt cô, lý trí hoàn toàn thoát khỏi suy nghĩ của cô. Thế cho nên khi nào bị anh ôm vào phòng, khi nào cơ thể hai người trần trụi gặp nhau, cô đều không hề hay biết, khi anh thân mật từ bên tai theo xương quai xanh từng bước đi xuống, khi âm thanh kiều mỹ không hề che giấu phát ra ở trước mặt anh thì đầu óc của cô thoáng phục hồi tinh thần lại.

“Hoắc Duyên Lãng”

“A Lãng.” Sự xâm lược của anh không hề dừng lại, mùi vị của cô quá ngọt mỹ, càng thâm nhập thương thức càng làm cho anh thêm quyến luyến.

“A Lãng Không cần.” Suy nghĩ của cô bị anh làm rối loạn, quên mình muốn nói gì.

“Em cảm thấy thế nào? Hai chúng ta là một đôi trời đất tạo nên.”

Anh đang nói gì. Tại sao anh có thể làm ra chuyện xấu hổ như thế đối với nơi đó của người ta?

“Không cần. A.” Làm sao cô lại phát ra âm thanh làm người ta xấu hổ như vậy? Quá mất mặt, nhưng. A, cảm giác này thật thoải mái, giống như lên thiên đường.

“Em thật là đẹp, thật là đẹp!” Anh biết cơ thể của cô ở dưới sự trêu chọc của anh đã chuẩn bị xong, nhưng cô tâm đang thần trí quyến rũ khiến cho anh mê muội, anh đè nén dục vọng muốn công chiếm, khiến cho cô nở rộ dưới sự trêu chọc của anh càng thêm rực rỡ động lòng người.

“A. A Lãng.” Cô giống như muốn cầu xin cái gì, nhưng lại không biết mình muốn cái gì, cơ thể vui thích co rút từng trận khiến cho cô không khỏi khóc khê.

“Đừng, anh là A Lãng của em, A Lãng chỉ thuộc về em.” Dương cương ngang tàng đột nhiên tấn công, sự đau đớn của cô bị môi lưỡi nồng tình mật ý của anh nuốt hết, kích tình mãnh liệt một lần lại một lần va chạm vào cơ thể và linh hồn của bọn họ, thờ gấp, rên rỉ, đè nén, kêu gào, giờ phút này dục vọng đói khát là ngôn ngữ chung của bọn họ.

Hu ~ cô rất muốn quay trở ngại, làm sao lại làm ra chuyện mất mặt như vậy?

Đã từng, anh là người tình cô bao nuôi, nếu như cô thật sự muốn cùng anh là cái kia, cũng không phải là không nói được, nhưng mà, chuyện này tuyệt đối không có ở trong phạm vi cô đặt ra ban đầu, hai bên nam nữ một khi sinh ra tiếp xúc cơ thể, tình huống sẽ trở nên rất phức tạp, cô không muốn, cũng không thể cùng anh dây dưa quá sâu, lòng của cô nói cho cô biết, cô sẽ yêu người đàn ông này.

Chuyện phiền phức nhất đã xảy ra, hơn nữa còn là cô ngẩng đầu lên trước, cô thật sự không biết nên đối mặt với anh như thế nào, sáng sớm hôm qua có thể nói là cô đã chạy trốn chết, hoàn hảo anh đã đặt quần áo sạch sẽ của cô trên ghế quý phi ở một bên trước, bằng không, cô có thể sẽ trốn ở dưới sàng, đợi sau khi anh ra khỏi cửa mới chạy ra ngoài.

Sáng sớm hôm qua cô chạy trốn thuận lợi, nhưng tiếp theo phải làm như thế nào? Xét teo kinh nghiệm lần trước bị anh bắt được, mười giờ về nhà cũng cảm thấy quá sớm, ngày hôm qua cô ở bên ngoài hoảng sợ đến rạng sáng mới về nhà, nhưng mà cũng không thể tiếp tục như vậy, thời tiết càng ngày càng lạnh, hơn nữa ngộ nhờ tên gia hỏa kia dây dưa với cô, trời đã rạng sáng vẫn còn ở đó, cô vẫn khó thoát khỏi số mạng bị tóm.

Hi nhi nhỏ bé mau nghe điện thoại. Hi nhi nhỏ bé mau nghe điện thoại.

Hù dọa! Cơ thể lui về phía sau, Âu Dương Hi Nhi kinh ngạc nhìn chăm chăm điện thoại di động lại bắt đầu kêu của cô, có phải người đàn ông kia quá rảnh rỗi hay không? Từ sáng đến tối, một ngày gọi 20, 30 cú điện thoại, anh thật sự không phải có tính nhẫn nại bình thường!

“Âu Dương Hi Nhi, tại sao không nhận điện thoại?” Tần Tinh Tinh và cả ghế làm việc cùng nhau trượt đến bên người cô.

“Chậc, gần đây nhận quá nhiều điện thoại chào hàng, tớ sắp phiền chết.” Lúc này chỉ có thể hi hi ha ha cười khúc khích, nghĩ biện pháp cho qua.

“Hi nhi nhỏ bé mau nghe điện thoại —— điện báo điện thoại di động của cậu trở nên đáng yêu như thế từ khi nào?”

“Đừng vậy, không phải cậu thường cười nói tiếng chuông điện báo này rất ngây thơ sao?” Lý Tịnh Á cũng trượt qua cùng ghế làm việc tham gia náo nhiệt.

“Đừng vậy, nhưng mà, thỉnh thoảng cậu cũng sẽ muốn làm bộ đáng ngây thơ đáng yêu chứ sao.” Đây là lỗi của Hoắc Duyên Lãng, ngày đó, cô thật sự không nên chủ động mời anh uống cà phê, kết quả cho anh bắt được cơ hội tiến hành “Cải tạo” điện thoại di động của cô, nói là vì dự phòng cô quên tiếp điện thoại của anh, vốn là gây phiền toái cho cô.

“Âu Dương Hi Nhi, cậu thật sự không phải một người giỏi nói dối.”

“Là sao?” Cô tiếp tục ngây ngô cười, trong lòng lại không nhận được mắng, tại sao Tinh Tinh không thể ngốc một chút?

“Theo tớ thấy, đây là kiệt tác của người đàn ông kia.”

“Người đàn ông nào?” Lý Tịnh Á phản ứng còn kích động hơn Âu Dương Hi Nhi.

“Người tình cậu ấy bao nuôi.”

“Đúng, tớ cũng quên Hi nhi bao nuôi một người tình.”

Thượng Đế thật là không công bằng, tại sao có người phản ứng thần tốc đến mức khiến cho người khác không thể chống đỡ được? Cô thật sự muốn đào một cái lỗ mà chui vào, tránh cho mình trước khi bị Hoắc Duyên Lăng bắt được, đã bị hai người phụ nữ này oanh tạc đến mệt chết.

“Được rồi, tớ thừa nhận, bởi vì anh ấy sợ tớ quên nghe điện thoại, cho nên giúp tớ lấy một tiếng chuông điện báo sẽ không bị lẫn lộn với người khác.” Thôi, chuyện như vậy cũng không cần che che giấu giấu.

“Xem ra, người đàn ông kia đã ăn cậu đến gấu gao rồi.” Tần Tinh Tinh không đồng ý nhíu mày.

“Tớ. Đâu có?” Âu Dương Hi Nhi rất giận dữ.

“Không phải tớ đã cảnh cáo cậu sao, Nguru Lang giống như Vampire (ma cà rồng), bây giờ anh ta đã xâm nhập vào cuộc sống của cậu, lần tới anh ta sẽ vét sạch mọi thứ của cậu, cậu không chỉ bị mất tiền, còn có cơ thể của cậu.”

“Không phải, mọi chuyện không phức tạp như cậu nghĩ.” Tiền đang êm đẹp nằm trong tài khoản ngân hàng của cô, về phần cơ thể của cô. Nếu để cho bạn tốt biết, cô thật sự bị người đàn ông kia ăn sạch sành sanh, có lẽ ngay cả bạn tốt có “Đầu óc tối dạ” cũng sẽ mở miệng mắng cô.

“Chuyện gì xảy ra?”

Dừng một chút, Âu Dương Hi Nhi lựa lời thật cẩn thận. “Đến bây giờ tớ vẫn chưa trả cho anh ấy một xu.”

“Tớ nên vỗ tay tán thưởng người đàn ông này, quá thông minh, không yêu cầu tiền đặt cọc, cũng không muốn cậu trả tiền gấp, như vậy lòng phòng bị của cậu đối với anh ta sẽ giảm xuống, dễ dàng bị anh ta đùa giỡn trong lòng bàn tay.” Lời nói của Tần Tinh Tinh lập tức nhận được cái gật đầu phụ họa của Lý Tịnh Á.

Không sai, bởi vì trong lòng không hề đề phòng anh, cô mới có thể không cẩn thận cùng anh lẫn lộn ở trên giường. Làm trò, một đêm đại chiến đến vài hiệp, nói cẩn thận, ai sẽ tin tưởng? Rõ ràng là cô nổi lên sắc tâm với người ta, rất muốn xô ngã anh xuống đất, quá mất mặt!

“Anh ấy cũng không phải loại đàn ông cậu đang nghĩ.” Cô rất rõ trọng lượng của mình, xem người như cô thành đối tượng để lừa gạt mà vết sạch, vậy thì quá ngu ngốc, mà anh không giống người đàn ông ngu ngốc như vậy.

“Tớ thấy đã không có thuốc nào cứu nổi cậu.”

“Nếu như cậu gặp anh ấy, cậu cũng sẽ đồng ý với suy nghĩ của tớ.”

Buông tiếng thở dài, Tần Tinh Tinh buông tha chuyện khai thông cô, người phụ nữ này trúng độc quá sâu, hiện tại cũng chỉ có thể yên lặng theo dõi biến hóa, chỉ mong có thể kịp giữ chặt cô trước khi cô ngã vào vực sâu.

Hắng giọng một cái, Âu Dương Hi Nhi có một chút nịnh hót nháy mắt với Tần Tinh Tinh, chắp tay trước ngực. “Tinh Tinh thân ái, ổ nhỏ của cậu có thể chứa chấp tớ mấy ngày không?” Cô nghĩ qua, nếu như không tạm thời biến mất vài ngày, Hoắc Duyên Lăng sẽ không dễ dàng chết tâm như vậy.

“Cậu đang tránh người đàn ông kia sao?”

“Anh ấy cũng không phải là Yêu Ma Quỷ Quái, tại sao tớ phải tránh anh ấy? Bởi gì mấy ngày qua tớ ngủ được không quá ngon giấc, một mình đối mặt với căn nhà trọ lớn như vậy thật rất đáng sợ, hơn nữa nhớ đến mẹ tớ, trong lòng lại càng không có tư vị.” Đây là lời thật lòng, căn nhà trọ thiếu đi mẹ, cảm thấy bốn phía an tĩnh gần như âm lãnh (âm u lạnh lẽo), giống như có cái gì đó đáng sợ đột nhiên chạy đến, suy nghĩ một chút, ba mươi mấy bình (phép đo của Nhật cho 36 mét vuông là một bình) đối với cô mà nói đã quá đáng sợ, thế nhưng một mình Hoắc Duyên Lăng ở trong căn nhà trọ hơn hai trăm bình, anh sẽ không gặp ác mộng sao?

“Cậu cũng biết phòng tớ rất nhỏ, vào thời tiết này quần áo không dễ dàng khô, cậu chịu được sao?”

“Tớ biết rõ cậu không thích cùng người khác chen lấn trên giường, tớ bảo đảm sẽ không ở đó quấy rầy quá lâu, nhiều nhất là một tuần lễ.”

“Cậu có thể ở nhà tớ, nhưng mà giường đơn của tớ hơi nhỏ một chút.” Lý Tịnh Á rất thích chia sẻ với nhau, nhưng vấn đề không ở giường đơn của cô, mà là nhà của cô giống như chợ bán thức ăn. Mặc dù Âu Dương Hi Nhi không thích không gian quá lớn, nhưng mà quá mức âm ỹ cũng không chịu nổi.

“Không cần, như vậy sẽ làm phiền đến người nhà của cậu, nếu như Tinh Tinh thật sự không thể thu nhận tớ... tớ sẽ trở về nhà trọ của tớ.” Âu Dương Hi Nhi làm bộ đáng thương tội nghiệp liếc nhìn người phụ nữ vẫn còn đang nẫu buồn một cái.

“Thôi, tớ nghĩ một tuần lễ cũng trôi qua rất nhanh.” Nét mặt Tần Tinh Tinh cũng là một bộ rất bất đắc dĩ, mất ngủ một tuần lễ mà thôi, cô có thể chịu được.

Trợn trừng mắt, Tần Tinh Tinh xem thường, nhưng mà thói quen vứt đồ đạc khắp nơi của người phụ nữ này cũng đủ khiến cho cô phát điên, làm sao có thể không cảm thấy sự tồn tại của cô ấy đây?

Chương 10: Chương 5 - tiếp

Một tuần lễ thật sự trôi qua rất nhanh, Âu Dương Hi Nhi rất vui mừng vì có thể khôi phục lại cuộc sống trước kia, bởi vì ở chỗ của Tần Tinh Tinh một tuần lễ, cô không có một ngày ngủ ngon, không chỉ là vì mỗi buổi tối Tần Tinh Tinh lăn qua lộn lại, hại cô không thể ngủ ngon, còn có Hoắc Duyên Lăng luôn chạy vào trong mơ quấy rầy cô, không thể nghỉ ngơi chất lượng giấc ngủ của cô họa vô đơn chí (hết khổ này đến khổ khác), làm sao có thể tốt?

Mặc dù Hoắc Duyên Lăng không có gọi điện nữa, nhưng căn cứ vào ghi chép, không có nghĩa là anh không tìm cô, vì lý do an toàn, hôm nay cô bỏ qua việc đi thang máy, đi cầu thang bộ.

Rất dễ dàng đi hết độ cao của sáu tầng lầu, nhưng tình cảnh trước mắt không khỏi khiến cho cô nhớ tới bộ phim hoạt hình Chú Báo Hồng tinh nghịch, bộ dạng lén lút lút lút không dám gặp người khác, nếu như gặp phải hàng xóm, nói không chừng người ta còn cho rằng cô đang đùa giỡn.

Tốn gần mười phút, cuối cùng cũng tới lầu sáu, cô cũng không thở nổi, chuyện này có quan hệ đến việc bình thường quá ít vận động. Chỉ mong hôm nay có thể bỏ rơi Hoắc Duyên Lăng như ý nguyện. Bằng không chỉ mấy lần nữa, cô sẽ chỉ còn lại nửa cái mạng.

Chậm rãi, đứng lúc cô ló đầu ra từ cầu thang dò xét bên ngoài. Vào khoảnh khắc nhìn thấy cả người Hoắc Duyên Lăng đang co lại ngủ ở cạnh cửa, cô dường như nghe thấy âm thanh ổ khóa cánh cửa lỏng xoảng xoảng một tiếng rớt xuống, người đàn ông này có cả biện pháp biến trái tim kiên cường cô trở nên mềm nhũn.

Buông tiếng thở dài, cô biết mình không có biện pháp xoay người rời đi, thật sự bị anh ăn đến gắt gao.

Cô đi tới, ảo não vỗ bờ vai của anh một cái, “Hoắc Duyên Lăng, anh không về nhà ngủ, chạy đến nơi này làm gì?”

Một lát sau, mặt của anh chôn ở giữa hai đầu gối rồi cuộc cũng ngẩng lên, ánh mắt nhìn cô tỏ ra đáng thương, làm người ta rất đau lòng. “Em sờ sờ trán của anh, hình như anh phát sốt.”

“Anh yếu ớt như vậy sao?” Nửa tin nửa ngờ duỗi tay sờ, Âu Dương Hi Nhi sợ hết hồn, thật sự có chút dấu hiệu phát sốt, lúc này cô không dám nghi ngờ anh, vội vàng đưa anh vào bên trong nhà, dàn xếp ở phòng khách, sau đó lấy một ly thức uống nóng ngày thường dự phòng sẵn lên cho anh.

“Anh không thích mùi này.” Giọng điệu này giống như đứa bé đang làm nũng.

“Mùi này không tốt chỗ nào? Hương hương điểm điểm uống vô cùng tốt!!” Người đàn ông này thật không biết tốt xấu, một ly này có giá hai mươi mấy đồng, nếu như không phải thỉnh thoảng sẽ gặp phải tình trạng đột phát, không có phương tiện lập tức đi bệnh viện, cô cũng sẽ không tốn tiền dự trữ thứ này.

“Không có, khô sở.”

“Nói hươu nói vượn, chanh chỉ hơi chua, sẽ không khô sở. Chao ôi, đây không phải là trọng điểm, người ngã bệnh không được nói nhiều như vậy, ngoan ngoãn uống cạn cho tôi!”

Khóe môi giờ lên, Hoắc Duyên Lăng cười đến mức thiên chân vô tà (ngây thơ) như đứa bé, rất nghe lời uống cạn ly chanh C kia.

“Bây giờ ngoan ngoãn nằm xuống đi ngủ.”

“Em cùng anh.”

Trợn trắng cả mắt, người đàn ông này đúng là không biết hiểu vấn đề đang xảy ra. “Người ngã bệnh phải an phận một chút.”

“Nhưng mà người ta muốn em ở bên cạnh với anh, cũng không phải là muốn cùng em ân ái.” Hoắc Duyên Lăng dùng đôi mắt quyến rũ mê người phóng điện với cô.

Khụ! Thiếu chút nữa Âu Dương Hi Nhi bị chính nước miếng của mình nghẹn chết. “Tôi. Tôi đâu có ý này?”

“Em không cần xin lỗi, nếu như không phải là tinh thần không tốt, anh cũng rất muốn kéo em lên giường ân ái cả ngày đến hôn mê, em biết mấy ngày nay anh nhớ em bao nhiêu không? Thiếu chút nữa anh đã chết vì chưa thỏa mãn dục vọng.”

Thẹn thùng xoa hai gò má đỏ bừng, chưa bao giờ gặp qua một người đàn ông như vậy, ngã bệnh phát sốt còn có thể khoe môi múa mép, nhiễu loạn tâm tư của cô, hại nai con của cô đập loạn, thật là, tại sao một tuần lễ cố gắng của cô lại bị anh đánh tan dễ dàng như vậy?

“Đừng tranh cãi nữa, anh nhanh nhắm mắt lại ngủ đi.” Có phải cô nên đập anh bất tỉnh để bớt việc hay không?

“Em cùng anh, anh mới ngủ được.”

“Anh cho rằng tôi rất rảnh rồi sao? Tôi muốn tắm, còn phải dọn dẹp nhà cửa, tôi có một đống chuyện phải làm.”

“Anh có thể chờ em.”

Cô còn có thể nói gì? Người ngã bệnh giống như một đứa bé, nếu như cô không thuận theo anh, anh sẽ day dưa không dứt với cô, dù sao cơ thể không thoải mái, anh sẽ nhanh chóng ngủ thiếp đi.

Đầu gối một đêm này cô bị chơi đùa đến mức không còn hình người, vị Đại Thiếu Gia bị bệnh kia rất biết sai bảo người khác, một lát muốn uống nước, một lát phải nghe cô hát, một lát muốn cô kể chuyện xưa. Quả thật xem cô như người giúp việc chịu khó làm việc, cuối cùng anh ngủ như thế nào, cô cũng không biết, nói tóm lại, một chết đi được!

Khi cả người Âu Dương Hi Nhi đau nhức mở mắt ra, đồng hồ báo thức trên tủ đầu giường đã chỉ chín giờ.

Làm sao cô lau ngủ trễ như vậy? Phát ra một tiếng rên rỉ, đầu tiên cô nhắn tin cho hai người bạn tốt, báo cô sẽ đến phòng làm việc trễ một chút, kế tiếp muốn rời giường đánh răng rửa mặt, nhưng đầu không nhẹn được lại dính trở về trên gối đầu, rốt cuộc tối hôm qua cô đã phải làm những chuyện gì?

Ah? Làm sao cô lại ngủ thấy mùi thơm?

Hai chân của cô rất tự nhiên xuống giường, hít mũi một cái, cô giống như con chó con men theo mùi thơm một đường đi tới phòng bếp.

Nhìn chằm chằm người đàn ông sinh khí dồi dào bận rộn trong phòng bếp, run sợ một hồi lâu, rốt cuộc cô cũng phản ứng, tối hôm qua người này ngủ thiếp đi ở cửa ra vào, vì vậy mới phát sốt. Đợi chút, tại sao anh hoàn toàn không có bộ dạng bị bệnh?

“Em đã rời giường.” Hoắc Duyên Lăng phát hiện ra cô rất nhanh.

“Không phải anh phát sốt sao?” Tối hôm qua sau khi anh ngủ thiếp đi, bởi vì nhiệt độ của anh rất cao, cô đo nhiệt độ ở tai của anh, 39 độ năm, vì thế cô còn chuẩn bị một chậu nước lạnh, dùng khăn lông giúp anh hạ nhiệt độ.

“Con người của anh mà ngã bệnh thì chính là như vậy, tối cũng nhanh đi cũng nhanh, uống mấy ly nước, ngủ một giấc thức dậy liền không có chuyện gì.” Nhiệt độ cơ thể của anh vốn cao hơn người thường, ngã bệnh liền phát sốt, đây là chuyện rất tự nhiên.

Đây là tình huống gì? Anh không sao, xương cốt cả người cô lại đều đang hô cứu mạng.

“Anh nấu cháo mặn, em có thể chuẩn bị ăn bữa sáng.”

Rất giỏi! Chẳng những vui vẻ, hơn nữa còn phách lối làm chủ, người đàn ông này ngay cả biện pháp khiến cô á khẩu không trả lời được cũng có.

“Em còn ngăn người ở đó làm gì? Anh nói đã có thể ăn bữa sáng.”

Thôi, bây giờ một chút hơi sức cô cũng không có, đã có người hầu hạ, sao cô không chấp nhận?

Sau khi rửa mặt chải đầu, cô ngồi ở phòng ăn hưởng thụ cháo mặn anh nấu, A! Không ngờ ăn ngon như vậy!

Thấy cô than thở! Chi húp vài ngụm đã thấy đầy, anh rất hả hê, “Anh thích ăn cháo mặn nhất, là do đầu bếp chuyên nghiệp chỉ dạy, mùi vị rất tuyệt.”

“Anh luôn dùng chiêu này lấy lòng phụ nữ sao?” Cô không muốn giống người phụ nữ dấm chua, nhưng. Thật là hồng bét, hình như cô không có biện pháp buông tay người đàn ông này.

“Đây là lần đầu tiên anh vào phòng bếp vì một người phụ nữ, anh chỉ muốn làm bữa sáng tình yêu cho em.” Dù sao cũng ở một mình, dĩ nhiên chuyện đơn giản này không làm khó được anh, nhưng cũng không thể hiện anh thích bước vào phòng bếp, nói anh bị làm hư cũng không sai, anh vốn cho rằng mình không thích hợp đeo tạp dề vào phòng bếp, trừ khi muốn ăn nhưng lại lười phải ra ngoài, phòng bếp đối với anh mà nói có thể gọi là cấm địa.

Mặc dù cô cố gắng nhắc nhở mình, người phụ nữ ngốc mới có thể tin tưởng lời ngon tiếng ngọt của đàn ông, thế nhưng vào giờ phút này, cô không quan tâm đến việc làm một người phụ nữ ngốc, người đàn ông này thật sự khiến cho cô rất cảm động.

“Thí nghiệm của chúng ta bắt đầu từ hôm nay sao.”

“Hả?”

“Không phải chúng ta nói sẽ làm một thí nghiệm, nếu như mà anh có biện pháp trong vòng một tháng mỗi ngày đều làm cho em vui vẻ cười to, em sẽ cho anh một nguyện vọng, ngược lại, anh cho em một nguyện vọng.”

“Tôi đáp ứng anh khi nào. Được rồi được rồi, làm thí nghiệm thì làm thí nghiệm thôi.” Chuyện gì cũng từ từ, cần gì cười đến mức âm hiểm như vậy, giống như nếu cô dám phản đối, anh liền kéo cô vào trong phòng hủy hoại làm nhục! Âu Dương Hi Nhi không khỏi run rẩy một hồi, không nhịn

được nhớ đến tấm hình kia, anh dùng cả vạt cột tay cô trên đỉnh đầu, sau đó dùng tay và môi của anh.

“Em đang nhớ chuyện gì?” Hoắc Duyên Lăng lặng lẽ di chuyển đến trước mặt cô, giống như rất tò mò quan sát gương mặt vừa xấu hổ vừa đỏ của cô, người phụ nữ này thật là siêu cấp đáng yêu, chuyện gì cũng không che giấu được, “Anh rất vui vì có công hiệu với em!”

Hừ dọa! Cả người Âu Dương Hi Nhi hốt hoảng lùi về phía ghế dựa ở sau, cũng may anh kịp thời đưa tay ra đỡ. “Anh tới gần tôi như thế làm gì?”

“Làm sao em lại đáng yêu như vậy? Thật là muốn một ngụm nuốt em vào bụng.”

“Tôi. Tôi đã ăn no, tôi phải chuẩn bị đi làm, anh nhanh chóng dọn dẹp sạch sẽ nơi này rồi trở về nhà của anh.” Cô giống như bị Yêu Ma Quỷ Quái đuổi theo chạy về phòng.

Trốn đi, tối hôm nay cô vẫn sẽ rơi vào trong tay anh, đến lúc đó, anh nhất định sẽ “Phục vụ” cô thật tốt, một tuần lễ này anh bị lạnh nhạt, anh sẽ hung hăng đòi trở lại.

Huyết sáo, Hoắc Duyên Lăng rất vui vẻ dọn dẹp bàn cơm, rửa sạch bát đĩa, sắm vai nhân vật ông chồng nội trợ trong gia đình.

Bạn đang đọc truyện *Coi Trọng Người Tình Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Chương 6:

Sẽ không thật sự xảy ra trên người cô.

Nhưng mà tính toán toán ngày, bạn tốt của cô nên tới rồi, không đúng, điều này cũng không nói chính xác được, kỳ sinh lý của cô luôn không chính xác, bình thường có hai mươi tám ngày, cũng có kỷ lục dài đến hai tháng, 40 ngày, bốn mươi lăm ngày, tình trạng này cũng từng xảy ra, có lẽ là bởi vì cô luôn là cho mình căng thẳng, vì vậy dẫn đến kỳ sinh lý rối loạn cũng không chừng.

“Cậu thật sự mang thai?” Tần Tinh Tinh hoàn toàn không thăm đã phán, nhận định cô đang mang thai.

“Không có. Ừa.” Mặc dù không tán thành, nhưng tình huống vào giờ phút này của cô quả thật rất dễ làm cho người ta liên tưởng đến chuyện mang thai.

“Tớ đưa cậu đi bệnh viện kiểm tra.”

“Cậu không cần ngạc nhiên như vậy, có lẽ chỉ là dạ dày tớ không thoải mái.”

“Nếu như là dạ dày không thoải mái, vậy càng nên đi bệnh viện kiểm tra.”

“Không cần, cái gì cũng đã ỏi ra, tớ cảm thấy thoải mái hơn rồi.”

Tần Tinh Tinh tức giận khoanh hai tay trước ngực, cô tin chắc 99% là cô ấy mang thai, người phụ nữ ngốc này, đã sớm cảnh cáo cô, lại vẫn dễ xảy ra chuyện như vậy, tức chết cô!

Qua một hồi lâu, Lý Tịnh Á nhỏ giọng nêu ra ý kiến. “Tớ nghĩ nên đi mua que thử thai để kiểm tra, sẽ biết có phải mang thai hay không.”

“Thôi, cậu cũng không quan tâm, sao chúng ta phải khấn trương như vậy.”

“Tinh Tinh, hiện tại cơ thể tớ rất yếu ớt, không có tâm tư nghĩ những chuyện khác.” Âu Dương Hi Nhi đứng dậy đi tới bồn rửa tay súc miệng, sau đó rút giấy vệ sinh lau miệng, Lý Tịnh Á vội vàng dìu cô đi ra WC.

Trở lại bàn hội nghị ngồi xuống, cô uể oải nằm gục trên bàn, cho dù có phải là mang thai hay không, bây giờ thật sự một chút hơi sức để phiền não cô cũng không có.

“Hi nhi, tớ biết rõ cho dù bây giờ nói cái gì cậu đều không nghe vào, nhưng tớ không thể không nói, cậu phải mau chóng xác định là không phải mang thai, nếu như không phải là mang thai, vậy thì chuyện gì cũng không có, nhưng mà mang thai, cậu muốn giải quyết như thế nào? Sinh ra hoặc là không sinh ra, đây là vấn đề cần suy nghĩ cẩn thận.”

Đúng vậy, đây là vấn đề cần suy nghĩ cẩn thận, hơn nữa còn là một vấn đề khiến người khác đau đầu.

Có phải cô mang thai hay không?

Vấn đề này cháy lan từ phòng làm việc về đến trong nhà, thật khéo, hôm nay Hoắc Duyên Lăng không thể tới đây, nói là trong nhà có việc. Sáng sớm,

anh sẽ khiến cho cô từ trong giấc mộng cười đến ngã trái ngã phải mà tỉnh lại, anh đã làm chuyện tình gì? Hát tình ca, đó là tiếng hát bi thảm nhất mà cô nghe qua, vậy mà ngửi âm của chàng đẹp trai này không hoàn toàn, nhưng anh hát rất nghiêm túc, hại cô vừa cười vừa khóc, vừa buồn cười lại cảm động.

“Em thật sự rất biết cách làm người khác hao tổn tâm trí, anh chưa từng thấy qua người phụ nữ nào có tuyến lệ phát triển giống như em!” Anh dùng ngón tay lau khô nước mắt của cô.

“Anh không kích thích tôi thì tốt rồi.” Anh không trêu chọc cô, làm sao cô lại khóc?

“Em có biết anh chuẩn bị bài tình ca này khổ cực bao nhiêu không? Luyện tập cả một ngày. Ôi trời ơi!!! Ngay cả lúc đi học anh cũng không nghiêm túc như vậy.”

“Bài hát này cần thời gian một ngày để luyện tập?” “Trắng sáng đại diện lòng của tôi” vốn là quốc ca, gần như mỗi người đều có thể hát trôi chảy.

“Không được sao?” Hiếm khi Hoắc Duyên Lăng đỏ mặt, nhưng miệng vẫn không phục nói thầm, “Lòng của mình chính là lòng của mình, còn phải cần trắng sáng đại diện làm gì? Nhưng mà, nếu như không phải mỗi người đều biết hát bài hát này, có lẽ anh luyện tập một tuần lễ cũng không hát được.”

Trầm ngâm chốc lát, Âu Dương Hi Nhi chỉ có một kết luận. “Quả nhiên Thượng Đế rất công bằng, không có người nào thập toàn thập mỹ.”

Âu Dương Hi Nhi vuốt bụng nhớ lại chuyện buổi sáng, vừa suy nghĩ nếu như nơi này của cô thật sự có bảo bảo nhỏ thì nên làm gì?

Cô thật sự không biết, sinh ra, không sinh ra, chuyện này không nên do một mình cô quyết định, Hoắc Duyên Lăng là ba đứa bé, anh phải có một nửa quyền quyết định.

Nếu như cô thật sự mang thai, anh sẽ có phản ứng gì? Vui vẻ? Tức giận? Tại sao anh tức giận, người không thích dùng bao cao su là anh, anh hoàn toàn không có một chút ý thức nguy cơ, chẳng lẽ anh cho rằng nếu có đứa trẻ. Bỏ đi thì hết chuyện sao? Đây là giết hại một sinh mạng, làm sao có thể tàn nhẫn như vậy?

Không được, hay là cô gọi điện thoại thăm dò ý của anh trước, xem anh có thích đứa bé hay không, ngộ nhờ bụng cô có bảo bảo nhỏ rồi, cũng sẽ không dọa anh ngất đi.

Cầm điện thoại di động đặt ở tủ đầu giường lên, cô hít một hơi thật sâu, ấn xuống phím “1” Hoắc Duyên Lăng đặc biệt cài đặt quay số nhanh, sau đó thông qua, sau ba tiếng, đối phương liền nhận, nhưng đầu điện thoại di động bên kia lại truyền tới giọng của một người phụ nữ.

“Đây là điện thoại của Dominic, xin hỏi có chuyện gì không?” diễn đàn Lê.Quý.Đôn

Dừng một chút, Âu Dương Hi Nhi khiếp khiếp hỏi: “Tôi muốn tìm Hoắc Duyên Lăng, xin hỏi anh ấy có ở đó không?”

“Dominic đang tắm, xin hỏi cô là ai?”

Tay cầm điện thoại di động khẽ run, cô tự nói với mình không nên nghĩ bậy bạ, chuyện này cũng không có nghĩa gì. “Tôi là bạn bè của anh ấy, có thể nói anh ấy nhận điện thoại di động không?”

“Thật xin lỗi, anh ấy có rất nhiều, rất nhiều bạn bè, nhất là bạn nữ giới, nếu như cô không nói cho tôi biết là vị nào, làm sao tôi có thể nói anh ấy nghe điện thoại di động?”

“Không cần, cảm ơn cô, hẹn gặp lại.” Tắt điện thoại di động, cô mệt là ngồi phịch ở trên giường, nước mắt không tự chủ liên tục chảy xuống xuống, cô thực ngốc, nếu như mang thai, cũng không thể sinh ra đứa bé này được, bởi vì Hoắc Duyên Lăng là một Ngưu Lang, là một người đàn ông không có biện pháp cam kết với một người phụ nữ nào.

Có lẽ, anh nguyện ý đeo nhẫn kết hôn vì cô, nhưng mà, cô có thể gả cho người đàn ông như vậy sao?

Không, người đàn ông này không phải là người đàn ông chỉ thuộc về một mình cô, cô hoàn toàn không thể có được anh.

Mặc dù vào lúc này cô đau đến không muốn sống, nhưng, trước tiên phải xác định cô có mang thai hay không, cô phải chủ động chấm dứt quan hệ giữa bọn họ, nếu không một khi chứng minh cô mang thai, cô nhất định sẽ không nhận được muốn lệ thuộc vào anh.

Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Cảm ơn anh mấy ngày nay đã làm bạn với tôi, tôi không cần anh nữa, nhưng mà anh yên tâm, thù lao nên trả cho anh một đồng cũng sẽ không thiếu, anh hãy dùng tin nhắn gửi tài khoản ngân hàng cho tôi... tôi sẽ gửi tiền cho anh.

Nghĩ đến chuyện Âu Dương Hi Nhi gửi cho anh phong thư ngắn gọn này, Hoắc Duyên Lăng liền muốn ném mấy chiếc ly, người phụ nữ đáng giận này, rốt cuộc cô đang diễn trò gì?

“Chiếc ly thủy tinh này là tôi mang từ nước Pháp về, nếu như cậu ném bể nó, tôi sẽ bắt cậu mang về mười chiếc bồi thường cho tôi.” Tề Tân Hạo nhanh nhay bắt lấy cánh tay đang muốn ném chiếc ly của Hoắc Duyên Lăng.

“Tôi sẽ cho người gửi mười chiếc về bồi thường cho cậu.”

“Không cần, chiếc này đối với tôi mà nói có ý nghĩa kỷ niệm, còn nữa, ly thủy tinh bị bể rất khó quét dọn.” Nửa đêm không ngủ được, anh và Hoắc đại thiếu ngồi trong vườn hoa ở ban công lộ thiên nói mát, uống Whisky, anh đã phát hỏa trong bụng rồi, nếu như lúc này kêu anh đi gọi công nhân làm vệ sinh, anh có thể sẽ lỡ tay ném thẳng nhóc này xuống từ lầu mười tám.

“Vậy tôi sẽ dọn.”

Thằng nhóc này thật là đủ khốc. Đợi chút, bây giờ không phải là lúc để anh tán thưởng. “Làm sao? Cậu bị phụ nữ vút bỏ sao?”

Trùng mắt liếc anh một cái, Hoắc Duyên Lăng buồn bực đặt chiếc ly trên tay xuống, người phụ nữ kia muốn vút bỏ anh? Làm sao có thể! Anh sẽ giống như đĩa bám cô thật chặt, đời này cô đừng mơ tưởng có thể bỏ rơi anh, nhưng rốt cuộc vấn đề này sinh ở chỗ nào?

Không sai, đây chính là nguyên nhân khiến anh sắp phát điên, rốt cuộc vấn đề này sinh ở chỗ nào?

Hai ngày trước bởi vì là sinh nhật chị cả nhà họ Hoắc, trong nhà tổ chức một bữa tiệc sinh nhật, anh là bảo bối của nhà họ Hoắc dĩ nhiên bị buộc phải trở về tham gia náo nhiệt, được rồi, thỉnh thoảng làm “Hiếu đệ” một lần cũng không sao, nhưng anh quên, sau khi hết “Hiếu đệ”, còn phải làm “Hiếu tử”, đã lâu không gặp cha mẹ, làm sao bọn họ có thể tốt bụng thả anh chính khi hết kỳ nghỉ phép?

Hai ngày nghỉ, cha mẹ lôi kéo anh đi du lịch khắp nơi, anh hoàn toàn không có biện pháp nói chuyện cùng Hi nhi nhỏ bé, thật vất vả mới có biện pháp gọi điện thoại làm nũng với cô, thời gian đã qua mười hai giờ, căn cứ vào kinh nghiệm trong khoảng thời gian này ở chung với cô, cô là người qua mười hai giờ sẽ tắt máy, lý do rất đơn giản, lo lắng nửa đêm nhận được điện thoại đùa giỡn, có lẽ là do trong quá khứ đã xảy ra chuyện như vậy.

Không sao, hai ngày qua đi rất nhanh, anh gửi tin nhắn cho cô, để cho cô hiểu tình cảnh anh phải ở lại bên cạnh cha mẹ làm hiếu tử, anh biết cô sẽ hỏi thăm.

Cõi lòng vốn tràn đầy chờ mong hôm nay lại có thể dính chung một chỗ, nhưng chạy như bay đến nhà cô sau khi làm xong công việc, anh lại nhận được va li hành lý cô gửi ở chỗ bảo vệ, bảo vệ còn tặng anh một câu, “Âu Dương tiểu thư đã chuyển đi.”

Đây là trò chơi bức người sao? Bằng không, làm sao đột nhiên có thể xảy ra chuyện bất thường như vậy?

Trên đường về nhà, anh bắt đầu thử gọi điện thoại cho cô, nhưng cô dứt khoát tắt di động, xem ra, tình huống thật sự không thích hợp, về đến nhà mở va li hành lý ra, ở bên trong cô để lại một phong thư cho anh, thật sự không phải là nói giỡn, nhưng đầu của anh càng đau đớn, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

“Vút bỏ cũng tốt, cậu có thể đổi lại, một người phụ nữ càng tốt hơn.” Tề Tân Hạo hận không thể đốt pháo ở trước mặt anh, thấy thằng nhóc này bị một người phụ nữ đùa giỡn, thật sự cực kỳ thú vị!

“Không cần.”

“Trên thế giới này có rất nhiều phụ nữ, cần gì vì một đóa hoa mà buông tha cả biển hoa?”

“Tôi chỉ cần đóa hoa này!”

“Người ta cũng không muốn cậu, cậu còn cố chấp dây dưa với cô ấy làm gì?”

“Cô ấy không có không cần tôi!” Người phụ nữ đáng giận này, nếu như không phải không biết cô làm việc ở đâu, vào lúc này anh cũng không cần phiền não suy nghĩ mình nên đi đâu bắt người.

“Vậy tại sao nửa đêm cậu còn chạy tới chỗ này của tôi tìm rượu uống?” Người thất tình không phải là anh, tại sao anh phải ngồi ở chỗ này nói mát? Anh có thể len lén lủi về bên trong nhà sao?

“Cậu muốn đi đâu?” Hoắc Duyên Lăng kéo nam chủ nhân có ý đồ bỏ chạy lại, tại sao người này không có nghĩa khí như vậy.

Hi hi ha ha cười khúc khích, Tề Tân Hạo cũng là một người rất biết cách giả bộ. “Tôi suy nghĩ, cậu cũng đói bụng rồi, chỗ này của tôi có mỳ ăn liền, mỳ ăn liền siêu cấp cay, bảo đảm sau khi cậu ăn sẽ quên hết tất cả phiền não.”

“Được rồi, vậy thì một ly.”

Trợn trắng cả mắt, thằng nhóc này cho rằng anh là người phục vụ trong nhà hàng sao? Thôi, anh so đo với một người thất tình làm gì.

Khi hai đấng mày râu đang cảm mỳ ăn liền, Tề Tân Hạo đột nhiên cảm thấy mình đưa ra một đề nghị cực kỳ ngu xuẩn, tại sao anh phải ở cùng với thằng nhóc thất tình đáng thương này đây?

“Cậu lừa tôi!” Anh sắp bị ly mỳ ăn liền này cay chết, nhưng một chút phiền não của anh cũng không có dấu hiệu biến mất.

Tề Tân Hạo quay đầu nhìn anh chằm chằm một hồi lâu, trong lòng thương hại vừa lắc đầu vừa than thở. “Tôi thấy cậu không chỉ thích cô ấy, mà là vô cùng yêu, nếu như không có cô ấy, có lẽ cậu sẽ phát điên.”

Đúng vậy, không chỉ thích cô, anh còn vô cùng yêu, làm sao có thể yêu đến mức không có lý trí như vậy? Giống như khi cô làm tường anh là Ngưu Lang, mặc dù rất không tán thành, nhưng mà khi anh không đành lòng tổn thương, cô lại đang cắm rễ ở trong lòng anh, thích cười, thích khóc, thích nhiệt tình, thích mềm yếu, thích cắn răng nghiêng lợi. Cái gì cũng thích, không có đạo lý, rất thích. Sau đó, cô giống như độc dược xâm nhập vào trong máu của anh, cuối cùng cũng bị nghiện, không thể không có cô.

“Tôi thật sự không nhìn nổi, cậu có muốn nghe lương tâm tôi đề nghị hay không?”

“Cái gì lương tâm đề nghị?”

“Coi như cậu tự cho mình một kỳ nghỉ, buông thả bản thân đi tìm thú vui, nói không chừng sau mấy ngày, cậu sẽ cảm thấy may mắn vì mình bị cô ấy vứt bỏ. Cậu không cần trừng tôi, có gì không đúng sao? Cho dù như thế nào, cũng tốt hơn việc cậu ở chỗ này tự oán tự thấy xót xa.”

“Còn không bằng đề nghị của tôi, có phương pháp gì có thể bức người xuất hiện.”

“Cậu hãy gửi tin nhắn cho cô ấy, nói cậu bị bệnh tương tư sắp chết, cậu muốn nhìn thấy cô ấy một lần cuối.”

Hoắc Duyên Lăng tặng cho một cái liếc mắt xem thường, người này cho rằng Hi nhi nhỏ bé của anh dễ bị lừa như vậy sao? Nếu như anh gửi tin nhắn uy hiếp cô, trong vòng một tuần cô sẽ không xuất hiện, nếu anh sẽ đăng báo truy nã cô, tỷ lệ cô xuất hiện còn tương đối lớn hơn, nhưng mà đây là hạ hạ sách, anh cũng không muốn động đến người nhà.

“Chuyện này là từ mã đương hoạt mã y (biết rõ mọi chuyện đã không thể cứu chữa còn cố ôm hy vọng).”

“Cậu không thể nói ra phương pháp tốt hơn sao?”

“Cậu nên cảm thấy may mắn vì các cậu còn có thể liên lạc với nhau qua —— tin nhắn, bằng không, bây giờ cậu chỉ có thể nhờ công ty thám tử tư ra mặt tìm người, chỉ sợ cậu càng không thích chủ ý này.”

Chuyện này là dĩ nhiên, cũng không phải là bất gian, nhờ công ty thám tử tư làm gì?

Nhưng mà, ngược lại bạn tốt nói đúng một chuyện, cho dù như thế nào, cô cũng chưa hoàn toàn cắt đứt đường liên lạc giữa bọn họ, cô nhờ anh dùng tin nhắn gửi tư liệu tài khoản ngân hàng cho cô, vậy chứng tỏ cô sẽ xem tin nhắn anh gửi tới, cho nên anh có thể thông qua tin nhắn liên lạc với cô, mặc dù là đơn phương, nhưng mà kiên trì bền bỉ, cô là người dễ yếu lòng như vậy không thể nào không rung động.

Trọng điểm bây giờ là, anh phải dùng lời nói gì để đá động lòng cô, ép cô xuất hiện?

Bạn đang đọc truyện *Coi Trọng Người Tình Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Chương 7:

Mặc dù sau khi xử lý xong chuyện về Hoắc Duyên Lăng, nên lập tức đối mặt với vấn đề có mang thai hay không, nhưng cô lại một kéo hai kéo, cho đến khi các bạn tốt không kiềm chế được hỏi cô, cô biết mình không thể tiếp tục trốn tránh nữa, nếu như mang thai, cô muốn nhanh chóng vạch ra kế hoạch.

Thành thật mà nói, cô không biết mình là đang kỳ vọng mang thai, hay là không muốn mang thai, tâm tình hỗn loạn khiến cho cô không cách nào một mình đối mặt với chuyện này, cho nên cô đành nhờ hai người bạn tốt đi cùng cô, nếu có bảo bảo nhỏ, cô thật sự cần có người ở bên cạnh đưa ra biện pháp.

“Hi nhi, không cần khẩn trương, thả lỏng, cho dù kết quả là gì, cậu vẫn còn chúng tớ.” Lý Tịnh Á dùng tay làm động tác cố gắng lên.

“Mặc dù tớ không hy vọng cậu mang thai, nhưng mà có ba-bé nhỏ cũng không sao, hai chúng tớ sẽ giúp cậu.” Tần Tinh Tinh dùng ánh mắt khiến bạn tốt cố gắng lên.

Gật đầu một cái, rốt cuộc Âu Dương Hi Nhi cũng sai bước đi vào WC, nhưng vào khoảnh khắc cửa đóng lại, cô vẫn không nhận được dựa lưng vào cửa ổn định tâm tình kích động.

Thật ra thì, cô đã chuẩn bị cho tình huống xấu nhất, mang thai, liền sinh đứa bé ra, mặc dù khó khăn, nhưng cô vẫn chưa đến mức không nuôi nấng đứa bé, hơn nữa còn có hai người bạn tốt ở bên cạnh giúp đỡ, cô sẽ không có đơn lạnh lẽo.

“Hi nhi, cậu khỏe không?”

“Kết quả như thế nào?”

Tần Tinh Tinh đứng ở bên trái, Lý Tịnh Á đứng ở bên phải, mắt hai người không chớp nhìn chăm chăm cửa WC, toàn bộ tâm tình khẩn trương đều viết ở trên mặt.

Âu Dương Hi Nhi buồn cười liếc mắt xem thường, hai người phụ nữ này không cần quá phóng đại như vậy chứ, cửa WC đóng lại vẫn chưa tới một phút đồng hồ, vào lúc này ngay cả bao ngoài hộp cô còn chưa mở ra, làm sao biết được đáp án?

“Hai người các cậu không cần tạo áp lực cho tớ, tớ lo lắng còn chưa có kết quả, đã bị hai người các cậu làm cho suy nhược thần kinh.” Nhìn cô, đến cầm que thử thai cũng không ngừng run rẩy, họ còn ở bên cạnh làm cho không khí khẩn trương hơn là sao?

Ngoài cửa, Tần Tinh Tinh không tự chủ đi về phía bên phải, Lý Tịnh Á không tự chủ đi về phía bên trái, hai người trao đổi vị trí, liếc mắt nhìn nhau, lại không kịp chờ đợi hỏi đáp án.

“Hi nhi, có kết quả rồi sao?”

“Một gạch hay là hai gạch?”

Âu Dương Hi Nhi thờ dãi một tiếng, cô thật sự bị hai người phụ nữ này đánh bại. “Tớ càng cần phải có thời gian chuẩn bị tâm tư hơn hai người các cậu, xin các cậu cho tớ ba phút.”

Đúng vậy, hai người bọn họ phải bình tĩnh, lắng lắng chờ cô tuyên bố kết quả.

Ba phút vừa hết, cửa WC mở ra, Âu Dương Hi Nhi mất hồn đi ra.

“Hi nhi, cậu mang thai sao?” Tần Tinh Tinh và Lý Tịnh Á đồng thời hô.

Dừng một chút, cô lắc đầu một cái, không có mang thai, giấc mộng tan vỡ. Trái tim Âu Dương Hi Nhi run lên, hoá ra, cô rất muốn có bảo bảo của Hoắc Duyên Lăng.

“Như vậy thì tốt quá.” Lý Tịnh Á thở phào vỗ vỗ ngực.

“Đúng vậy, nhưng mà, hình như cậu thật sự rất không vui.” Tần Tinh Tinh đã chú ý tới vẻ mặt mất mát của cô.

Trở lại ngồi xuống phía sau bàn làm việc, trầm tư một hồi lâu, Âu Dương Hi Nhi thẳng thắn nói ra cảm giác trong lòng. “Thật xin lỗi, mặc dù tớ biết rõ không mang thai sẽ tốt hơn, thế nhưng mấy ngày nay, đều sẽ không tự chủ nhìn bụng ngẩn người, tưởng tượng nếu trong bụng có bảo bảo nhỏ, sẽ là con trai, hay là con gái? Nếu như là bé trai giống Hoắc Duyên Lăng, như vậy nhất định sẽ là một đứa bé Vạn Người Mê.”

“Cậu chỉ cần nghĩ, không có ba đứa bé sẽ rất đáng thương.” Tần Tinh Tinh thật sự không thích thực tế tàn khốc như vậy, thế nhưng có thể giảm bớt cảm giác mất mát cho bạn tốt.

Đúng vậy, cô chỉ muốn có một đứa bé với người đàn ông mình yêu mến, lại quên mất đứa bé không có ba sẽ rất đáng thương, mùi vị này cô còn không rõ sao?

Khi còn bé, thỉnh thoảng cô nghe thấy hàng xóm nói cô là một đứa bé đáng thương, ba qua đời rất sớm, mẹ bận rộn làm việc kiếm tiền, còn nhỏ tuổi đã phải tập chiều cổ mình, mua thức ăn, nấu cơm, giặt quần áo, mọi thứ đều tự mình làm, thỉnh thoảng mẹ đi xã giao uống rượu say, còn phải chăm sóc mẹ.

Một đứa bé mười tuổi, lại có suy nghĩ của hai mươi tuổi, đối người ngoài mà nói, chuyện bị ép buộc trưởng thành sớm quả thật làm lòng người thương cảm, nhưng cô không thích, cô ghét bị người khác thương hại, đồng tình, giống như cô là một đứa bé không ai cần, vì vậy cô cố gắng thể hiện bản lĩnh ra ngoài, đã lâu, những bạn bè không rõ lai lịch của cô, đều cho rằng cô đến từ một gia đình lớn náo nhiệt, không biết, thật ra là mặt nạ núp cô che giấu nội tâm cô độc tịch mịch.

“Hi nhi nhỏ bé mau nghe điện thoại. Hi nhi nhỏ bé mau nghe điện thoại.”

Nhịp tim đột nhiên tăng nhanh, cô run rẩy lấy điện thoại di động ra vừa nhìn, không phải Hoắc Duyên Lăng, là mẹ cô.

“Mẹ, tại sao lúc này mẹ lại gọi điện thoại cho con?” Sau khi mẹ kết hôn, cô đã từng nói chuyện điện thoại mấy lần với mẹ, nhưng mẹ luôn giống như có chuyện bận mãi không xong, hai mẹ con chỉ luôn nói mấy câu đã vội vàng kết thúc. Cô cảm thấy, toàn bộ tâm tư của mẹ đều đặt ở trên người chồng mình, thế giới của mẹ không thuộc về cô nữa, sau đó Hoắc Duyên Lăng lại xâm nhập vào cuộc sống của cô. Cô cũng không nhớ mãi không quên chuyện muốn giữ liên lạc cùng mẹ nữa.

“Mẹ nhớ con gái, đã rất lâu không nghe âm thanh của con.”

“Mẹ vẫn còn ở trong thời gian tân hôn, con nghĩ vẫn không nên quấy rầy mẹ thì tốt hơn.”

“Con bé ngốc, con gái lo lắng mà là quấy rầy mẹ hay sao?”

“Con cũng phải suy xét đến cảm thụ của chú Kha.”

“Chú Kha của con không phải là người thích so đo như vậy, nếu như không phải là vì con đã đến tuổi có thể lập gia đình, ông ấy cũng hi vọng con đến ở

cùng chúng ta.”

“Chú Kha có tốt với mẹ không?” diên đàn LÊQUÝĐÔN

“Ông ấy đối với mẹ rất tốt, con không phải lo lắng thay mẹ.”

“Vậy thì tốt.”

“Hi nhi, ngày mai cùng mẹ đi tham gia party.”

Âu Dương Hi Nhi bất đắc dĩ cười một tiếng, cô nên sớm đoán được, làm sao mẹ có thể đơn giản vì nhớ cô, liền gọi điện thoại cho cô? Quả nhiên có mục đích! “Mẹ, con không thích tham gia party, nơi như vậy hoàn toàn không thích hợp với con.”

“Con gái của mẹ còn xinh đẹp, còn có khí chất hơn những thiên kim danh媛 kia, vấn đề chính là ở tâm tình của con, con cảm thấy mình không thích hợp, đương nhiên liền không hợp.”

“Con thừa nhận tâm tình của mình có vấn đề, nhưng con không có biện pháp thay đổi, mẹ cũng không cần miễn cưỡng con.”

“Chú Kha của con rất quan tâm đến chuyện chung thân đại sự của con, ở party có rất nhiều đối tượng tốt, chú Kha của con hi vọng có thể giúp con tìm được bến đỗ tốt.”

Thật sao? Cô không cảm thấy chú Kha quan tâm cô đến như vậy, ánh mắt của ông một khắc cũng không rời khỏi mẹ, làm sao chú ý tới cô con riêng này? Dựa vào sự hiểu biết của cô, chuyện này tám phần là mẹ nhờ chú Kha. “Cảm ơn chú Kha đã có ý tốt, nhưng những đối tượng kia không thích hợp với con.”

“Nếu như con có thể tìm được một bến đỗ tốt giống như mẹ, mẹ sẽ rất an tâm.”

“Con biết rõ mẹ không yên tâm về con, nhưng những cậu ấm kia không thích hợp với con.” Cho dù mẹ không nói, nhưng mà cô vẫn biết trong lòng mẹ ít nhiều đều áy náy đối với cô.

“Con cũng không có quen bọn họ, làm sao biết không thích hợp? Được rồi..., chúng ta đừng cãi nhau nữa, sáng sớm ngày mai chín giờ mẹ sẽ đi qua đón con, trước tiên chúng ta đi đến Spa làm đẹp, sau khi dùng bữa trưa lại đi chọn quần áo, chúng ta cứ quyết định như vậy, sáng sớm ngày mai gặp.”

“Mẹ.” Nghe thấy âm thanh cúp máy đầu kia điện thoại di động truyền đến, Âu Dương Hi Nhi không khỏi buông tiếng thở dài.

“Rất tốt, bây giờ cậu cần nhất chính là tham gia party, giúp mình tìm đối tượng tốt.” Tần Tinh Tinh thật vui mừng khi nghe được tin tức này.

Lý Tịnh Á muốn nói lại thôi, hiển nhiên cô không có cùng ý kiến, nhưng lại không dám phản bác.

Trùng mắt, Âu Dương Hi Nhi ảo não nói: “Tinh Tinh, làm sao cậu lại hòa theo mẹ tớ? Không phải cậu cũng cảm thấy những cậu ấm trong xã hội thượng lưu kia rất thô lỗ, rất đáng ghét sao?”

“Trên lý thuyết là như thế, nhưng mà, tớ cho rằng bất kỳ đối tượng nào ở nơi đó cũng hơn một Nguru Lang.”

Lần này cô thật sự không còn lời nào để nói, Đúng vậy, mặc dù những cậu ấm kia rất đáng ghét, nhưng mà dù sao cũng tốt hơn Nguru Lang dựa vào phụ nữ kiếm rất nhiều!

“Mặc dù tớ rất ghét những người phụ nữ giống như hoa si luyến vòng giữa đám đàn ông, nhưng mà để quên một người đàn ông, chỉ có thể tìm một người đàn ông khác, nếu không để bị bắt lại, cậu sẽ không nhận được dây dưa không rõ với anh ta.”

“Cậu cho rằng tớ muốn quay đầu lại, anh ấy vẫn sẽ rộng mở hai tay đón nhận tớ sao? Anh ấy, tự cao tự đại, không đặt người trên khắp thế giới ở trong mắt, mắc chứng lão đại nghiêm trọng.” Cô không thể quay đầu, lần này không có mang thai, nhưng mà lần sau thì sao? Một lần nữa, cô không dám chắc có thể buông tay giống như lần này.

Tần Tinh Tinh nghe vậy cười trừ, không để ở trong lòng, người tình trong mắt hóa Tây Thi.

“Cho dù như thế nào, cậu đi tham gia party với mẹ cậu là được rồi.”

Chỉ sợ chuyện này cô cũng không có quyền lợi nói “NO”, mẹ là người ngoài mặt rất dịu dàng, bộ dạng giống như không bao giờ tức giận, thật ra thì nội tâm rất mạnh mẽ, băng không, làm sao có thể một mình nuôi lớn con gái? Nếu như ngày mai cô dám can đảm để mẹ leo cây, cô sẽ chết rất khó coi.

Thờ ơ nhìn mẹ như chim nhỏ cùng chồng mới cưới đi khắp nơi chào hỏi những người quan trọng, Âu Dương Hi Nhi thật sự rất muốn mắng chửi người, tại sao mẹ phải nhất định đưa cô tới góp một chân ở nơi hoàn toàn xa lạ này? Người ta đều là quen biết cũ, thích tạo thành một nhóm nhỏ, cô không có biết một người nào, dĩ nhiên không thể gia nhập vào một trong những nhóm nhỏ đó, rốt cuộc cô tới nơi này để làm gì? Nghiên cứu cách xã giao của xã hội thượng lưu sao?

Nếu như có tâm tìm rể rùa vàng giúp cô, bọn họ nên dẫn cô ở bên người, ném cô ăn không ngồi chờ ở một bên, thì tính là gì?

Chương 13: Chương 7 tiếp

Nhằm chán muốn chết, cô không nhịn được ngáp một cái, thật muốn vụng trộm trốn đi, nhưng trước khi tới đây, mẹ đã nghiêm khắc cảnh cáo, nếu như xảy ra tình huống nửa đường chạy trốn như lần trước nữa, bà sẽ rất tức giận, rất tức giận, cho nên cho dù cô khó có thể chịu được đến cỡ nào, ru rú ở trong này làm bông hoa dựa tường (chỉ người không có bạn nhảy trong bữa tiệc) là lựa chọn duy nhất.

Không có việc gì để làm thì làm sao bây giờ? Tìm việc để làm! Cô mở túi ngọc trai cầm theo khi dự tiệc lấy điện thoại di động ra, vô ý thức nhấn loạn, bất tri bất giác mở ra tin nhắn Hoắc Duyên Lăng gửi cho cô.

Hi nhi nhỏ bé của anh, em có biết vì sao buổi sáng hôm nay anh tỉnh lại không? Lạnh tỉnh đấy!

Buột miệng cười, cô có thể tưởng tượng được nét mặt anh khi nói câu nói này —— làm bộ đáng thương như đứa bé trai.

Hi nhi nhỏ bé của anh, anh rất nhớ em, nhớ đến mức trái tim cũng muốn vỡ nát, rốt cuộc anh còn phải chịu bao nhiêu hành hạ, mới có thể nhìn thấy em?

Cô lại nhịn không được nở nụ cười, người đàn ông này cho rằng anh đang diễn phim thần tượng sao? “Trái tim cũng muốn vỡ nát” lời như thế cũng nói ra được, anh không cảm thấy rất không hợp với anh sao?

Hi nhi nhỏ bé của anh, em có biết trái đất có hình tròn không? Đi một vòng vẫn sẽ trở lại điểm bắt đầu, em trốn cũng không thoát đâu.

Cô nhếch miệng cười, cuối cùng người đàn ông này cũng không kiềm chế được mà hiện nguyên hình!

Hi nhi nhỏ bé của anh, anh cho em 3 ngày, em lại không xuất hiện, em hãy chờ nhận Lệnh Truy Nã của anh đi!

Âu Dương Hi Nhi cười đến mức nước mắt cũng chảy ra, anh nói thật sao? Cô thật sự cực kỳ mong đợi nhận được Lệnh Truy Nã của anh, bởi vì như vậy, cô mới có thể nghĩa vô phản cố đi về phía anh, cho dù anh có phải Ngưu Lang hay không, cũng không quan trọng.

Lúc này một trận xôn xao cắt ngang dòng suy nghĩ của cô, cô đặt di động vào trong túi ngọc trai cầm theo khi dự tiệc, ngẩng đầu xem xét cuối cùng đã xảy ra chuyện gì, nhưng khi nhìn thấy rõ anh nguồn gốc của việc xôn xao, nhịp tim đột nhiên tăng nhanh, đó không phải là Hoắc Duyên Lăng sao?

Làm sao bây giờ? Có phải cô nên chạy trốn hay không? Lúc cô còn chưa nghĩ ra được biện pháp phù hợp thì tầm mắt của cô lơ đãng liếc thấy một người phụ nữ dựa vào cánh tay anh, trong nháy mắt giống như có một chậu nước lạnh dội từ trên đầu xuống, cơ thể lạnh lẽo, trong lòng cũng lạnh theo.

Vội vội vàng vàng đứng dậy đi về phía ban công, cô không có cách nào đối mặt với việc người phụ nữ khác làm bạn bên cạnh anh, cho dù tối nay anh xuất hiện ở nơi này là vì công việc, cô cũng không thể chịu đựng được.

Dựa vào lan can, hơi thở của Âu Dương Hi Nhi thoáng ổn định lại, nhưng nước mắt vẫn tràn ra, tại sao cô lại khóc? Bởi vì rốt cuộc cũng nhận thức rõ, cô yêu anh sâu đậm đến mức ngay cả việc anh đứng chung một chỗ với người phụ nữ khác cũng không thể dễ dàng tha thứ sao?

Nếu như biết trước tối nay sẽ gặp được anh ở chỗ này, cô thà bị mẹ hung hăng dạy dỗ cô một trận.

Không được, cô không thể tiếp tục ở lại đây, nhưng mà, cô phải rời đi như thế nào?

Nhìn vườn hoa chỉ cách ban công một cái lan can, cô có biện pháp rồi, mặc dù nếu hành động này bị người khác nhìn thấy nhất định sẽ hô to gọi nhỏ, nhưng không quan trọng như vậy, khả năng bắt gặp Hoắc Duyên Lăng ở ban công ít nhất một nửa, cô không thể không rời đi.

Thật tốt quá, lan can không cao lắm, té bào vận động của cô cũng rất phát triển. Cuối cùng vẫn thuận lợi rời khỏi phòng.

Nhưng mà, sau đó phải đi như thế nào?

Âu Dương Hi Nhi nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, rốt cuộc bây giờ cô đang ở đâu? Cô không xác định được phương hướng.

“Do—minic, em muốn đi đâu?”

Cơ thể đột nhiên cứng đờ, Âu Dương Hi Nhi lặng lẽ di chuyển vào trong bóng tối, xuyên qua khe hở giữa bụi cây, cô có thể nhìn thấy rõ đôi tuấn nam mỹ nữ kia, cô nhìn một cái liền nhận ra người phụ nữ kia, chính là người phụ nữ lúc trước cùng đi Khẩn Đình nghỉ phép với Hoắc Duyên Lăng.

Không để ý tới Hoắc Tình Hương đang kêu la, Hoắc Duyên Lăng bước nhanh đi về hướng vườn hoa.

“Do—minic, em dừng lại cho chị.” Hoắc Tình Hương nổi giận cầm ví da lên ném qua, Lần này Hoắc Duyên Lăng không thể không nhìn thẳng vào người

đang hồ to gọi nhỏ.

“Chị đi vào bên trong mà chào hỏi, không cần lo cho em.” Anh ảo não xoa đỉnh đầu bị đánh trúng.

“Em cho rằng chị rất thích quản em sao? Nếu như không phải vì tối nay em là bạn trai của chị, chị không thể không dính ở bên cạnh em, bằng không, chị mới lười phải chạy theo sau mông em.” Hoắc Tình Hương thật sự vô cùng uất ức, nếu không phải party tối nay nhất định phải đích thân tham dự, cô cần phải kéo anh làm bạn trai cùng tham dự sao?

Hết lần này tới lần khác anh không muốn để cho mọi người biết thân phận thật sự, nói đúng hơn là không muốn dự tới một đồng Hoa Hồ Diệp không có đầu óc, vào lúc này chắc hẳn những thiên kim danh媛 ở bên trong cho rằng anh là Nguru Lang có trả tiền đảm nhiệm vai trò bạn trai.

“Em đã nói với chị rồi, em không muốn làm bạn trai chị

“Thằng nhóc xấu xa, em đa làm, không thể nửa đường bỏ chạy.”

Âu Dương Hi Nhi nghe lên đến đó, không khỏi nhú mày, quan hệ của hai người bọn họ thật sự không giống kim chủ và Nguru Lang.

“Em có nói muốn bỏ chạy sao? Em sẽ không thiếu lễ phép như vậy.”

Hả! Thằng nhóc này đang nói truyện cười sao? “Nếu như em biết định nghĩa của hai chữ ‘lễ phép’ này, chị thấy mặt trời sẽ mọc ở hướng tây, em luôn trực tiếp biến thành hành động.”

Nhú mày, Hoắc Duyên Lăng không nhịn được. “Bây giờ em có chuyện rất quan trọng, chị đừng tới phiền em!”

“Hoắc Duyên Lăng, thằng nhóc như em thật sự không biết cảm ơn, nếu như không phải là chị thay thế em ngồi trên chiếc ghế tổng giám đốc đó, bây giờ em có thể vui vẻ tự do như vậy sao? Chị cả nhà em đã ba mươi ba tuổi vẫn không có biện pháp nghiêm túc nói chuyện yêu đương, đây đều là lỗi của em, tại sao em không tiếp tục học lên tiến sĩ làm giáo sư?” Hoắc Tình Hương không vui nói.

Thằng nhóc này thật sự đã chọc giận cô, cô không hề hay biết mình đang quên mất một quả bom vô cùng có uy lực, Âu Dương Hi Nhi núp trong bóng tối đã bị tin tức này oanh tạc đến mức hoang mang lo sợ.

“Em muốn làm gì thì làm cái đó, nhưng em không có bảo chị cùng chơi đùa với em”

Trợn to hai mắt, Hoắc Tình Hương giận đến mức giậm chân. Không sai, ban đầu cũng không phải là thằng nhóc này yêu cầu cô nhảy vào hy sinh dâng hiến, nhưng mà, nếu như không phải là vì anh không đáng để tin tưởng, cha mẹ yêu cầu cô gánh vác trách nhiệm làm gì?

“Chị đã sớm yêu cầu em trở lại tiếp quản Hoắc công nghệ sinh học, nhưng Đại Thiểu Gia em nói còn chưa có tự do đủ, vẫn không chịu để cho chị rút lui, em không có quên chứ?”

“Em làm việc phải dựa vào tâm tình, chị không biết sao?”

Hả hốc miệng, thiếu chút nữa Hoắc Tình Hương đã nói ra những lời thô tục, mặc dù đã sớm quen với thói tùy hứng ngông cuồng của thằng nhóc này, nhưng cho đến nay cô vẫn chưa bị anh làm cho giận chết, chuyện này tuyệt đối là kỳ tích!

Lỗ tai đột nhiên dựng thẳng, Hoắc Duyên Lăng nghe thấy có âm thanh rất nhỏ từ bụi cây bên kia truyền tới. “Người nào trốn ở đó?”

Không có ai đáp lại, Hoắc Tình Hương không khỏi lạnh run một cái. “Có ai không? Tại sao chị không nghe thấy âm thanh?”

Hoắc Duyên Lăng nhìn chằm chằm bụi cây không rời, trực giác nói cho anh biết, người trốn bên trong bụi cây kia chính là mục tiêu vì hoảng sợ bị anh đuổi theo đến ban công, sau khi bắt hụt mới đuổi theo đến đây. “Muốn tự mình xuất hiện, hay là tôi qua bắt người?”

“Thằng nhóc xấu xa, em không cần làm chị sợ, thật sự có người sao?” Hoắc Tình Hương không tự chủ chạy đến sau lưng Hoắc Duyên Lăng.

Một lúc lâu vẫn không thấy người phía sau bụi cây chọn lựa hành động, Hoắc Duyên Lăng quyết định tự mình đi qua bắt người, nhưng chân mới vừa chuyển động, người phía sau đã tự xuất hiện.

“Hi nhi nhỏ bé!” Thật sự là người anh ngày ngày đêm đêm thương nhớ, anh vốn cho rằng việc nhìn thấy bóng dáng hoảng sợ kia là do quá nhỏ nhưng mà sinh ra ảo giác.

“Chuyện đó là nói giỡn có đúng hay không?” Cô cố gắng khống chế âm thanh bởi vì tức giận mà run rẩy của mình, anh không phải Nguru Lang, mà là Ông Trùm giấu mặt của Hoắc công nghệ sinh học, chuyện này thật sự quá thái quá!

“Hi nhi nhỏ bé, trước tiên em trở về cùng anh, anh sẽ từ từ giải thích chuyện này.”

“Chuyện đó là sự thực? Từ đầu tới cuối anh đều đang gạt tôi.”

“Em cẩn thận nhớ lại, anh không có lừa em, ngay từ khi bắt đầu là do chính em đã nhầm lẫn.” Anh đang giải thích với cô, nhưng nghe lại giống như đang trốn tránh trách nhiệm.

Ngắn ra, Âu Dương Hi Nhi cười như điên. “Không sai, là do chính tôi đã nhầm lẫn, cho nên là lỗi của tôi, ai kêu tôi ngốc, ngốc đến mức bị người khác xoay vòng đùa giỡn, còn vì rơi vào chuyện này mà khổ sở đấu tranh.”

“Hi nhi nhỏ bé, không phải như vậy.” Anh vội vàng tiến lên kéo cô, nhưng cô giống như thấy anh rất bẩn mà bỏ rơi anh.

“Không nên chạm vào tôi... bây giờ tôi không muốn nhìn thấy anh.” Đầu óc của cô rất rối loạn, cô phải lập tức rời đi, nhưng rốt cuộc đâu mới đúng là hướng đi đến công chính?

“Trước tiên em phải tỉnh táo lại, anh sẽ giải thích.”

“Tôi không muốn nghe một tên lừa gạt giải thích!” Bất chấp, cô trực tiếp đi về hướng trái, bây giờ, cô chỉ muốn có thể ở một mình.

“Em không phải nghe anh giải thích, nhưng ít ra cũng phải để anh đưa em về nhà.” Anh theo sát phía sau cô, thật vất vả mới tìm được cô, làm sao có thể thả cô đi.

“Không cần, tốt nhất anh nên cách xa tôi một chút, bằng không tôi sẽ không nhận được đánh anh.”

“Không sao, em muốn đánh anh, hay là đập anh... anh cũng không quan tâm, em vui là tốt rồi.”

“Anh không nên cho rằng tôi đang nói đùa.”

“Anh đang nói thật, anh sẽ yên lặng làm bao cát cho em trút giận, cho đến khi em hết giận, anh sẽ không chạm vào một cọng lông măng của em.”

Âu Dương Hi Nhi quay đầu lại trừng mắt, nghiêm túc cảnh cáo, “Anh, không được đi theo tôi nữa, nếu không cả đời này tôi sẽ không để ý tới anh!”

Lần này rốt cuộc Hoắc Duyên Lăng cũng dừng bước lại, bởi vì khi cô cảnh cáo đã nói rất rõ ràng một chuyện —— về sau cô không muốn qua lại với anh nữa, cho nên bây giờ, anh chỉ có thể tro mắt nhìn cô rời đi.

“Người phụ nữ kia là ai?” Hoắc Tinh Hương lặng lẽ kéo ống tay áo của Hoắc Duyên Lăng, cô mới vừa bị chuyện xảy ra giữa hai người họ làm cho hoảng sợ đến trợn mắt há hốc miệng, tại sao có thể có một người phụ nữ dám cả gan lớn lối như thế với bảo bối của nhà họ Hoắc? Càng không thể ngờ được chính là, thế lực hung ác của nhà họ Hoắc lại tỏ thái độ khiêm nhường ở trước mặt cô, một màn này nên được ghi hình làm chứng cứ, về sau có thể lấy ra áp chế em trai nhỏ Hoắc.

Không có biện pháp tức giận với người phía trước, Hoắc Duyên Lăng không thể làm gì khác hơn là quay đầu lại nổi đóa. “Nếu như người phụ nữ em yêu thương không bao giờ để ý tới em nữa, chị nhất định sẽ chết!”

“Thằng nhóc xấu xa, em mới vừa nói cái gì, chị là chị cả của em. Đợi chút, em nói phụ nữ kia là ai? Người phụ nữ em yêu thương?” Ôi trời ơi!!, Ôi trời ơi!!! Ngay cả bảo bối nhà họ Hoắc cũng yêu một người phụ nữ rồi!

“Em muốn về.” Không được, anh vẫn nên lái xe đi theo cô thì tốt hơn.

“Em muốn về, vậy chị thì thế nào?”

“Tự chị nghĩ biện pháp.”

“Làm gì có chuyện như vậy?”

Cho dù có chuyện như vậy hay không, bây giờ Hoắc Duyên Lăng hoàn toàn không có biện pháp bình tĩnh, cũng ai không ngăn cản được, sau khi Hoắc Tinh Hương khó xử một hồi, vẫn nhanh chóng nhặt ví da trên đất lên vội vàng đuổi theo, bởi vì cô cũng rất muốn biết rõ lai lịch của cô gái kia, đây chính là chuyện lớn của nhà họ Hoắc.

Nhưng mà, khi Hoắc Duyên Lăng lái xe rời khỏi biệt thự thì Âu Dương Hi Nhi đã đón xe taxi rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Coi Trọng Người Tình Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Chương 8:

Mấy ngày nay, quả thật cô không khác gì phế nhân, mặc dù đến giờ nên đi làm, cô vẫn sẽ ra cửa đi làm, nhưng ngồi ở phía sau bàn làm việc, lại không chú ý ngăn người, các bạn tốt ở một bên thấy vậy thì rất lo lắng, nhưng cũng không nói gì, đối mặt với tình tiết bất ngờ biến chuyển như vậy, chắc chắn não đại của họ cũng hỗn loạn như cô, có thể nói gì đây?

Mỗi ngày, Hoắc Duyên Lăng đều sẽ gửi tin nhắn cho cô, chỉ có ba chữ đơn giản —— thật xin lỗi, hiển nhiên, anh ý thức được hiện tại không nên nói thêm gì, trước tiên xin lỗi làm cô dao động mới là thượng sách.

Mấy ngày trôi qua, tâm tình kích động của Âu Dương Hi Nhi đã gần như từ từ ổn định lại, thật ra thì, chuyện này đối với cô mà nói cũng không phải là vấn đề không thể tha thứ, mà là càng suy nghĩ sâu hơn, khoảng cách tồn tại giữa bọn họ, nội tâm cô đang đánh nhau;

Khi thân phận của anh được công bố, rất nhiều vấn đề thực tế sẽ xuất hiện.

Vòng chặt khăn quàng cổ bằng len trên cổ, Âu Dương Hi Nhi đi ra khỏi trạm xe điện ngầm, sau đó, cô liền nhìn thấy anh, đứng lặng hồi lâu trong gió lạnh, tuy nhiên nó lại chói mắt như vậy ấm áp như vậy.

“Anh đoán em vốn không có dọn nhà.” Hoắc Duyên Lăng cố nén dự cảm xòng tới ôm lấy cô, mấy ngày nay trong đầu không ngừng lặp lại lời của cô..., cô nói anh không được đi theo cô nữa, nếu không cả đời này sẽ không để ý tới anh, đầu óc càng ngày càng tỉnh táo, cũng càng ngày càng minh mẫn, phát giác rất có thể anh đã bị chơi xỏ, làm sao cô có thể trong mấy ngày ngắn ngủi liền dọn nhà!

Lúc đó anh nôn nóng đến mức thần trí không tỉnh táo, hoàn toàn không ngờ cô lại tạo ra dấu hiệu giả để lừa gạt, khó trách lại nói tình yêu sẽ làm người thông minh biến thành ngu ngốc.

Âu Dương Hi Nhi không để ý tới anh, đi thẳng về hướng nơi đang sống, cô đã sớm nghĩ đến chuyện này, làm gì có người nào nói dọn nhà liền dọn nhà, nếu anh chịu động não một chút, không khó phát hiện đây là dấu hiệu giả, đúng là lúc đó không tìm được phương pháp tốt hơn, nghĩ thầm có thể lừa gạt mấy ngày thì mấy ngày, có lẽ sâu trong nội tâm, cô hi vọng anh sẽ phát hiện.

“Tức giận rất dễ có nếp nhăn, em đừng hành hạ khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp của em nữa.” Bởi vì không xác định được cô khi nào trở lại, lại lo lắng bất huyệt, chưa tới năm giờ anh đã canh giữ ở cửa ra của trạm xe điện ngầm.

“Tôi cũng không có bảo anh ở chỗ này chờ tôi.”

Thật tốt quá, cô có phản ứng, xem ra sự trừng phạt anh phải chịu sắp kết thúc rồi. “Đúng, tự anh cam tâm ở chỗ gió lạnh này chờ em, em có thể xem xét anh như vậy có mấy phần thật lòng, không cần lại tức giận với anh.”

“Nếu như tôi nói không!”

“Em có quyền nói không, nhưng mỗi ngày anh đều làm cho em vui vẻ cười to, em hứa sẽ cho anh một nguyện vọng, bây giờ anh muốn em thực hiện.”

“Một tháng rồi sao?”

“Đầu chỉ một tháng, em cẩn thận tính toán, sợ rằng số lần anh làm cho em vui vẻ cười to đã hơn trăm lần.”

Âu Dương Hi Nhi trừng mắt liếc anh một cái, chuyện này vốn là nói đùa, không phải là anh đã sớm tính toán tốt lợi dụng chuyện này để đòi lấy sự tha thứ của cô? Thôi, ai bảo cô bị anh ăn đến gấu gao. “Được rồi, sẽ không tính toán chuyện anh lừa gạt tình cảm của tôi nữa.”

Lúc này bọn họ đã đi vào cao ốc, cô lễ phép gật đầu chào bảo vệ, Hoắc Duyên Lăng giống như lo lắng bảo vệ không nhìn thấy, hăng hái nhiệt tình phát tay chào hỏi, bảo vệ nhìn thấy anh thì ngẩn ra, rồi hiểu ý cười thầm, cô thấy thế thật muốn đào một cái hang mà chui xuống đất.

Vội vàng ấn nút thang máy lên lầu, cửa thang máy vừa mở, cô kéo anh đi nhanh vào thang máy, ấn xuống lầu bảy và nút đóng cửa, cửa thang máy đóng, bắt đầu đi lên.

“Em vội vàng như vậy làm gì? Chúng ta có thời gian cả đêm.” Hoắc Duyên Lăng mập mờ dùng đôi mắt xinh đẹp phóng điện với cô.

Âu Dương Hi Nhi vội vàng buông tay anh ra, nhảy sang bên cạnh, giữ một khoảng cách để tránh tâm tình bị anh làm ảnh hưởng, cô hắng giọng một cái, nói rõ lập trường của mình. “Mặc dù tôi tha thứ chuyện anh lừa gạt, thế nhưng không có nghĩa là chuyện gì cũng không xảy ra.”

“Là ý gì?” Híp mắt lại, anh có một dự cảm xấu.

“Anh đã không phải là Hoắc Duyên Lăng mà tôi biết.”

Trong nháy mắt ánh mắt của anh trở nên âm trầm, nhưng mà một câu anh cũng không nói, cho đến khi cửa thang máy mở ra, anh đi ra khỏi thang máy, đồng thời đưa tay ra nói: “Lấy chìa khóa ra.”

Cô không biết mình nghe lời giao chìa khóa ra làm gì, mới vừa rồi khí thế của cô vẫn còn rất dâng cao, tại sao mới đó đã trái ngược?

Bước vào nhà trọ, vừa đóng cửa, cô lập tức bị anh đè trên cánh cửa, mới há miệng ra, muốn lên tiếng hỏi anh làm cái gì thì anh đã cuồng liệt chặn miệng của cô lại, môi lưỡi ngang ngược bú mút dây dưa.

Anh thủy chung vẫn là anh —— Hoắc Duyên Lăng, tùy hứng phách lối, kiêu căng ngạo mạn, tuy nhiên lại là người đàn ông cô mê luyến thật sâu.

Vốn không nên đáp lại, lại không kiềm lòng được xa vào trong đó, anh là anh tức, cô không thể không nghiệm.

Đầu anh vùi vào cô cổ, ngang ngực tuyên bố: “Anh mặc kệ, em phải có trách nhiệm với anh!”

“Tôi ngay cả anh là thần thánh phương nào cũng không rõ, anh lại không biết xấu hổ muốn tôi phụ trách.”

Chuyện này quá đơn giản, tự giới thiệu mình lần nữa là được, anh kéo cô ngồi xuống sofa.

“Hoắc Duyên Lãng, sinh ra trong một hạnh lâm thế gia, đứng hàng con út, phía trên có ba người chị gái, hưởng hết cưng chiều, năm hai mươi hai tuổi quyết định thành lập Hoắc công nghệ sinh học, cả nhà phản đối, không cách nào tương tượng được người ham chơi như anh có thể ngồi ở phòng họp ra lệnh cho một đám chủ quản còn lớn tuổi hơn anh, bỏ vốn nhiều nhất chính là chị cả, anh không thể có quá nhiều ý kiến, cuối cùng chỉ có thể ngồi trên chức vị ‘tổng giám đốc trong bóng tối’.”

Mặc dù bản thân anh giới thiệu hơi hợt, nhưng mà Âu Dương Hi Nhi đã ý thức được anh sinh ra ở một gia đình rất ưu tú, mà anh càng là người nổi bật trong đó, một người đàn ông không nên để cho cô đụng phải.

Đột nhiên cô cảm thấy có chút bị thương, có lẽ đối mặt với “Ngu Lang ‘tiểu bạch kiểm’” vẫn còn thoải mái dễ dàng hơn vị “tổng giám đốc trong bóng tối” này nhiều.

“Anh được xem như là phú gia công tử trong miệng người khác sao?”

“Người ta nói phải thì phải, nói không phải thì không phải, chuyện như vậy tuyệt không quan trọng.”

Sai rồi, làm sao lại không quan trọng, chẳng lẽ anh không có cảm thấy sự chênh lệch giữa bọn họ sao?

“Em hẳn không muốn lấy cố phú gia công tử này vạch rõ ranh giới với anh chứ?!” , anh đã từ trên mặt cô nhìn ra ý nghĩ trong nội tâm của cô.

“Tôi không thích có quan hệ với người nhà có tiền, những gia đình phép tắc vừa nhiều vừa rắc rối, có lẽ mấy ngày nữa, người nhà của anh sẽ chạy tới hưng sư vấn tội, giống như tình tiết sẽ diễn ra trong phim truyền hình dài tập, cho tôi tiền, bắt tôi rời khỏi anh. Tôi không muốn làm nữ chính đáng thương tội nghiệp.”

“Em nghĩ rằng hai chúng ta đang diễn phim nhiều tập sao?”

“Phim nhiều tập chính là ảnh thu nhỏ của thực tế.”

“Anh nói cho em biết N lần, không cần xem những bộ phim nhiều tập không có dinh dưỡng đó, đầu óc cũng trở nên không bình thường, còn nữa, em cho rằng có thể dùng những tình tiết thối nát này ném anh đi sao?”

“Tôi đâu có bản lĩnh ném anh đi, nhưng mà tôi nhận rõ sự chênh lệch tồn tại giữa chúng ta.” Cô cực kỳ đúng lý hợp tình, nhưng tại sao lại cảm thấy càng ngày chân càng đứng không vững? Đúng vậy, chuyện này là dĩ nhiên, bất luận kẻ nào ở trước mặt anh cũng sẽ rất tự nhiên mặc cho anh giẫm ở dưới lòng bàn chân.

“Nếu biết không có bản lĩnh ném anh đi, em hãy cam chịu số phận đi.”

“A Lãng” Cô đột nhiên bị anh ôm vào trong ngực, thật chặt, giống như sợ cô sẽ biến mất, anh như vậy khiến cho cô không có sức chống đỡ, cô phóng khoáng sao?

“Em rất đáng ghét!” Tại sao có thể dễ dàng buông tha như vậy? Cho dù gặp phải khó khăn, cô cũng nên cùng anh cố gắng, giống như anh, ai cũng đừng nghĩ đến chuyện kéo cô ra xa anh, cô là của anh, đời này kiếp này.

Giờ phút này, cô thật sự không biết nói gì thì tốt, phải nói như thế nào cho anh hiểu, không phải cô sợ cùng anh đối mặt khiêu chiến với khó khăn, mà là sợ mình quá yêu anh.

Cho tới nay, trái tim cô đều xoay quanh mẹ, chưa từng nghĩ tới cô sẽ yêu một người đàn ông như vậy, yêu đến mức bản thân mình cũng cảm thấy sợ, cô có thể mất đi chính mình vì người đàn ông này hay không?

Đã từng có người nói, ý thức về bản thân của cô quá mạnh mẽ, cô tự tạo ra một phòng tuyến ở trước mặt chính mình, cấm vượt qua, nhưng Hoắc Duyên Lãng lại phá vỡ khuôn phép mà cô đặt ra, một lần lại một lần, tầng tầng lớp lớp phòng tuyến mà cô vạch ra, lại liên tục bị phá vỡ, gần đây cuối cùng cũng bị anh chui vào trong tim, một ngày nào đó, rất có thể cô ở trước mặt anh cái gì cũng không còn.

Cô hy vọng mình có thể không yêu anh như vậy biết bao, vào lúc này cũng sẽ không khiến cho hai người khổ sở như vậy.

Mặc dù cô từng nói những lời như thế, nhưng mà lúc đó tuyệt không ngờ lời dự đoán sẽ linh nghiệm, hơn nữa còn tới nhanh như vậy.

Nhìn chằm chằm Hoắc Tinh Hương thanh thế (âm thanh + tư thế) oai nghiêm mang theo vài người trực tiếp đánh đến phòng làm việc, Âu Dương Hi Nhi thật sự sợ đến choáng váng, dĩ nhiên phản ứng của Tần Tinh Tinh và Lý Tịnh Á cũng không tốt hơn là bao, đây là tình huống gì?

“Xin chào, chắc cô còn nhớ rõ tôi, tôi là Hoắc Tinh Hương chị cả của Dominic, còn vị ở bên cạnh chính là Kỷ Vân chị họ của Dominic, đột nhiên viếng thăm. Vô cùng xin lỗi, xin tha thứ cho sự thiếu lễ phép của chúng tôi.” Hoắc Tinh Hương rất ưu nhã cúi người, nhưng ngay sau đó, cô liền tự động ngang nhiên kéo Kỷ Vân ngồi xuống trước bàn hội nghị.

Vị Kỳ Vân này không phải là người phụ nữ thúc đẩy quan hệ của cô và Hoắc Duyên Lăng sao? Cô là chị họ của Hoắc Duyên Lăng?

Bây giờ, cô đã hiểu rõ mọi chuyện, hơn nữa vô cùng đồng tình với Hoắc Duyên Lăng, có lẽ mỗi lần anh đều phải đảm nhận chức vị bạn trai của chị gái.

“Xin hỏi hai vị muốn uống trà, hay là uống cà phê?” Lý Tĩnh Á là người đầu tiên phản ứng, cho dù họ đến đây với ý đồ gì, vẫn là khách.

“Hai chúng tôi đều uống trà, nếu như có trà Hoa Nhài thì tốt.”

Ngay sau đó Hoắc Tinh Hương quan sát bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, sau khi Lý Tĩnh Á bưng hai tách trà Hoa Nhài lên, cô nói tiếng cảm ơn, tiếp theo vẫy tay gọi người hầu đứng bên cạnh cửa lại, họ nhanh chóng đi tới, rồi rót bảy đồ cầm trên tay trên bàn, sau đó cúi người rời đi.

“Các cô cũng ngồi đi.” Hoắc Tinh Hương chỉ vào ghế dựa bên cạnh.

Tình huống như thế thật quý dị, có chút không rõ rốt cuộc ai mới là chủ.

Nhìn bộ dạng các cô không giống như là đến phá rối, nhưng Âu Dương Hi Nhi cũng sẽ không lạc quan cho rằng các cô tìm tới cửa để nói chuyện phiếm kết giao bạn bè.

Đi tới ngồi xuống, cô vốn không có gì phải sợ, có câu nói bình đến tướng chặn, nước đến đất ngăn, nếu như họ muốn hưng sư vấn tội, chỉ sợ trước đó phải giải quyết Hoắc Duyên Lăng.

“Xin hỏi hôm nay hai vị tới vì chuyện gì?”

“Những vật này là quà tặng người nhà của chúng tôi muốn tặng cho cô.” Hoắc Tinh Hương bắt đầu chỉ đích danh mỗi một phần quà tặng, ông nội bà nội ở nước Mỹ, cha mẹ nhà họ Hoắc, chị hai nhà họ Hoắc, chị ba nhà họ Hoắc. Dĩ nhiên còn có của cô, mặc khác là ông ngoại bà ngoại, cô, di. Nói tóm lại, gần như tất cả người thân của Hoắc Duyên Lăng đều chuẩn bị.

“À, thật xin lỗi, tại sao muốn tặng quà tặng cho tôi?” Tình huống như thế thật đúng là làm người ta hồ đồ, nếu như muốn dùng quà tặng dụ dỗ cô, vậy cũng không cần tất cả người thân chuẩn bị.

“Những quà tặng này là biểu đạt chúng tôi rất hoan nghênh cô, cảm ơn cô đã ở bên cạnh Do-minic.” Chuyện Do-minic có người trong lòng chính là chuyện lớn ở nhà họ Hoắc, mỗi người đều vội vàng muốn biết khi nào có thể được uống rượu mừng, thật ra là hi vọng mời người về nhà làm khách, cũng thuận tiện xem diện mạo chân thực của cô con dâu tương lai nhà họ Hoắc. Nhưng lại sợ hù dọa người ta, nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là phải đại biểu tới đây thăm dò tin tức thì tốt hơn.

Có phải cảm của cô rút xuống đất rồi hay không? Có nghe lầm hay không?

“Cô và Do-minic tính toán lúc nào thì kết hôn?”

Kết hôn? Đi đến bước đó có thể quá nhanh hay không? “Thật xin lỗi, tôi và A Lăng vẫn chưa quyết định tương lai có muốn tiếp tục hay không.” Đột nhiên Âu Dương Hi Nhi cảm thấy rất không yên tâm, giống như cảm giác bị đã kích.

“Cô vẫn còn giận Do-minic sao?” Nghe thể Hoắc Tinh Hương rất khản trương, khó trách mấy ngày nay thẳng nhóc kia nửa chết nửa sống, thật là kỳ quái, căn cứ vào tin tức công ty thám tử tư gửi đến, mỗi ngày Do-minic đều gặp mặt Âu Dương Hi Nhi, cũng bởi vì như thế, công ty thám tử tư mới có thể nhanh như vậy đã nắm giữ được tài liệu về Âu Dương Hi Nhi.

“Không phải, chẳng qua là chúng tôi có chút không hợp ý kiến.” Cùng một khoảng thời gian buổi tối mỗi ngày Hoắc Duyên Lăng đều tìm cô trình diện, cô biết mình không nên để anh vào nhà, nhưng lại không cự tuyệt được anh, anh luôn trầm mặc không nói, bộ dạng kia giống như đứa bé bị vứt bỏ, khiến cô rất đau lòng, cô có thể không đầu hàng sao? Thành thật mà nói, cô thật sự lo lắng có phải mình đã tổn thương anh rất sâu hay không?

“Thật xin lỗi, trước đó. Có phải cuối tuần trước cô gọi điện thoại cho Do-minic hay không? Lúc ấy Do-minic đi tắm không bắt máy được.” Kỳ Vân từ đầu đến cuối vẫn trầm mặc rốt cuộc cũng không nhận được chen vào.

“Đúng vậy.” Diễn đàn Lê Quý Đôn.com

“À, người bắt máy là tôi, tôi cho rằng là những người phụ nữ mê luyến Dominic, cho nên nói dối đôi chút, cô không cần hiểu lầm nó.” Kỳ Vân then thưng cười, nếu như không phải sau đó tò mò cú điện thoại này là do ai gọi điện thoại tới, kiểm tra danh bạ điện thoại, biết được đối phương gọi là “Hi nhi nhỏ bé”, mấy ngày trước lại được biết người yêu của Do-minic gọi là “Âu Dương Hi Nhi”, cô cũng không biết mình gặp phải chuyện phiền phức lớn.

“Chúng tôi không hợp ý kiến không có liên quan đến chuyện này.” Nhưng mà thật tốt quá, thì ra là hiểu lầm.

“Thật sao? Vậy thì tốt.”

Hoắc Tinh Hương tròn mắt nhìn Kỳ Vân một cái, không trách được con bé này cứ muốn theo tới, thì ra là gây phiền toái.

“Mặc dù tôi không biết cô và Do-minic đang cãi nhau chuyện gì, nhưng từ nhỏ đến lớn, tôi chưa từng thấy nó ăn nói khép nép đối với người khác như vậy, nó thật sự rất thích cô, nó là người rất cố chấp, một khi đã nhận định, cũng sẽ không buông tay, cũng xin cô không được buông nó ra.”

Không sai, anh yêu cô, cho dù anh không nói, cô cũng cảm thấy, thế nhưng nghe được chuyện này từ trong miệng một người khác, cảm giác đó càng mãnh liệt hơn.

Có phải cô quá tàn nhẫn hay không? Không đơn thuần là đối với cô, cũng là đối với anh.

Nhớ lại dáng vẻ của anh mỗi lần xuất hiện ở ngoài cửa, mắt mác như vậy, bắt lực như vậy, cô một lòng một dạ chỉ nghĩ đến nỗi đau của mình, buông tay, là vì không để cho mình biến thành một người phụ thuộc vào đàn ông, tuy nhiên lại chưa từng nghĩ qua, có lẽ anh còn phải chịu đựng đau đớn dữ dội hơn cô.

Bạn đang đọc truyện *Coi Trọng Người Tình Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Chương 8 tiếp

Sau khi Hoắc Tinh Hương cùng Kỷ Vân rời đi, trong đầu cô vẫn không ngừng lặp lại cùng một vấn đề.

“Người đàn ông ưu tú như vậy tuyệt đối không thể buông tha.”

“Tớ giờ hai tay tán thành.”

Âu Dương Hi Nhi nhìn chằm chằm Tần Tinh Tinh và Lý Tịnh Á đột nhiên xuất hiện, một trái một phải ngồi ở trên bàn làm việc của cô, hai người phụ nữ này bỗng xuất hiện như quỷ làm gì? “Có phải hai người các cậu phản bội quá nhanh rồi hay không?”

Tần Tinh Tinh cũng không thừa nhận mình phản bội. “Đây là thực tế, điều kiện về mọi mặt của anh ta đều rất tốt, mà cậu không có anh ta liền có dáng vẻ thế giới sắp diệt vong, vậy hai người các cậu phải tách ra làm gì?”

Người phụ nữ này quá khoa trương, cô đâu có dáng vẻ thế giới sắp diệt vong? Nhưng mà cô có chút. Tinh thần bất an.

“Quan trọng nhất là các cậu yêu nhau, người yêu nhau đương nhiên là muốn ở chung một chỗ.” Lý Tịnh Á là một người thuộc chủ nghĩa lãng mạn.

“Nếu như thế giới này đơn giản như vậy, vậy thì thiên hạ thái bình.”

“Rốt cuộc trong đầu của cậu đang suy nghĩ lung tung cái gì?” Tần Tinh Tinh ảo não cảm thước dài trên bàn lên gỗ đầu của cô, “Có người tình tốt như vậy để cho cậu dùng, để cho cậu lệ thuộc vào, không phải là rất hạnh phúc sao?”

Âu Dương Hi Nhi lập tức ôm đầu lui về phía sau, vậy mà người phụ nữ lại sử dụng bạo lực! Lời cô nói dĩ nhiên bản thân mình hiểu rõ.

Giống như phụ nữ trên thế giới, dĩ nhiên cô cũng hi vọng có một người tình tốt có thể lệ thuộc vào, nhưng mà, vừa nghĩ tới từ đó hi vọng ái ố của mình sẽ xoay quanh một người đàn ông, không có anh, giống như sinh mạng không còn sắc thái, hình ảnh của mẹ sẽ không tự chủ hiện lên trước mắt, cô không muốn biến thành một người phụ nữ như mẹ, làm một pho tượng búp bê ở bên cạnh đàn ông, xinh đẹp động lòng người. Nhưng không còn là chính mình.

“Hi nhi, không cần chuyện gì cũng trước hết cũng nghĩ đến mẹ của cậu, cậu là cậu, bà là bà, cậu có cuộc sống của cậu, bà có cuộc sống của bà, nếu như lấy có vì bà mà cậu trốn tránh tình yêu, chuyện này đối với cậu, đối với anh ta, đều rất không công bằng.” Ánh mắt của Tần Tinh Tinh thật ấm áp, lại xuyên qua nhìn thấu tâm tư của cô.

Trong lòng, mạnh mẽ chấn động, tại sao cô chưa từng nhận thấy sự ích kỷ của mình?

Thình thoảng cô lại nhắc nhở mình, trăm ngàn lần không được giống như mẹ, thật ra thì, vốn là đang che giấu sự mềm yếu của mình, cô là một người nhát gan, không có dũng khí giao tương lai cho một người khác, chỉ vì sợ lại một lần nữa bị vứt bỏ.

Mỗi người đều là chủ nhân của cuộc sống của mình, mẹ lựa chọn cuộc sống như vậy, cô không ủng hộ, nhưng mà mẹ cảm thấy vui vẻ, còn cô muốn có một cuộc sống như thế nào? Hoàn toàn khác mẹ sao? Có lẽ, nhưng chuyện này không phải trọng điểm, mấu chốt thật sự là ở —— cô có thể vui vẻ đối mặt với cuộc sống mình lựa chọn giống như mẹ hay không?

Vào ban đêm, cùng một thời gian, trong khoảnh khắc chuông điện vang lên, Âu Dương Hi Nhi đã đứng ở cạnh cửa, mở cửa, cô liền trực tiếp xoay người cho anh đi vào, nhưng mới vừa ngồi xuống sofa, cô lại nhảy lên, phía sau anh còn có một đồng lớn đồ, là cái gì?

Mở to hai mắt nhìn, Hà? Không thể nào, chắc chắn cô bị hoa mắt, xoa xoa, nhìn cẩn thận một lần nữa, không có sai, cô nhìn thấy quả thực chính là hành lý. Hành lý? “Làm cái gì vậy?”

“Anh muốn ở đây.” Hoắc Duyên Lăng đứng lý hợp khiến người ta ghen hòng nhìn trần trời.

“Anh. . . . Anh muốn ở đây?” Thiếu chút nữa cần phải đầu lười, anh cho rằng nơi này của cô là khách sạn sao?

Đặt hành lý xuống, anh giống như về đến nhà ngồi phịch ở trên ghế sofa, chỗ của cô luôn tràn đầy mùi vị hạnh phúc!

“Mỗi ngày tới tới lui lui quá mệt mỏi, anh ở lại đây sẽ tiện hơn.”

“Tôi cũng không có bảo anh mỗi ngày tới tới lui lui.”

“Cho nên anh trực tiếp chuyển đến đây ở, em yên tâm, anh sẽ không kiên trì ở chung một căn phòng với em, nhưng mà khi luồng khí lạnh liên tiếp tràn về, nếu như buổi tối cần có người giúp em sưởi ấm, anh không ngại dâng hiến bản thân anh cho em sai bảo.”

Có câu nói như thế này, trâu dắt đến Bắc Kinh thì vẫn là trâu, làm sao cô lại bị đáng về trầm mặc không nói của anh làm mờ mắt cậ? Hiện tại, đột nhiên cô có cảm giác, thật ra thì mấy ngày nay anh đều đang diễn trò, muốn khơi lên cảm giác tội lỗi của cô, để cho khí thế của cô ở trước mặt anh càng ngày càng yếu đi, anh liền có thể giống như vậy, công khai chuyển đồ đạc trong nhà đến nơi này.

“Anh không thể ở đây.”

“Anh chính là muốn ở đây không đi, em có thể làm gì anh?” Bản lĩnh ăn vạ của anh đúng là nhất.

“Anh. . . . Anh đừng náo loạn, anh không thể ở đây.”

Hoắc Duyên Lăng ngồi thẳng người, bày ra tư thế đàm phán. “Như thế này đi, chúng ta đều lùi một bước, anh không ở lại đây, nhưng em phải đồng ý anh, không cho phép có bất kỳ ý nghĩ vút bỏ anh, anh sẽ không rời khỏi em, cả đời cũng sẽ không, em cũng thế, đừng nghĩ đến chuyện chạy trốn khỏi anh.”

Người đàn ông này đánh bại cô! Thật ra thì sau khi Hoắc Tinh Hương tới, cô cũng biết mình không có biện pháp buông tay, cô có thể không để ý đến đau đớn trong tim mình, nhưng mà không đành lòng nhìn anh bởi vì cô mà khổ sở. Anh không vui vẻ, làm sao cô có thể vui vẻ được?

Trầm tư tính toán một hồi, Âu Dương Hi Nhi nhượng bộ gật đầu. “Được rồi, tôi cũng không phải là người ngu ngốc, bỏ qua một người tình ưu tú như vậy làm gì? Nhưng mà, tôi có điều kiện.”

Mắt Hoắc Duyên Lăng đầu tiên là sáng lên, tiếp đó lại chần chờ khép hờ, anh đã bị cô dọa đến mức hơi có gió thổi cô lay cũng sẽ khiến cho thần kinh căng thẳng. “Điều kiện gì?”

“Chúng ta không nói đến chuyện kết hôn, không nói đến vấn đề trách nhiệm.”

Nhìn chằm chằm cô một hồi lâu, Hoắc Duyên Lăng không thể tưởng tượng nổi nói: “Em là đàn ông sao?”

“Anh đừng kỳ thị giới tính, phụ nữ thì nhất định phải bám đàn ông không rời sao?”

“Không phải, nhưng phụ nữ yêu gia đình đứa bé, không phải sao?” Thật buồn cười, từ lúc nào thì Hoắc Duyên Lăng anh lại trở nên không có giá trị trường như vậy rồi hả?

“Trên luật pháp có quy định sao?” Thấy anh cắn răng nghiêng lợi, bộ dạng hận không được bẻ gãy cổ cô, phì một tiếng, cô nhin không được bật cười.

“Em không cần cười, làm sao em lại trở nên khua môi múa mép như vậy?” Anh áo não kéo tóc, cô lại cười đến vui vẻ như vậy, nhưng mà, nụ cười của cô thật sự là mê chết người!

“Có câu nói ‘gần đỏ thì đỏ, gần mực thì đen’, bộ dạng của anh chính là như vậy.”

Hoắc Duyên Lăng nhất thời á khẩu không trả lời được, tại sao hôm nay miệng của anh lại ngốc như vậy?

“Nếu như không phải là người nhà của anh quan tâm đến thời gian chúng ta kết hôn như vậy, tôi cũng sẽ không nói ra điều kiện như vậy, tôi nhớ anh đối với kết hôn, vấn đề trách nhiệm này cũng không có hứng thú.”

“Em cho rằng anh là loại đàn ông không có ý thức trách nhiệm sao?” Anh bày ra dáng vẻ bị sỉ nhục rất nghiêm trọng, trong lòng cũng rất thành thật thừa nhận, nếu như là người phụ nữ khác, anh làm phù rể cũng không có hứng thú, huống chi là làm chú rể.

Đúng vậy, cô nhớ tới tình cảnh lần đầu tiên bọn họ gặp nhau, anh lại không chịu trách nhiệm bỏ lại bạn gái của mình chạy trốn mất dạng, chuyện như vậy thật sự không phải người bình thường nào cũng làm được.

“Em ở đây cười cái gì?” Anh không để lại dấu vết kéo cô vào trong ngực, Hi nhi nhỏ bé của anh thật sự thom chết người, thật là muốn xem cô như bữa ăn khuya mà hung hăng ăn no nê.

“Anh còn nhớ rõ tình cảnh lần đầu tiên chúng ta gặp nhau không?”

“Kết thúc như thế nào?”

“Về sau vị đầu sỏ gây nên phiền toái bị hai người phụ nữ hung hăng sửa chữa một trận, phụ nữ thật sự rất đáng sợ, biến tên gia hỏa thành đầu heo ngay tại chỗ, còn bị mục tiêu gần nhất bỏ lại, thiếu chút nữa bị vạ tên xuyên tim.”

“Rất tốt, người đàn ông như vậy mới biết học cách ngoan ngoãn, chân trong chân ngoài (suy nghĩ và hành động không giống nhau) là không tốt.”

Gật đầu một cái, anh vô cùng đồng tình, “Không sai, em cũng có thể bỏ thói xấu chân trong chân ngoài này.”

“Tôi? Chân trong chân ngoài?” Bây giờ nét mặt của cô nhất định cực kỳ giống bị sấm đánh trúng.

“Thoáng cái cùng anh ở trên giường ân ái đến mức trời đất mù mịt, thoáng cái ngay cả cọng lông măng cũng không cho phép anh chạm vào, chẳng lẽ cái này không phải chân trong chân ngoài?” Giọng điệu của Hoắc Duyên Lăng giống như đang nói về một đạo lý đứng đắn.

Hai má Ấu Dương Hi Nhi ửng hồng, vừa thẹn vừa cáu nhìn anh chăm chăm, nhưng rất khó nặn ra một câu giải thích, người này nói rõ ràng như vậy làm gì? Nhưng mà, theo cách nói của anh, dùng “Chân trong chân ngoài” để hình dung cô cũng không phải là không có đạo lý, nhưng mà, có thể dùng phương thức này để giải thích chân trong chân ngoài sao?

“Không sao, anh là người đàn ông rất khoan dung, về sau đừng nữa chân trong chân ngoài nữa là được.”

Ấu Dương Hi Nhi tròn trắng mắt, nhưng đột nhiên cô phát hiện tình huống không đúng lắm, tại sao mình lại nằm ở dưới người anh vậy?

“Ôi trời ơi!!! Làm sao em luôn khiến cho anh hận không được biến thành một con sói đói khát?” Anh không an phận cựa xát ở trước ngực cô, cuối cùng Hi nhi nhỏ bé của anh cũng trở lại trong ngực anh rồi, mặc dù rất không hài lòng với điều kiện cô nói ra, nhưng mà trước mắt chấp nhận trước cũng được. Anh có lòng tin, quyền khống chế rất nhanh sẽ trở lại trên tay anh.

Người đàn ông này thật sự rất nguy hiểm, luôn thời thời khắc khắc tính toán cô, nếu như không coi chừng một chút, cô sẽ nhanh chóng binh bại như núi đổ. Thành thật mà nói, cô cũng rất muốn bắt chấp tất cả cùng anh hô mưa gọi gió, thế nhưng vấn đề này thật sự quá nghiêm túc. “A Lăng, trên người anh có bao cao su không?”

Hoắc Duyên Lăng nhú mày, anh vô cùng chung tình với cô. “Anh cũng không phải là loại đàn ông cả ngày nghĩ muốn ăn vụng bên ngoài, mang theo món đồ đó chạy tán loạn khắp nơi làm gì?”

“Vậy hôm nay xin mời anh làm Liễu Hạ Huệ.” Ấu Dương Hi Nhi dùng một tay đẩy anh ra, nhanh chóng từ trên người anh trượt xuống, nhảy đến trên ghế sofa một người cảnh giác nhìn anh, đề phòng ngừa anh đột nhiên nhào tới, người đàn ông này thuộc phái hành động, không thể không đề phòng.

Hoắc Duyên Lăng kinh ngạc tròn to hai mắt, cô sẽ không tàn nhẫn với anh như vậy chứ! “Hi nhi nhỏ bé, em nói giỡn có đúng hay không?”

“Ngừa thai là quan niệm rất quan trọng, chưa có chuẩn bị làm mẹ trước, tôi cho rằng không thích hợp sinh em bé.”

Cuối cùng cô lại bị anh ôm trong ngực, vì chút chuyện nhỏ này mà tranh chấp không xong với cô làm gì? Mặc dù rất mất hứng, nhưng mà cũng không phải không mua được bao cao su. “Bây giờ anh lập tức đi đến cửa hàng tiện lợi.”

“Buổi tối lái xe rất nguy hiểm, chậm nhất trước mười giờ anh phải rời đi, không cần cùng tôi tranh luận, anh mới vừa tự mình cam kết, sẽ không ở đây, đồng thời cũng là điều kiện của tôi.”

“Cái gì?”

“Bụng của tôi thật đói, chúng ta đi ăn một chút gì đi, còn nữa, thời gian không còn sớm, anh không nên quên mang hành lý về.” Cô đứng dậy có ý lấy áo khoác và ví da.

Hoắc Duyên Lăng nằm ở trên sofa dài ôm gối ôm, bày ra dáng vẻ chuẩn bị đấu tranh, nhưng người ta không để ý tới anh, cuối cùng vẫn chỉ có thể ngoan ngoãn cùng đi ra ngoài, dĩ nhiên, dọc theo đường đi anh không quên tẩy não cho cô. “Hi nhi nhỏ bé của anh, tâm can bảo bối của anh, sẽ không nhẫn tâm hành hạ anh chứ?”

Vào thời điểm này phương pháp ứng đối thông minh nhất chính là nói lảng sang chuyện khác, chim sẽ riu rích từ từ biến thành con vịt sắp chết, rốt cuộc cuối cùng cũng hóa thân thành thiên nga chết, tình cảnh buồn bã mà không lời nào có thể miêu tả được.

Đột nhiên anh nghi ngờ, gặp cô, rốt cuộc là trời cao ban ân cho anh. Hay là trừng phạt?

Bạn đang đọc truyện *Coi Trọng Người Tình Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Chương 9:

Không sao, còn nhiều thời gian, hôm nay không thắng được em, ngày mai tiếp tục chiến đấu, anh sẽ mau chóng nhận được sự ủng hộ của nữ thần chiến thắng, từ đó mỗi ngày đều có thể ôm ấp Hi nhi nhỏ bé, sau đó khúc quân hành kết hôn vang lên trong giáo đường màu trắng, tiếp theo Hi nhi nhỏ bé ưỡn bụng chuẩn bị làm mẹ. Nằm mơ vĩnh viễn diễn ra nhanh hơn thực tế gấp mấy lần!

Tuy nói còn nhiều thời gian, nhưng khi thời gian một ngày lại một ngày trôi qua, một tuần lễ biến thành nửa tháng, làm sao còn có nhẫn nại tin tưởng nữ thần chiến thắng sẽ đứng về phía anh?

Thành thật mà nói, anh rất ghét cảm giác mọi chuyện không nằm trong lòng bàn tay mình, muốn như thế nào liền như thế đó, anh luôn luôn như thế, vào lúc này không thể tùy theo anh, đương nhiên sẽ cảm thấy bồn chồn không yên.

Không được, anh nhất định phải nghĩ biện pháp thay đổi tình trạng hiện nay, nhưng mà, phải xoay chuyển tình thế như thế nào?

Một người hao tổn tâm trí, còn không bằng hai người cùng động não, cho nên buổi sáng đi làm, anh không phải chạy như bay đến Hoắc công nghệ sinh học, mà là chạy tới Khách sạn Tề Hoàng.

“Chuyện tình cảm của cậu không phải rất tốt sao? Làm sao lại có bộ dạng chưa thỏa mãn dục vọng?” Tề Tấn Hạo đưa một ly cà phê cho bạn tốt, thằng nhóc này đã rất lâu không đến nơi này của anh trình diện, hôm nay thế nhưng mới sáng sớm đã chạy tới đây, xem ra tám phần lại xảy ra chuyện.

Hoắc Duyên Lăng rũ hai vai xuống, anh đứng là chưa thỏa mãn dục vọng!

Mặc dù mỗi ngày có thể ôm Hi nhi nhỏ bé lăn lộn ở trên giường, nhưng thời gian giống như một quả bom không hẹn giờ, thường xuyên vào lúc anh chuẩn bị tấn công vào chiến trường, tiếng chuông đồng hồ báo thức đúng giờ reng lên cắt đứt chuyện tốt của anh, vốn tưởng rằng giữa người tình hân rất dễ thương lượng, ai ngờ Hi nhi nhỏ bé đánh chết cũng không đồng ý kéo dài thêm mười phút, con này gà trống chưa chiến đã bại như anh không thể làm gì khác hơn là về nhà hít đất một trăm cái.

Có người sẽ nói, sao anh không tính toán thời gian cho tốt? Nói giỡn, thời gian cũng không phải là người máy, đâu có dễ dàng mặc cho người khác nắm trong tay như vậy? Huống chi giữa người tình luôn có chuyện nói mãi không hết, không cần thận, thời gian liền len lút trôi qua, cuối cùng ngay cả một nụ hôn nóng bỏng cũng không có.

Chuyện này còn chưa tính là gì, ít ngày trước “Bạn tốt” của cô còn chạy tới làm rối, cho dù anh có đủ thời gian quấn cô ở trên giường lăn lộn mấy vòng, lại cũng chỉ có thể giương mắt nhìn cô chảy nước miếng.

“Anh có phương pháp gì có thể khiến cho một người phụ nữ ngoan ngoãn mà đi vào khuôn khổ?”

“Vấn đề của cậu diễn ra quá nhanh, có phải trước hết cậu nên để cho tôi hiểu rõ tình huống gì đang xảy ra hay không?”

Uống một hớp cà phê, làm dịu cổ họng, rốt cuộc Hoắc Duyên Lăng cũng xấu hổ nặn ra lời, “Cô ấy nói không muốn kết hôn, không chịu trách nhiệm” Tề Tấn Hạo huyệt sáo một hơi, anh cũng chưa từng gặp phải người phụ nữ đặc biệt như vậy.

“Chuyện này không phải rất tốt sao? Tránh khỏi qua ít ngày nữa cậu chán ghét cô ấy, còn phải làm thủ tục ly hôn, cộng thêm tổn thất tiền nuôi dưỡng, tội gì phải như vậy?” Trùng trùng, anh tìm người này làm Gia Cát Lượng làm gì chứ?

“Cậu không cảm thấy tôi nói rất có lý sao?”

“Tôi không phải tới để nghe anh nói nhảm” diễn đàn Lê.Quý.ĐỒn.com

“Làm sao có thể nói là nói nhảm?” Tiếng của Tề Tấn Hạo càng nói càng nhỏ, tại sao thằng nhóc này lại có bộ dạng muốn vặn gãy cổ anh vậy? “Tôi biết rồi, cậu chính là muốn kết hôn cùng cô ấy có đúng hay không? Chuyện này còn không phải rất đơn giản sao, cậu làm lớn bụng của cô ấy, bảo đảm cô ấy lập tức lòi kéo cậu hát vang khúc quân hành kết hôn.”

“Anh đã sai lầm rồi, tôi muốn cô ấy mang thai cũng không đơn giản, cô ấy rất kiên trì làm các biện pháp đề phòng.”

“Cậu có thể tẩy máy tay chân ở trên các biện pháp đề phòng mà.”

Khoát tay áo, người này xem Hi nhi nhỏ bé của anh thành loại phụ nữ không có đầu óc đó sao? “Con đường làm cô ấy mang thai tuyệt đối không thể thực hiện được, cô ấy không sử dụng các biện pháp đề phòng tôi cung cấp, bởi vì tôi thiếu chữ tín nghiêm trọng, các biện pháp đề phòng cô ấy chuẩn bị luôn có chín mươi chín phần trăm an toàn, nếu như mà tôi muốn tranh thủ được một phần trăm cơ hội trúng thưởng, vậy còn phải tùy thuộc vào ông trời.”

Làm sao anh lại lâm vào cảnh thiếu chữ tín nghiêm trọng? Chuyện này chính là lỗi của anh, chuyện bắt đầu là bởi vì anh một câu nói thế này ——

“Hi nhi nhỏ bé, nếu như em không cẩn thận mang thai, chúng ta liền kết hôn đi.”

Vốn là muốn dò xét thái độ của cô có biến chuyển hay không, đâu biết lại biến khéo thành vụng, từ đó mắc tội danh che đậy bụng dạ khó lường, lần này anh ngay cả cơ hội len lén tẩy máy tay chân cũng không có.

Lắc đầu một cái, Tề Tấn Hạo thực sự có vài phần kính trọng anh. “Cậu là phụ nữ sao?”

“Anh đối với tôi rất có thành kiến.”

“Cũng không phải là phụ nữ, cậu so đo vấn đề kết hôn, trách nhiệm như vậy làm gì?” Nếu như không phải trên tay cầm ly cà phê, Hoắc Duyên Lăng nhất định sẽ đập vỡ, người này là heo đầu sao? “Anh phải làm rõ ràng tình trạng, anh phải thay đổi suy nghĩ không phải của tôi.”

“Cậu không cần kích động như vậy, tôi chỉ muốn làm cho cậu nghĩ thông một chút, độc thân tuyệt hơn nhiều so với bị phụ nữ ở bên tai càu nhàu. Tôi biết rồi, cậu đừng trợn mắt nhìn nữa, cậu là Bạo Quân sao? Phát biểu một ý kiến cá nhân cũng không được sao?”

“Người phụ nữ của cậu làm sao chịu được cậu?”

“Đây là vấn đề của tôi, anh không cần phải thay tôi hao tổn tâm trí.”

Hoắc Duyên Lăng không khách khí trợn trắng cả mắt. “Tôi mới mặc kệ anh.”

“Được rồi, tôi còn có một chủ ý —— giả bộ bệnh, lừa gạt sự cảm thông của cô ấy.”

“Không được, lừa gạt cô ấy sẽ chết rất khó coi.” Nếu như một lần nữa, có thể cả đời này cô ấy sẽ không để ý đến anh, anh cũng không thể bắt chấp nguy hiểm như vậy.

“Cái này không thể thực hiện được, cái kia cũng không thông, đáng đời cậu bị người phụ nữ kia ăn đến gất gạo!” Ngay sau đó Tề Tấn Hạo buồn bã thở dài, thẳng thắn này quả thực là si nhục của đàn ông!

Mặc dù không nguyện ý thừa nhận, nhưng mà tình huống bây giờ thực sự giống chuyện như thế! Không được, anh nhất định phải mau chóng nắm lại quyền chủ đạo, đây không phải là vấn đề mặt mũi của người đàn ông, mà là muốn thời thời khắc khắc được ở bên cạnh cô.

Anh thật sự không nghĩ ra, trong đầu cô ấy rốt cuộc đang suy nghĩ gì? Rõ ràng khát vọng được người khác che chở cưng chiều, lại ngụy trang mình trong bộ dạng mạnh mẽ làm gì?

Thường nghe nói lòng của phụ nữ, giống như kim dưới đáy biển. Vào lúc này thật sự không thể không giơ hai tay tán thành, phụ nữ thật là khiến người ta đoán không ra, nhưng mà dù có thế nào, anh vẫn yêu chết người phụ nữ này!

Mặc dù không dám làm ra hành động gì để lừa gạt, nhưng mà nghĩ tới nghĩ lui, còn có phương pháp gì để giành được sự đồng cảm hơn sao? Không có, trời sinh phụ nữ đều có mẫu tính (bản năng của người mẹ), nếu như không biết lợi dụng điểm này, vậy thì quá ngu ngốc, cho nên, anh liền làm một chuyện đến bản thân mình cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

“Anh lái xe đụng vào đảo an toàn (*) làm gì?” Nhìn mặt Hoắc Duyên Lăng bị thương, Âu Dương Hi Nhi đau lòng dùng tấm bông chậm rãi giúp anh bôi thuốc, nhưng mà, vết thương trên mặt anh càng nhìn càng khả nghi.

(*) Khu vực được xây giữa đường để người đi bộ qua đường tránh xe.

“Con mèo kia đột nhiên chạy ra giữa đường, anh không kịp thắng xe, không thể làm gì khác hơn là quẹo cua, kết quả là đụng vào. Nhẹ một chút, thật là đau!” Cái tên không có lương tâm, mặc dù là anh yêu cầu anh ta vung nắm đấm, nhưng mà cũng không cần phải ra tay nặng như vậy, giống như cùng anh có thù oán, nếu như gương mặt tuần tú này của anh vì vậy mà bị hủy, anh ta bồi thường nổi sao?

“Không phải em đã nói anh lái xe chậm một chút sao? Không cần thích đua xe như vậy, nếu gặp phải tình trạng khẩn cấp làm sao có thể kịp thắng xe?” Cô đã sớm phát hiện tốc độ lái xe của anh có thể hù dọa người ta phát bệnh tim, anh nói trước kia bởi vì tò mò học qua đua xe, vì vậy lái phải xe có tính năng tốt, không nhận được muốn hóng gió một chút.

“Anh muốn nhanh đến bên cạnh em nên mới chạy như bay.” Anh vô tội nháy đôi mắt quyến rũ tràn đầy điện kia.

“Lúc này còn có hơi sức khua môi múa mép, vậy em cũng không cần lo lắng đầu óc anh bị đụng hư.” Ngoài miệng Âu Dương Hi Nhi đúng lý không tha người, tâm lại hạnh phúc ngọt như mật tràn đầy, thật không thể tin được. Tại sao cô có thể càng ngày càng thích anh?

“Anh nói là lời thật lòng.” Hoắc Duyên Lăng trẻ con bĩu môi.

“Em mới không có không tin lời nói của anh.” diễn-đàn Lê.Quý.ĐỒn.com

“Vậy có phải em rất cảm động hay không?” Giọng điệu của anh giống như phụ nữ.

“Em đương nhiên cảm động. Nhưng an toàn của anh quan trọng hơn bất cứ điều gì.”

“Nhưng mà chuyện này không có cách nào khác, em hạn chế thời gian nghiêm khắc như vậy, gần đây mỗi ngày anh lại bị lão đại nhà họ Hoắc lưu lại làm thêm giờ, nếu như không đua xe tới đây, sợ rằng chỉ có thể cách cửa chính nói với em một tiếng hẹn gặp lại.” Người này không khỏi quá khoa trương, nhưng mà nghĩ lại, cô cũng cảm thấy mình hạn chế quá mức rồi, hơn nữa vì để tránh cho mình vô tình đắm chìm trong thế giới hai người, cô còn cố ý đặt đồng hồ báo thức, quả thật giống như học sinh lên lớp và tan học vậy, chuyện như vậy truyền đi sẽ khiến người ta cười bẽ bụng.

“Nếu quả thật gặp phải tình huống đột ngột phát sinh như vậy, anh có thể cùng em thương lượng.”

“Em thật sự nguyện ý cùng anh thương lượng sao?” Nũng nịu trừng mắt, cô buồn cười nói: “Anh cho rằng em là nữ bạo quân sao?”

“Vậy tối nay anh có thể ở lại sao?”

“Hà?”

“Anh mới vừa bị dọa sợ, như thế này mà anh còn lái xe trở về, tay của ta nhất định sẽ run rẩy không ngừng, như vậy rất dễ dàng gặp chuyện không may, em muốn nhìn thấy bộ dạng anh nằm ở trong vũng máu sao?” Hoắc Duyên Lăng phối hợp làm tốt một cái lạnh run.

“Phi phi phi! Anh không được nói hươu nói vượn!” Âu Dương Hi Nhi thỉnh thoảng run lên, cô cũng không thích hình ảnh đó.

“Nói như vậy, tối hôm nay em nguyện ý chứa chấp anh có đúng hay không?”

Cô đương nhiên là gật đầu nói đồng ý, thật ra thì cô cũng không yên lòng khi anh lái xe trở về, mấy ngày nay thỉnh thoảng mưa phùn lại rả rích rơi, ban đêm tầm nhìn kém hơn, nếu như trên đường về nhà anh xảy ra chuyện gì, cô nhất định sẽ hối hận, nhưng mà để cho anh ở lại một đêm, cũng sẽ không vì vậy long trời lở đất.

“Hi nhi nhỏ bé, anh biết em yêu ta nhất mà.” Xoay người bỏ nhào về phía trước, bông tắm trên tay cô rơi xuống, anh không để cho cô có thời gian phản ứng, nhanh chóng phát động tấn công.

“A Lăng, mới vừa rồi anh còn xảy ra tai nạn xe cộ.” Người đàn ông này thật sự không hiểu cái gì gọi là an phận, thể xác và tinh thần vừa bị kinh sợ không phải nên an tĩnh nghỉ ngơi sao?

“Anh sắp điên mất rồi, tại sao lâu như vậy anh không được ôm em?” Môi lưỡi và hai tay cùng lúc trên dưới hành động, máu trong cơ thể anh đều sôi trào, hôm nay anh có cả đêm để cùng cô ân ái triền miên, đây chính là mùi vị của hạnh phúc!

“Vẫn chưa tới một tuần lễ.” Người đàn ông này thực sự mới vừa bị kinh sợ sao? Nhưng mà, điều này hiển nhiên không phải một vấn đề rất quan trọng, hơi thở nóng bỏng cuồng dã của anh khiến cho hô hấp của cô rối loạn, cảm thấy mê mang, cô cũng nhớ nhung nhiệt độ trên cơ thể anh, anh luôn cuồng nhiệt ngang ngược kích thích, người đàn ông này là con ghiena cô không thể cai được.

“Một ngày nữa, anh sẽ chết vì chưa được thỏa mãn dục vọng.” Anh hai ba cái liền bỏ đi ngăn cách giữa bọn họ, quần áo trên người rơi lung tung trên khay trà và trên sàn nhà, trước khi cô chuẩn bị xong, anh đã chôn thật sâu vào trong cơ thể cô, sự kết hợp chắc chắn này còn câu hồn phách người hơn hương men rượu cay nồng.

“A Lăng” Anh nhiệt liệt đoạt lấy khiến cô không kiềm chế được khóc thút thít.

“Hi nhi nhỏ bé của anh, em cảm thấy sao? Hai chúng ta là một đôi trời đất tạo nên, em là của anh, anh là của em, một đời một kiếp, cũng không buông tay.” Anh nhanh nhẹn dùng mảnh rong ruồi ở trong cơ thể cô, nhìn cô khi anh phía dưới càng nở rộ xinh đẹp, giống như một đóa hồng leo tứ quý, xinh đẹp như vậy, làm anh si mê quỵên luyến như vậy.

Trời nhanh sáng, cô ở dưới sức tàn phá mãnh liệt của anh mệt rã rời núp ở trong ngực anh, lúc này trong đầu đột nhiên có một âm thanh nói cho cô biết, cô bị lừa! Vào giờ phút này đến hơi sức giơ tay cũng không có, đầu óc của cô cũng đã sớm mơ màng, bằng không, nhất định sẽ truy cứu âm thanh không giải thích được từ đâu mà đến, cô rốt cuộc đã rơi vào bẫy gì?

Không tới một tuần lễ, cô liền nhận rõ mình đã rơi vào bẫy gì.

“Hi nhi nhỏ bé, đầu của anh thật là đau, như thế này mà lái xe về nhà thì rất nguy hiểm.”

“Hi nhi nhỏ bé, hôm nay mệt quá, từ buổi sáng đi họp đến giờ mới kết thúc, trên đường tới nơi này thiếu chút nữa lại đụng vào đèo an toàn rồi.”

“Hi nhi nhỏ bé, xương cốt trong cơ thể anh đều rã rồi, không phải anh ngã bệnh chứ?”

Người đàn ông này mỗi ngày đều có lời kịch mới, không khó từ những lời kịch đoán được mục đích của anh —— qua đêm ở chỗ của cô! Mặc dù rất do dự, nhưng mà lo lắng an toàn của anh, cô vẫn đầu hàng.

Sau đó, trong nhà cô liền bắt đầu xuất hiện đồ dùng rửa mặt của anh, quần áo tắm rửa của anh, còn có máy pha cà phê anh chuyển đến, nói tóm lại, cuộc sống của cô lại một lần nữa bị anh xâm chiếm.

Có phải đây là biểu hiện cô đang không khống chế được trật tự cuộc sống hay không?

Ý niệm này thoáng qua trong đầu liền biến mất, Âu Dương Hi Nhi không thể không tự thừa nhận, cô thích anh cả đêm giống như bạch tuộc tám chân quấn lấy cô không buông tay, đó là biểu hiện tham muốn giữ lấy của anh đối với cô, cô thích khi mở mắt, đã nhìn thấy anh nở nụ cười với cô, đó là lúc một ngày đẹp nhất bắt đầu.

Cho dù cô sợ dường thành thói xấu ỷ lại vào anh đến cỡ nào, anh đã trở thành cục thịt trong tim cô không cách nào dứt bỏ được, bất luận hai người có ở dưới chung một mái nhà hay không, cô đều không có cách nào chịu đựng nỗi khổ sở khi mất đi anh.

Đã như vậy, vậy thì tùy anh, anh muốn đến ở chung một chỗ với cô cũng không sao, nhưng mà, những lời này cũng không thể nói cho anh biết, bằng không, sợ rằng anh sẽ trực tiếp lôi kéo cô đi vào giáo đường kết hôn.

Có thể có người sẽ hỏi cô, nếu hai người cũng đã cùng ở chung, còn giằng co giữa vấn đề có muốn kết hôn hay không làm gì? Thành thật mà nói, cô cũng không rõ ràng lắm, có lẽ là kết hôn ràng buộc quá nhiều, có lẽ là kết hôn ý vị sẽ thay đổi.

Kết hôn cũng có nghĩa là bạn từ đó không còn một mình, điều này cũng tính là thể hiện bạn chuẩn bị đối với một người khác không có chút nào riêng tư, đây chính là một chặng đường khác của cuộc đời. Đối với cô mà nói, dĩ nhiên không phải chuyện dễ dàng quyết định như vậy.

Thôi, dù thế nào đi nữa anh cũng không có bức hôn, cần gì tự tìm phiền não?

Nhưng cô rõ ràng quên một chuyện, khi đối phương bức bạn lùi một bước, anh ta sẽ bức bạn lùi bước thứ hai, đây chính là đạo lý thừa thắng xông lên.

9h sáng, ba người phụ nữ đều cầm một ly cà phê vây quanh bàn hội nghị hình bầu dục, ánh mắt nhất trí nhìn về phía bó hoa hồng đỏ khí thế kinh người ở trung tâm, hoa hồng kiểu diềm ướt át được cầm bạo (nhiều đến muốn vỡ ra) trong bình hoa sứ, vì vậy không gian của bàn hội nghị bị mất đi một nửa, có người rất hâm mộ, có người sớm không chịu nổi, còn có người là phiền não suy nghĩ đến nỗi tóc.

Mỗi sáng sớm đúng tám giờ năm mươi lăm phút, một giây cũng không sai, tiệm bán hoa sẽ tới cửa tặng hoa, người nhận hoa là Âu Dương Hi Nhi, như vậy người tặng hoa đương nhiên là Hoắc Duyên Lăng, nhưng mà, đây cũng không phải là bó hoa biểu đạt tình yêu giữa người tình, mà là bó hoa thay cho lời cầu hôn—— 108 đóa —— gả cho anh đi.

Chuyện này còn chưa tính là gì, sau đó anh sẽ nhấn tin nhắn thứ nhất.

Hi nhi nhỏ bé của anh, em có hứng thú làm cô dâu tháng ba hay không?

Hi nhi nhỏ bé của anh, em có muốn mặc lễ phục lụa trắng hay không?

Hi nhi nhỏ bé của anh, em có muốn sửa họ Hoắc hay không?

Hi nhi nhỏ bé của anh, mỗi người đều hỏi anh khi nào kết thúc cuộc sống độc thân, em nói đi?

Hi nhi nhỏ bé của anh, làm Tổng giám đốc phu nhân thật sự rất nở mày nở mặt, em hãy suy xét một chút đi.

Nghị lực của người đàn ông này thật kinh người, cô thật vẫn có cảm giác chống đỡ không được.

“Mỗi ngày một bó, đã là ngày thứ mấy? Mười ngày? Hai mươi ngày? Nếu như người này ngại mình có quá nhiều tiền, anh có thể quyền cho cô nhi viện, hoặc là 30 Hour Famine, trợ giúp những đứa bé gây đến da bọc xương ở Châu Phi.” Tần Tinh Tinh lạnh lùng liếc Âu Dương Hi Nhi một cái, người phụ nữ này rốt cuộc muốn làm cái gì? Hai người chỉ còn thiếu một tờ giấy hôn thú, tại sao không xử lý một lần cho xong?

“Những lời này tớ đã nói rất nhiều lần rồi, tớ kêu anh ấy đừng lãng phí tiền, kinh tế đình trệ, tiết kiệm một chút, nhưng đều trở thành gió bên tai anh, còn nói như vậy có thể kích thích kinh tế, tớ còn có biện pháp gì?” Cô cảm thấy chính mình cũng là người vô tội bị hại, mỗi ngày đối mặt với áp lực cầu hôn của anh, cũng không thể làm gì.

“Cậu nên đồng ý lời cầu hôn của anh ta chứ sao.” Lý Tịnh Á thiết tha đề nghị.

Âu Dương Hi Nhi tròn mắt lên, cô không chịu nổi cô gái hồn nhiên chân chất này. “Cậu cho rằng kết hôn chỉ cần hô to ‘Em nguyện ý’ mà có thể sao?”

“Cậu cứ tiếp tục bày ra điệu bộ như vậy, người đàn ông có chất lượng tốt sẽ có rất nhiều phụ nữ muốn cướp, khi cậu muốn hô to em nguyện ý, anh ta đã cùng người phụ nữ khác chạy mất.”

Nhiều mây, Âu Dương Hi Nhi không nhịn được châm chọc. “Tớ còn tưởng rằng Tần Tinh Tinh tiểu thư gặp phải tình huống như thế sẽ nói, hoàn hảo cậu không có gả cho anh ta, loại đàn ông này vốn là đồ khốn kiếp!”

“Ai bảo anh ta gặp phải một người phụ nữ làm cho người ta cắn răng nghiêng lợi, tình huống như thế làm sao có thể trách anh ta?” Âu Dương Hi Nhi há hốc mồm, rất muốn vì mình khiếu nại, nhưng trong đầu suy nghĩ một hồi lâu, vẫn không tìm được cái cớ đúng lý hợp tình.

Tần Tinh Tinh sắc bén tiếp tục phát động tấn công. “Không phải cậu nói người của nhà họ Hoắc một mực thúc giục đám cưới sao? Cậu không gả, người nhà của anh ta làm sao có thể dễ dàng tha thứ cho chuyện anh tiếp tục lãng phí thời gian trên người cậu? Nếu như cuối cùng anh ta không chịu nổi một nhọc do người nhà oanh tạc cùng người phụ nữ khác chạy mất, đó cũng là do một tay cậu thúc đẩy, dĩ nhiên lỗi ở cậu, làm sao anh ta phải gánh trách nhiệm?”

Âu Dương Hi Nhi làm một cái mặt quỷ, A Lăng của cô mới không phải người dễ dàng bị sắp xếp như vậy.

Nhưng mà, nếu nhắc tới người nhà họ Hoắc, cô thật đúng là dở khóc dở cười. Mặc dù Hoắc Duyên Lăng cầu hôn mỗi ngày, nhưng dù sao anh cũng không có giáp mặt quý một gối xuống, thậm trọng hỏi cô có nguyện ý gả cho anh hay không, cô có thể tiếp tục đối tránh né thể công cầu hôn của anh như lúc trước, nhưng mà người nhà họ Hoắc lại không giống vậy, Hoắc Tinh Hương ba ngày hai bữa gọi điện thoại quan tâm kế hoạch kết hôn của bọn họ, chuyện này mới thật khiến người ta không chịu nổi.

“Hi nhi, chẳng lẽ cậu thật sự cả đời không muốn kết hôn sao?” Lý Tịnh Á vẫn rất lo lắng về vấn đề này.

“Tớ. Tớ lại không nói cả đời không kết hôn.”

“Cậu đã nói.” Lời nói của Lý Tĩnh Á lập tức nhận được cái gật đầu phụ họa của Tần Tĩnh Tĩnh, họ còn có thể chỉ ra thời gian địa điểm chính xác, chính là lúc mẹ cô quyết định tái giá.

Không sai, quả thật có chuyện như thế, vào lúc này cô chỉ có thể hạ giọng.

“Nhưng mà tớ chưa nghĩ tới chuyện kết hôn.”

“Vậy thì bây giờ nghĩ.” diễn=đàn Lê.Quý.ĐỒn.com

Tần Tĩnh Tĩnh lại một lần nữa gật đầu phụ họa. “Dù sao đều phải kết hôn, vậy thì kết hôn sớm một chút, tránh cho quá muộn làm bà cô rồi, lúc mang đứa bé đi học bị ngộ nhận là bà nội, đến lúc đó cho dù có tiền mỗi ngày về nhà đắp mặt nạ, cậu cũng không thể cứu vãn được thanh xuân đã trôi qua.”

Âu Dương Hi Nhi ảo não trừng mắt, người phụ nữ này sẽ không quá phóng đại vậy chứ? Bất quá nói đi nói lại, sinh đứa trẻ sớm một chút quả thật nhẹ nhõm hơn nhiều lúc bảy tám chục tuổi mới có đứa bé.

“Đúng vậy, tớ cũng không ngờ còn vấn đề này, tớ cũng phải nhanh chóng lập gia đình.” Mục tiêu lớn nhất trong cuộc đời Lý Tĩnh Á chính là làm một người vợ tốt mẹ hiền, thấy chồng và con bởi vì cô mà nở nụ cười hạnh phúc, gia đình lúc nào cũng tràn đầy tiếng cười giữa cha con —— đó chính là cuộc sống tốt đẹp nhất!

Tần Tĩnh Tĩnh nghe vậy thiếu chút nữa té xỉu, cô gái này nghĩ gì vậy? Lập gia đình cũng phải có đối tượng, hiện tại ngay cả một cái bóng cũng không nhìn thấy, ở bên cạnh “La hét” làm gì?

Lúc này, một hồi tiếng còi cảnh sát đáng sợ vang lên, ba người rất ăn ý buông cả phê trong tay xuống, đồng thời tiến tới bên cửa sổ xem náo nhiệt.

“Nơi nào cháy rồi hả?”

“Chung quanh đây sao?”

“Tớ sợ nhất là nghe được âm thanh xe cứu hỏa.”

Ba người đồng thời lạnh run một cái, đồng thời lĩnh ngộ việc đời khó đoán, sinh mạng thật yếu ớt.

Tần Tĩnh Tĩnh đột nhiên mặt không biểu cảm quay đầu nhìn Âu Dương Hi Nhi, âm trầm nói: “Nếu như có một ngày một trong hai người các cậu xảy ra điều gì ngoài ý muốn, không còn kịp cùng đối phương nói ‘Em nguyện ý’, cậu sẽ hối hận chứ?”

“Cậu dọa người ta làm gì?” Mí mắt không lý do giật một cái, cô đột nhiên cảm thấy một cảm giác lẻo từ bốn phương tám hướng ập tới, hại trong lòng cô sự hãi.

“Đây là có cảm mà phát.”

“Cậu đừng rối loạn, những chuyện như vậy tuyệt đối sẽ không xảy ra ở trên người chúng ta.” Nhưng mà, trong đầu cô không khỏi hiện lên chuyện trước đó vài ngày Hoắc Duyên Lăng vì né tránh một con mèo, cho nên dưng vào đảo an toàn.

Gần đây, có lẽ là vì anh muốn chứng minh với cô mình là người đàn ông có thể phó thác suốt đời, quyết định chính thức nhận lấy chiếc ghế tổng giám đốc, vì vậy thường bận đến nửa đêm, lúc đến chỗ của cô, thường xuyên đã qua mười hai giờ, tắm ngâm nước nóng, anh thường dính vào gối đầu không tới một phút liền ngủ mất.

Nhìn thấy anh khổ cực mệt mỏi như vậy, cô luôn bảo anh gần đây nên trở về chính chỗ ở của anh, nhưng anh nói, mỗi ngày được ôm cô ngủ là chuyện hạnh phúc nhất, cho dù rất mệt mỏi, anh cũng muốn ở bên cạnh cô.

Chuyện này khiến cô làm sao có thể nói “Anh không cần tớ”? Thế nhưng tình huống này thật rất nguy hiểm, ngộ nhỡ bởi vì tinh thần không tốt, xảy ra bất trắc.

Không biết, cô không nên suy nghĩ bậy bạ rồi tự hù dọa mình, hai người chung đụng càng lâu, cô càng hiểu về anh, mặc dù bề ngoài nhìn giống như một đứa bé chưa lớn, nhưng nội tâm lại trầm ổn lão luyện, anh không phải loại người lỗ mãng không có đầu óc, hơn nữa cô đã nghiêm túc cảnh cáo rồi, mệt mỏi, anh nhất định phải dừng xe ở ven đường nghỉ ngơi một chút, những chuyện không tốt đó tuyệt đối sẽ không xảy ra ở trên người anh.

Bỏ lại sự lo lắng trong lòng, Âu Dương Hi Nhi lên tinh thần vỗ vỗ bà vai hai người bạn tốt vai. “Đừng nháo nữa, bắt đầu làm việc!”

Nhưng cho dù cô cố gắng tập trung vào công việc để ném đi lo lắng tích tụ trong lòng, mí mắt cô vẫn không ngừng giật, cảm giác có chuyện gì không tốt sẽ xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Coi Trọng Người Tình Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Chương 10

Âm thanh chói tay của xe cứu thương vang lên trong đêm tối, khiến người ta không khỏi rùng mình.

Trước mặt ồn ào muốn chết..., cô tò mò chui vào giữa đám người xem thử chuyện gì xảy ra, chỉ thấy một người đàn ông ngã trong vũng máu, tử trạng bi thảm khiến người ta phải xoay người đi, nhưng mí mắt không biết tại sao lại giật một cái, trong lòng thấp thòm giống như đang báo trước điều gì, cô không cách nào ngăn cản bước chân từ từ tiến lại gần người đàn ông kia.

“A Lãng!” Âu Dương Hi Nhi hét chói tai ngồi dậy, cặp mắt yếu ớt nhìn chăm chăm vào khoảng không trong chốc lát, thì ra cảnh tượng mới vừa nhìn thấy là một giấc mộng, vội vàng quay đầu nhìn người bên cạnh một chút. Trống không!

Ngó ra một lát, đầu óc cuối cùng cũng trở lại hiện thực, cô thật là ngủ đến hồ đồ, bởi vì hôm nay A Lãng không biết trước sẽ bận đến mấy giờ, lo lắng cô vì chờ anh mà không ngủ được, quyết định trở về chỗ ở của mình qua đêm.

Nhìn ngoài cửa sổ, sắc trời đã chuyển thành sáng sớm, thật tốt quá, buổi sáng rồi.

Một đêm này ngủ thật rất không an ổn, bởi vì những lời nói kia của Tinh Tinh làm nhiều tâm người khác. A Lãng lại vừa đứng không ở bên người, trong đầu khó tránh khỏi sẽ nghĩ đến, anh đang làm cái gì? Về nhà nghỉ ngơi sao? Nhiều lần, cô muốn gọi điện thoại cho anh, xác định anh có đang nằm trong ổ chăn ấm áp hay không, nhưng vừa sợ cuộc gọi của mình sẽ gia tăng gánh nặng cho anh, cô cũng không hy vọng anh nửa đêm đưa xe tới nơi này.

Mặc dù không có hôn nhân ràng buộc, nhưng mà anh thời thời khắc khắc tồn tại trong tim của cô, trong đầu của cô, chuyện này mới chính là ràng buộc lớn nhất.

Lúc này lại truyền tới một hồi âm thanh của xe cứu thương, cô không khỏi nhú mày, tại sao hôm nay có nhiều âm thanh của xe cứu thương như vậy?

Mí mắt không khỏi giật mạnh, hình ảnh trong mơ lần nữa hiện lên trước mắt, cảnh tượng rõ ràng nhìn thấy mà ghê người, thật sự rất khó khiến lòng người an ổn.

Vội vàng nhảy xuống giường, đánh răng rửa mặt thay quần áo, không đến mười phút đồng hồ, cô đã bắt taxi đến trước nhà Hoắc Duyên Lãng.

Sáng sớm giao thông trên đường thông thuận, thường ngày phải hơn một giờ đi xe, vào lúc này không tới nửa giờ đã tới, ngược lại khu nhà sang trọng tầng tầng trập trập khiến người ta cảm thấy gần nhau trong gang tấc mà biển trời cách mặt, từ khi xác nhận chủ nhân có ở nhà hay không, cho đến lúc gặp được chủ nhân, cô bị bắt đợi hơn phút.

“Anh đang nằm mơ sao? Hôm nay là ngày may mắn của anh sao? Hi nhi nhỏ bé của anh mơ sáng sớm đã cho niềm vui lớn như vậy!” Hoắc Duyên Lãng hình như đã sớm rời giường, áo sơ mi trắng phối hợp với áo ba lỗ màu đen cùng quần Tây, khôi ngô tuấn tú giống như người mẫu thời trang trên tạp chí.

Nhào qua ôm lấy anh, cô đói khát hôn miệng của anh. Thật tốt quá, anh bình an vô sự.

Hi nhi nhỏ bé của anh tự động ôm ấp yêu thương, làm sao anh có thể không hưng hăng ăn no nê đây?

Anh ôm cô dán vào trên cửa, xé rách quần áo của cô, cô cũng xé rách quần áo của anh, không tới ba phút, dương cương mãnh liệt của anh đã tiến vào nơi mềm mại ướt át của cô, tiếng ngâm nga găm nhẹ khi kích tình vang lên bên tai không dứt dưới sự chạy nước rút điên cuồng, tâm luôn lo lắng sẽ không bao giờ bằng hoàng nữa rồi.

Dục vọng được thỏa mãn, anh ôm cô trở lại phòng ngủ chính, sau khi hai người tắm uyên ương trong phòng tắm cực lớn của anh, anh lại quần cô lăn đến trên giường.

“Làm sao em có thể mê người như vậy?” Lần này anh vô cùng dịu dàng, tình tế hôn vào trên gáy cô, trên vai, giống như lo lắng cô sẽ bị anh bóp vỡ.

“A Lãng, anh nên ra cửa đi làm.” Cô muốn đẩy anh ra, thế nhưng người đàn ông thật là bá m người.

“Trong mắt của anh chỉ có em.” Lời ngon tiếng ngọt của Hoắc Duyên Lãng sẽ khiến phụ nữ trầm luân, cho nên cô vô lực giãy giụa lại một lần nữa bị anh dẫn vào trong kích tình mãnh liệt, vô cùng vui thích ở trong thế giới dục vọng.

Kiệt sức, Âu Dương Hi Nhi ngây thơ nhắm mắt lại, lúc này là lúc nào cũng không quan trọng, cô yên lòng nằm ở trong khuỷu tay của anh, cơ thể hai người không hẹn mà cùng gần sát nhau, ngay cả tâm của bọn họ cũng liên kết với nhau. Còn chần chờ gì nữa, niềm hạnh phúc như vậy không nên do dự bất quyết nữa. “Chúng ta kết hôn đi!”

Cả người chặc chấn, mới vừa rồi cô phải anh nghe được hai chữ “Kết hôn” hay không? Có khả năng sao? Mấy ngày nay anh mới bắt đầu tính toán, có phải hay không nên triển khai đợt tấn công thứ hai?

Phản ứng hiện tại và những gì dự trù không giống nhau. Cô ngồi thẳng người nhìn anh, âm thanh mang theo chút lo lắng.

“Anh không muốn sao?”

Qua chừng ba giây đồng hồ, anh giống như mơ mà nói. “Em đánh anh đi.”

“Sao em phải đánh anh?” Cô có chút không phản ứng kịp.

“Chuyện này là thật sao? Hôm nay không phải là ngày một tháng tư ngày Cá tháng Tư chứ?” Cô hiểu, người đàn ông này đã bị cô hành hạ đến mức không dám tin tưởng cô sẽ chủ động nói tới đề tài này, nhẹ nhàng nhéo mặt của anh một cái, cô nghiêm mặt lên nghiêm túc nói: “Cuộc sống của anh không cần trôi qua quá nhanh, ngày một tháng tư ngày Cá tháng Tư còn phải chờ hơn hai tháng nữa.”

“Chúng ta thật sẽ kết hôn sao?” Anh vẫn nửa tin nửa ngờ.

“Bước đi của anh quá nhanh, trước đó còn muốn chọn trước ngày, em nói trước, em không muốn kết hôn vào ngày Cá tháng Tư, người ta sẽ cho rằng là trò đùa quái đản.” Nhìn Âu Dương Hi Nhi, mặc dù cô tương đối giống như đang dụ dỗ anh, mà không phải đang thảo luận chuyện lớn cả đời, nhưng mà ánh mắt cười chum chím không có một chút ý đùa giỡn, anh kích động một tay ôm lấy cô vào trong ngực.

“Anh còn tưởng rằng phải một năm nửa năm mới có thể dẫn em đi vào lễ đường kết hôn.”

“Lúc ba tuổi, cha em đã qua đời.”

Dừng một chút, Hoắc Duyên Lăng ôm cô càng chặt hơn, anh biết cô đang nói cho anh biết quá khứ của cô, đây chính là nguyên nhân khiến cô vốn không muốn nói chuyện kết hôn, không muốn nói chuyện trách nhiệm.

“Mặc dù bị cha vứt bỏ, nhưng mà không sao, em còn có mẹ.” Anh cúi đầu hôn tóc của cô, nhờ vào đó cho cô sức mạnh.

“Em cho rằng em là toàn bộ thế giới của mẹ, chúng ta sẽ cả đời sống nương tựa lẫn nhau, nhưng em sai lầm rồi, mẹ vứt bỏ em đầu nhập vào một người khác một thế giới khác, nhất thời mất đi nơi nương tựa, cảm giác này thật là đáng sợ.”

“Mẹ em không phải vứt bỏ em, mà là bị tình yêu bắt lại, bà muốn được nắm tay người tình cả đời.”

“Nhưng mà đối với em mà nói, em xác thực là người bị vứt bỏ.”

“Được rồi, em coi như mình bị bà vứt bỏ cũng được, nhưng em còn có anh, anh không phải là một người luôn luôn ở bên cạnh em sao?”

“Đúng vậy, không có mẹ, em còn có anh, nhưng có một ngày, anh cũng sẽ lại vứt bỏ em hay không? Đến lúc đó, em sẽ thực sự biến thành một người cô đơn.”

“Đây là lời nói hoang đường nhất mà anh nghe qua, tỷ lệ anh bị em vứt bỏ tương đối lớn hơn.” Anh đối với cô mà nói giống như có cũng được mà không có cũng không sao, làm cho anh sắp bị bệnh tâm thần phân liệt, người thiếu hụt cảm giác an toàn nghiêm trọng hẳn là anh!

Phản ứng của Hoắc Duyên Lăng khiến cô hơi ngẩn ra, tại sao cô chưa từng nghĩ tới, anh cũng sẽ lo lắng bị cô vứt bỏ chứ?

“Hi nhi nhỏ bé, anh yêu em.”

Sau một cái chớp mắt kinh ngạc, khóe môi cô chậm rãi nhếch lên, người đàn ông này chọn lựa thời gian tỏ tình thật đúng là khác người. “Em biết rõ.”

“Em không biết anh yêu em nhiều bao nhiêu, rất yêu rất yêu, có lúc không nhìn thấy em, sẽ cảm thấy thấp thòm lo âu, có phải chúng ta sẽ biến thành người của hai thế giới hay không? Sinh mạng vô thường, cha em làm sao lại bằng lòng vứt bỏ em đến một thế giới khác? Anh không rõ tuổi thọ của mình là bao nhiêu, nhưng mà anh lại có một mong muốn mãnh liệt —— anh muốn bảo vệ em, khi anh còn sống.”

Nước mắt cảm động trong nháy mắt ngưng tụ quanh hốc mắt, anh thích trêu chọc cô khóc như vậy làm gì? Thật là kỳ quái, rõ ràng là một người đàn ông có cá tính đặc biệt lớn, tại sao tâm tư lại tinh tế giống như một người phụ nữ?

“Mít ướt, thu nước mắt của em vào, bây giờ anh còn đang vui vẻ.”

Hít mũi một cái, không để cho nước mắt chảy xuống. Âu Dương Hi Nhi dùng giọng ra lệnh nói: “Anh phải đồng ý với em, tuyệt đối sẽ không vứt bỏ em, bằng không, nói gì em cũng không muốn làm vợ của anh, không cần thời thời khắc khắc để anh ở trong lòng, nhớ nhưng anh, lo lắng cho anh, gánh nặng đó rất nặng.”

“Anh sẽ cầu xin thượng đế, nói hai chúng ta hi vọng được chết cùng ngày cùng tháng cùng năm, nhưng mà em biết, Thượng Đế luôn có suy nghĩ của riêng mình, không chắc chắn sẽ đáp ứng.”

“Em mặc kệ, vấn đề này anh tự nghĩ biện pháp thương lượng với thượng đế, dù sao em vẫn muốn chết sớm hơn anh một giây đồng hồ.” Thành thật mà nói, biết không phải chỉ một mình cô lo lắng và bất an, tâm tình nhẹ nhõm rất nhiều, nhưng cũng làm cho cô hiểu ra một đạo lý, tình yêu không phải chuyện của một người, mà là liên quan đến cả hai người, chuyện này đương nhiên là gánh nặng, nhưng là gánh nặng ngọt ngào nhất.

“Người phụ nữ như em thật là quá tùy hứng.”

“Anh không có tư cách phê bình em... em là bất chúc.” Hơi dừng lại, anh không nhận được nói thêm. “Nên học em không học, không nên học. Em lại học rất nhanh.”

Không tệ lắm, ít nhất còn biết sự tùy hứng của anh không đáng để học theo, “Xin hỏi chuyện gì thì em nên học?”

Ha ha, anh cười đến rất hả hê, thừa cơ hội này, anh muốn giáo dục cô thật tốt. “Yêu anh, không sợ trời không sợ đất yêu anh, kiên trì tới cùng yêu anh.”

Ngẩng đầu nhìn anh, hai tay ngược lại quấn chặt cổ của anh, Âu Dương Hi Nhi không hề lùi bước mà tỏ tình với anh. “Em yêu anh, em sẽ mãi, mãi, mãi yêu anh, cho dù gặp phải khó khăn gì, cũng sẽ đứng cạnh yêu anh.”

“Chuyện này là do em nói đó.” Anh vui vẻ dùng trán chạm vào trán của cô.

“Đã nói ra khỏi miệng, cũng xem như là lời hứa của em, tuyệt không đổi ý.” Cô cũng đáp lại bằng cách trán chạm trán.

Hai mắt bỗng sáng lên, cõi lòng Hoắc Duyên Lăng đầy mong đợi nói: “Ngày tốt đẹp như hôm nay không nên đi làm, chúng ta đi ra ngoài ăn mừng một chút đi.”

Thật nhưc đầu, về sau cuộc sống của cô sẽ rất bận rộn, người đàn ông này thật sự có rất nhiều trò! “Anh không cần kiểm soát lười biếng, phải chăm chỉ đi làm, em cũng vậy, muốn ăn mừng, định ngày cưới rồi lại nói.”

Anh há miệng ra muốn phản bác, nhưng cô lớn tiếng dọa người nói cho anh biết, nếu như muốn kết hôn, anh cũng đừng như đứa bé chưa lớn, quả nhiên lần này khiến anh ngoan ngoãn ngâm miệng lại.

Khó trách người nhà họ Hoắc vội vã thúc giục anh kết hôn, có người phụ nữ này, đồng nghĩa với việc bọn họ nắm giữ vũ khí áp chế anh, về sau cuộc sống của anh sợ rằng sẽ không dễ chịu. Thôi, anh nhận mệnh, ai bảo lại yêu người phụ nữ này.

Anh nắm tay của cô, hai tay trái phải mười ngón đan xen, có mấy lời, vào giờ phút này khi bọn họ quyết định nắm tay nhau trong tương lai, anh muốn nói cho cô biết, “Tin tưởng anh, anh sẽ tận lực cố gắng mang lại hạnh phúc lớn nhất cho em.”

Cô gật đầu đồng ý. Cô tin tưởng, thật sự tin tưởng, thật ra thì ngay từ lúc anh đi vào cuộc sống của cô, khi anh đưa chocolate ngọt ngào cho cô thì cô đã nhìn thấy hạnh phúc.

Hi nhi nhỏ bé, có thích trà chiều hôm nay không?

Thích, nhất là bánh ngọt chocolate, mới nghĩ thấy mùi thơm cũng đã chảy nước miếng, em thử rồi, em sắp biến thành Tiểu Mập Mập rồi, vào ngày kết hôn, anh có không nhận ra khuôn mặt của em hay không?

Em phải nhiều thịt hơn một chút nữa, anh ôm lấy mới có thể cảm thấy thoải mái hơn, em có nhớ anh hay không?

Có, nhớ muốn chết, hơn nữa lúc nhìn thấy bánh ngọt chocolate đặc biệt nhớ đến anh, thật là muốn được ăn bánh ngọt chocolate cùng với anh.

Buổi tối anh sẽ mang bánh ngọt chocolate trở về, chúng ta ăn chung.

Không cần, một ngày ăn hai phần bánh ngọt chocolate, như vậy em sẽ thật sự biến thành Đại Mập Mập.

Vậy em để lại một nửa phần trà chiều cho anh, buổi tối chúng ta cùng ăn.

“Cậu nói cho anh ta biết, bánh ngọt chocolate đã bị chúng tớ chia hết rồi.” Âm thanh lạnh buốt của Tần Tinh Tinh vang lên bên tai Âu Dương Hi Nhi, bị dọa sợ đến mức điện thoại di động trên tay cô thiếu chút nữa bay ra ngoài, sao người phụ nữ này luôn thích chơi loại trò chơi đột nhiên xuất hiện chứ?

“Giờ làm việc có thể chuyên tâm một chút hay không? Khuya về nhà lời âu yếm triền miên không đủ, ban ngày đến công ty còn muốn đưa tình khiến người ta buồn nôn, có phải hai người các cậu quá rảnh rồi hay không?”

“Cậu là đang ghen tỵ sao?” Âu Dương Hi Nhi ngọt ngào cười một tiếng, vẫn là thức thời cắt đi động vào trong bóp da, thật ra thì cô cũng không thích lớn lối như vậy, Nhưng hết cách rồi, A Lăng rất thích cưng chiều cô, mỗi ngày phải người đưa cà phê và bánh ngọt, thỉnh thoảng đến bữa trưa cũng đảm nhiệm luôn, cô hạnh phúc đến mức mỗi ngày đều không ngâm miệng được.

Cảm hơi nâng lên, Tần Tinh Tinh như nữ vương cao ngạo. “Cậu cho rằng tớ ăn no không có chuyện làm sao?”

“Chúng tớ đưa tình qua điện thoại di động cũng không có ảnh hưởng đến cậu... cậu như so đo vậy làm gì? Dù gì mỗi ngày đều ăn trà chiều chồng tớ tặng, độ lượng thêm một chút thôi.” Cô nghịch ngợm dùng ngón tay chọc vào bụng bạn tốt, lập tức đổi lấy một cái vỗ mạnh của bạn tốt, đau đến mức cô a kêu to, người phụ nữ này thật độc ác!

“Nếu như cậu không vừa nhắn tin vừa không ngừng cười khanh khách, làm cho người ta không có cách nào chuyên tâm, tớ bảo đảm đối với chuyện cậu lười biếng sẽ làm như không thấy.” Người phụ nữ này không khỏi thay đổi quá nhanh rồi, thời gian trước bảo cô kết hôn, bộ dạng cô giống như là bị buộc nhảy vào hố lửa, sau mấy ngày nghỉ tết trở lại, chẳng những định ngày kết hôn, mỗi ngày còn cười đến cả người run rẩy, quả thật khiến người ta kinh ngạc!

“Tớ. Có sao?” Cô vẫn rất không chế cảm xúc của mình, chỉ sợ các bạn tốt thấy thì cười cô, suy nghĩ một chút trước đó vài ngày mình còn không muốn kết hôn, vào lúc này lại mừng rỡ làm cô đầu tháng ba, quá xấu hổ.

“Lần sau tớ sẽ nhớ dùng di động ghi hình làm bằng chứng, còn nữa, các cậu còn chưa có đi vào lễ đường kết hôn, không cần treo chồng, chồng trên khoe miệng, cậu cứ giống như lo lắng người ta không biết cậu sắp lên cấp là phụ nữ có chồng sao?”

“A Lăng muốn tớ gọi chồng mà!” Cô thật là vô tội, vừa mới bắt đầu cũng không thấy quen, nhưng sau khi trải qua nhiều lần A Lăng hung hăng “Sửa chữa”, liền ngoan ngoãn treo chồng trên khoe miệng rồi.

Nghĩ đến cách “Sửa chữa”, Hi Nhi không khỏi mắc cỡ đỏ mặt, người đàn ông kia thực sự có rất nhiều trò, căn nhà hơn hai trăm bình trong khu nhà cao cấp của anh gần như không có góc nào không bị bọn họ làm thành chiến trường thù qua.

Một thanh thước dài hung hăng đập vào cái đầu đang suy nghĩ linh tinh, Tần Tinh Tinh không chịu được trợn mắt. “Ban ngày ban mặt không cần lộ ra vẻ mặt xuân tâm đó, nơi này của chúng ta cũng không phải là nhà chứa.”

Xoa chỗ vừa bị đánh, Âu Dương Hi Nhi làm bộ đáng thương bĩu môi. “Cậu nói những lời khó nghe như vậy làm gì.”

“Quá buông thả cậu, cậu sẽ lớn lối hơn.”

“Người buông thả vốn không phải là mình.” Cô đúng là bị người đàn ông kia làm hư rồi.

“Vậy thì về nhà quản tốt cái tên gia hỏa kia.” “Nếu như có thể quản anh ấy tốt như vậy, tớ cũng sẽ không luôn bị ‘sửa chữa’ thế thảm.” Hai chữ sửa chữa kia gần như bị ngâm trong miệng, chuyện như vậy nói ra rất xấu hổ.

Trên thế giới này có một số việc là đạo lý từ nghìn xưa không thể thay đổi, tình huống giữa cô và Hoắc Duyên Lăng chính là ví dụ rõ ràng nhất, người đàn ông kia luôn luôn phách lối cuồng vọng, mà cô vĩnh viễn bị anh ăn đến sít sao, dĩ nhiên, thỉnh thoảng cô cũng sẽ chiếm thế thượng phong, nhưng mà tỷ lệ ít lại càng ít.

“Tớ không nghe rõ, cậu nói cái gì?”

“Không có, tớ cái gì cũng không nói.” Âu Dương Hi Nhi cười ha ha.

Thật quý dị! Nhưng mà, Tần Tinh Tinh quyết định không nên truy hỏi thì tốt hơn, cô có cảm giác, chắc chắn là cảnh cảm.

Lý Tịnh Á đột nhiên trượt cùng cả ghế làm việc đến bên cạnh Âu Dương Hi Nhi, nặng nề buông tiếng thở dài. “Thật hâm mộ, tớ cũng phải nhanh chóng tìm chồng để gả.”

Mặc dù Hoắc Duyên Lăng phái người đưa trà chiều điểm tâm đến, những người bên cạnh như họ cũng được hưởng lợi, nhưng mà đối tượng không phải là mình, chính là thiếu đi một chút thích thú.

“Cậu cầu Nguyệt lão mẫu chồng đã dự tính đó, tớ thấy là cả đời này cũng không tìm được.” Tần Tinh Tinh quyết định tốt bụng để cho cô nhanh chóng tỉnh táo lại từ trong mộng.

“Yêu cầu của tớ không phải quá cao.” Lý Tịnh Á không phục lắm.

“Yêu cầu của cậu ấy mà không phải quá cao sao?” Tần Tinh Tinh quay đầu hỏi Âu Dương Hi Nhi.

“Tớ ngẫm lại xem cậu ấy yêu cầu cái gì, không hút thuốc lá, không uống rượu, không biết đánh bạc, tao nhã lịch sự, đôn hậu chất phác, công việc ổn định, lớn hơn cậu ấy bốn tuổi, đứng hàng con trưởng. Còn có gì nữa nữa? Rất nhiều rất nhiều, tớ không nhớ rõ, nhưng mà bảo là yêu cầu rất cao, thật ra cũng không tồi.” Âu Dương Hi Nhi ngược lại nhớ lại ban đầu lúc bạn tốt nói ra những điều kiện này, con người của hai người bọn họ thiếu chút nữa rớt xuống, nếu như những yêu cầu điều kiện kia của cô ấy có thể may ra một người đàn ông, vậy chắc chắn là động vật hiếm thấy.

“Nghe nghiêm khắc mà nói, những điều kiện kia quả thật không tính là quá cao, nhưng mà người đàn ông như vậy không tồn tại mà thôi.”

“Cậu nguyên rủa tớ làm gì?” Tần Tinh Tinh lắc đầu thở dài, Âu Dương Hi Nhi uyển chuyển nói: “Tỷ lệ tồn tại loại đàn ông này quả thật rất thấp.”

“Nếu như cậu bỏ bớt đến còn năm tiêu chuẩn, tỷ lệ tìm được sẽ tương đối lớn hơn.” Tần Tinh Tinh dứt khoát nói chuyện rõ ràng.

Suy nghĩ một chút cũng đúng, điều kiện chọn bạn trăm năm của cô quả thật vừa thú vừa dài, nhưng mà, người chồng cao cấp nhất đương nhiên là phải có một chút phẩm chất đặc biệt, cô chính là dựa vào những phẩm chất đặc biệt mà nghĩ ra điều kiện thôi.

Âu Dương Hi Nhi tốt bụng đề nghị. “Tớ giúp cậu cô đọng lại những điều cần thiết, đầu tiên là —— tao nhã lịch sự, khí chất của một người thực sự rất quan trọng, lại đến, công việc ổn định là điều kiện cơ bản, lại đến. Tinh Tinh, còn có những điều kiện nào quan trọng?”

“Hai người chênh lệch bốn tuổi, dĩ nhiên, nam phải lớn hơn nữ.”

“Đúng đúng đúng, chênh lệch bốn tuổi là ông trời tác hợp cho, ba, sáu, chín thì không được, âm ỉ không dứt, sau đó thì sao?” Cô và Hoắc Duyên Lăng chênh lệch hai tuổi, hai người bọn họ hình như cũng rất ôn ào, nhưng mà, càng tranh cãi càng ngọt ngào.

“Ý thức trách nhiệm.”

“Không sai, đàn ông nhất định phải có trách nhiệm. Bằng không phụ nữ sẽ rất khổ, còn gì nữa không?”

“Tuyệt đối không thể đứng hàng con út.”

“Không sai, con út hay tùy hứng lại có tính trẻ con, gả cho người đàn ông như vậy, đồng nghĩa làm mẹ của một đứa trẻ.” Những điều này vốn là đang nói về chồng của cô. Cách ngày kết hôn của bọn họ còn một tháng nữa, mặc dù A Lăng luôn kêu la quá chậm, còn không bằng trực tiếp đến tòa án lĩnh giấy kết hôn sẽ nhanh hơn, nhưng bảo bối của nhà họ Hoắc nhất định phải có hôn lễ long trọng, hưởng chi anh còn là tổng giám đốc của Hoắc công nghệ sinh học, kết hôn đương nhiên phải phô trương cho người ta chú ý. Haizz! Cô cũng không rõ rốt cuộc là ai muốn kết hôn.

“Đôn hậu chất phác.” Tần Tinh Tinh quả thực là nói đến nghiệm.

“Tớ đồng ý, Tiểu Tinh quá ngu ngốc, nếu như gặp phải người đàn ông quá thông minh, quá giáo hoạt, nhất định sẽ bị khi dễ đến thâm. Không đúng, Tinh Tinh, vượt qua năm tiêu chuẩn rồi.” Lại tiếp tục câu nhàu, điều kiện họ đưa ra nói không chừng còn nhiều hơn những điều mà nhân vật chính đưa ra lúc đầu.

“Thật sao? Vậy cứ như vậy đi.” Tần Tinh Tinh còn giữ nguyên thước dài trên tay không khách khí gõ vào đầu Lý Tịnh Á, “Bây giờ, cậu mau chóng ghi nhớ năm tiêu chuẩn này vào trong đầu.”

Hắng giọng, Lý Tịnh Á khiếp sợ nói: “Nhưng mà, tớ cảm thấy vẫn không đủ.”

Tần Tinh Tinh hung hăng trừng mắt, cô gái này hoàn toàn không hiểu rõ tình hình sao! “Cậu còn không hiểu sao? Vấn đề không phải là có đủ hay không, mà là điều kiện càng nhiều, khả năng lựa chọn được một người đàn ông càng ít.”

“Tớ biết rõ, tớ hiểu rõ, điều kiện càng nhiều, hạn chế càng nhiều, phạm vi có thể lựa chọn dĩ nhiên càng nhỏ, nhưng mà, yêu cầu của tớ thực sự rất nghiêm khắc.” Cô càng nói càng nhỏ, cặp mắt lạnh lùng của Tần Tinh Tinh có thể khiến người ta trong nháy mắt đông cứng lại.

“Đầu óc làm bằng xi măng thì không có thuốc nào cứu được, tớ lười phải quản cậu rồi, cậu cứ tiếp tục ôm một chuỗi dài điều kiện mà đi tìm chồng đi.” Ném thước dài trên tay xuống, Tần Tinh Tinh trở lại ngồi xuống bàn làm việc của mình.

Suy nghĩ một chút, Âu Dương Hi Nhi dùng giọng điệu của người từng trải khuyên nhủ: “Tiểu Tinh, chuyện tình cảm quan trọng nhất là duyên phận, nếu như cậu nhất định phải dùng những điều kiện kia để tìm đối tượng kết hôn, cho dù thật sự có nhân vật số một như vậy xuất hiện, anh ta cũng không hẳn là người có duyên với cậu.”

“Tớ nhất định sẽ tìm được, trong vòng một năm. Không cần, trong vòng nửa năm. Không, vẫn là trong vòng một năm, nói tóm lại, các cậu chờ coi đi!” Mặc dù phản phản phục phục không quyết định chắc chắn được, nhưng đối với Lý Tịnh Á mà nói đã là tâm chí mạnh mẽ khó có được, thua người không thua trận, Hi Nhi cũng có thể tìm được người tình tổng giám đốc làm chồng, cô muốn một người chồng bình bình thường thường sẽ không khó như vậy.

Vào lúc này đến phiên Âu Dương Hi Nhi than thở, nhưng mà, cô cũng không phải là hâm mộ, mà là lo lắng cho tương lai của bạn tốt, khát vọng sống chết cũng nhất định phải kết hôn của người phụ nữ này cuối cùng có phải sẽ là ở nhà làm hàng tồn kho hay không?

Cô yên lặng ở trong lòng van xin ông trời phù hộ, vị Lý Tịnh Á tiểu thư này thật không tham lam, chỉ cần để cho cô gả đi là tốt rồi.

--- -----oOo-----

HOÀN

Bạn đang đọc truyện *Coi Trọng Người Tình Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.